

PRZEWODNIK DLA GRUP ADVANCE

Użyte fragmenty Pisma Świętego pochodzą z „Biblia, to jest Pismo Święte Starego i Nowego Przymierza”, wydanie pierwsze, 2016 r., Ewangeliczny Instytut Biblijny.

Autor - Ben Jack

© 2019 The Message Trust

SPIS TREŚCI

WITAMY W ADVANCE 5

PROWADZENIE SESJI 11

---

1. WITAMY W ADVANCE 13
2. TOŻSAMOŚĆ EWANGELISTY 17
3. PRZESŁANIE EWANGELISTY 21
4. ZADANIE EWANGELISTY 25
5. SIŁA EWANGELISTY 30
6. POBOŻNOŚĆ EWANGELISTY 35
7. PODDANIE EWANGELISTY 39
8. CHARAKTER EWANGELISTY 44
9. MOŻLIWOŚCI EWANGELISTY 49
10. ZOBOWIĄZANIE EWANGELISTY 54
11. INSPIRACJA EWANGELISTY 59
12. WYJAZD 64

DODATKOWE SESJE I MATERIAŁY **69**

SESJA DODATKOWA: EWANGELIZACJA PRZEZ ROZMOWĘ	70
SESJA DODATKOWA: APOLOGETYKA	73
DODATEK: DOKTRYNA EWANGELII	76
DODATEK: NARRACJA EWANGELII	77
DODATEK: PRZYKŁAD DZIESIĘCIOMINUTOWEGO WYKŁADU EWANGELIZACYJNEGO DLA MŁODZIEŻY	78
DODATEK: METODY EWANGELIZACYJNE	79
KSIĄŻKI POLECANE	80
PYTANIA KONTROLNE	86

**WITAMY W
ADVANCE**

GRUPY ADVANCE PROMUJĄ I ROZWIJAJĄ POWOŁANIE EWANGELISTÓW PRZEZ WSPIERANIE ICH POWOŁANIA DO GŁOSZENIA EWANGELII.

Idea Advance powstała jako wizja ewangelisty Andy'ego Hawthorne'a (Message Trust, Wielka Brytania), by zebrać dwunastu aktywnych ewangelistów celu zapewnienia im rozwoju i wzrostu oraz zachęcenia innych doświadczonych ewangelistów, aby powielili ten schemat - aby osoby poddane mentoringowi stworzyły własne grupy.

Na spotkaniach raz w miesiącu osoby w grupie mają okazję uczyć się, prowadzić rozmowy, mówić o osobistym i duchowym życiu. Poza spotkaniami członkowie grupy utrzymują kontakt (np. przez WhatsApp lub inny komunikator) i informują się o okazjach i możliwościach głoszenia ewangelii i zachęcają się wzajemnie, przedstawiając efekty swoich działań.

Po roku spędzonym w grupie Advance każdy ewangelista znajduje dwunastu następnych, których potem prowadzi w ten sam sposób. Advance opiera się na idei, że ewangeliści przygotowują następnych ewangelistów,

aby stali się przywódcami olbrzymiej grupy nowych chrześcijan na całym świecie, którzy bez zahamowań będą się dzielić ewangelią, czy to ze sceny, czy przez codzienne spotkania z rodziną, przyjaciółmi lub nieznanymi.

Pomnażając się na całym świecie, Advance jest bezpośrednią odpowiedzią na potrzebę wyposażenia, zachęcenia i wsparcia dla pełnych pasji, nieustraszonych głosicieli ewangelii Jezusa Chrystusa.

PIĘĆ ZASAD RUCHU

Przy zakładaniu grupy Advance obowiązują pięć niepodlegających dyskusji zasad.

1. REGULARNE SPOTKANIA

Comiesięczne spotkania muszą znaleźć priorytetowe miejsce w kalendarzu członków grupy. Przyłączając się do grupy, trzeba zobowiązać się do uczestnictwa w spotkaniach. Należy zachęcać grupy, aby traktowały umówione spotkania jako świętość - członkowie nie mogą pozwolić, aby zaplanowane usługi kaznodziejskie lub inne spotkania, które w danym momencie wydają się „ważniejsze”, odciągały ich od grupy. Należy upewnić się, że uczestnicy są w pełni oddani wizji przygotowania się do pracy, do której powołał ich Bóg.

2. PRZYGOTOWANIE

Studiowanie Biblii w celu uzyskania głębszej znajomości ewangelii stanowi znaczącą część każdej sesji. Jest to też okazja do zdrowej wzajemnej krytyki rozumienia i praktyki ewangelizacyjnej wszystkich członków, a odbywa się przede wszystkim poprzez dyskusję.

3. ODPOWIEDZIALNOŚĆ

Rachunek sumienia za pomocą ankiety i otwartej rozmowy w czasie spotkania grupy ma na celu zadbanie o to, byśmy, głosząc ewangelię, prowadzili odpowiedzialne i święte życie. Wypracowanie pełnej otwartości i szczerości w grupie może wymagać nieco czasu. Lider grupy powinien do tego zachęcać i dawać tego przykład.

4. KOMUNIKACJA

Informowanie na bieżąco członków grupy o zaproszeniach do głoszenia, prośbach modlitewnych i świadectwach nawrócenia przez email/smsy zapewnia wsparcie pozostałych ewangelistów. Utrzymywanie stałego kontaktu między spotkaniami wytwarza również wzajemne więzi.

5. POMNOŻENIE

Przyjęcie wizji pomnożenia przy założeniu, że każdy członek grupy dąży do stworzenia własnej grupy (przy jednoczesnym zaangażowaniu w spotkania pierwotnej grupy) w ciągu 12-18 miesięcy od powstania pierwszej grupy. Nie każdy należący do twojej grupy założy własną, ale mogąc korzystać z materiałów i mając taki cel na uwadze, wielu z nich to zrobi. W ten sposób wyposażanie, posilanie i zachęcanie chrześcijan oddanych ewangelizacji będzie się rozwijać i poszerzać na cały świat.

CZY TO COŚ DLA MNIE?

Bez względu na to, czy masz możliwość głoszenia ewangelii ze sceny, czy cechuje cię pasja głoszenia ludziom, których spotykasz na co dzień, odpowiedź na poniższe trzy proste pytania pomoże ci zdecydować, czy założenie (lub przyłączenie się do) grupy Advance jest dla ciebie...

WIARA

Czy wierzysz, że ewangelia nie straciła mocy i jest jedynym sposobem, żeby człowiek zyskał prawdziwe życie i zbawienie?

KLAROWNOŚĆ

Czy głosząc ze sceny lub w osobistych rozmowach, pragniesz przekazywać ewangelię w sposób klarowny?

ZAPRASZANIE

Czy tęsknisz za możliwością zapraszania ludzi, by przyjęli ewangelię i nawiązali wieczną relację z Jezusem?

Jeśli udzielił twierdzącej odpowiedzi na powyższe pytania, postaraj się zebrać innych, którzy myślą podobnie i skorzystaj z Przewodnika mentoringu dla grupy Advance, żeby rozpocząć wspólną podróż.

SESJE

Niniejszy poradnik obejmuje dwanaście sesji, które przeprowadzą cię przez pierwszy rok wspólnej podróży grupy Advance. Jeśli jesteś doświadczonym ewangelistą i czujesz się pewnie w prowadzeniu podobnych grup, możesz używać poradnika jako punktu wyjścia, adaptując treść do potrzeb grupy i wykorzystując swoje doświadczenie. Jeśli jesteś nowicjuszem, możesz prowadzić spotkania zgodnie z instrukcjami, słowo po słowie. W poradniku znajdziesz wszystko, co jest potrzebne do rozwoju grupy.

Dwanaście sesji ma na celu zapoznanie się z ewangelią, ewangelizacją i charakterem ewangelisty. Sesje, poza sesją wprowadzającą (Sesja 1), podzielone są na części, które omawiają pięć cech ewangelisty.

PODSTAWOWE CECHY OSOBOWE EWANGELISTY

Ewangelista naucza Biblii: dogłębna znajomość ewangelii (sesje 2, 3 i 4) Musimy znać poselstwo, które głosimy, tak dobrze, jak to możliwe. W tym celu musimy poświęcać czas na czytanie i studiowanie Słowa Bożego, aby nasze zwiastowanie nie opierało się na naszych własnych ideach i założeniach dotyczących ewangelii, ale na nauczaniu Słowa Bożego. Słowa Jezusa posyłającego uczniów zapisane w Ewangelii Mateusza 28 wzywają nas, byśmy czynili uczniami wszystkie narody, nauczając ludzi przestrzegać tego, co nakazał Jezus. Nie

zostaliśmy powołani na ewangelistów, ale na ewangelistów nauczających Biblii, głoszących prawdę, a nie własne opinie. Sesje od 2 do 4 rozważają ewangelię i ewangelizację w świetle tego, co Biblia naucza na temat Ojca, Syna i Ducha Świętego.

EWANGELISTA MODLI SIĘ: DZIAŁANIE W MOCY DUCHA (SESJE 5 I 6)

Zadanie ewangelizacji musimy poddać Duchowi Świętemu, ponieważ to nie my dajemy zbawienie, ale moc Boża. Dlatego zobowiązujemy się żyć w modlitwie, prosić Boga o przygotowanie nam okazji do dzielenia się wiarą i zmianę w życiu ludzi. Sesje te rozważają kwestię życia duchowego ewangelisty i omawiają jego bezpośredni wpływ na ewangelizację

EWANGELISTA ZDAJE SPRAWĘ ZE SWOJEGO ŻYCIA: PROWADZENIE ŚWIĘTEGO ŻYCIA (SESJE 7 I 8)

Świętość to istota ewangelii. Dzielenie się przeobrażającą mocą ewangelii w autentyczny sposób oznacza prowadzenie odpowiedzialnego życia, w którym nasz obraz „na zewnątrz” jest zgodny z tym, co w ukryciu. Cieszenie się sukcesami innych i wspieranie ich w porażkach ma zasadnicze znaczenie w dążeniu do świętości życia ludzi dzielących się świętym poselstwem. Sesje te koncentrują się na świętości ewangelisty, podkreślają konieczność odpowiedzialności oraz pokory jako głównych cech osób służących Jezusowi.

EWANGELISTA JEST ODDANY SPRAWIE: NASTAWIENIE NA CEL (SESJE 9 I 10)

Nastawienie na cel to klucz do ewangelizacji. Musimy o tym wiedzieć i codziennie wykorzystywać okazje dzielenia się Bożą miłością, nie tylko opowiadając o Jezusie, ale zapraszając rozmówców do rozpoczęcia nowego życia oraz pomagając im rozpocząć życie ucznia. Sesje przedstawiają dwa kluczowe kryteria, które mają istotne znaczenie w obdarowaniu ewangelisty: wykorzystywanie okazji do odważnego dzielenia się ewangelią każdego dnia oraz gotowość do wzywania ludzi do królestwa jako przełomowego momentu głoszenia ewangelii.

EWANGELISTA INSPIRUJE: ZACHĘCANIE KOŚCIOŁA DO ŚWIADCZENIA (SESJA 11)

Głosząc poselstwo ewangelii światu, który jej potrzebuje, musimy także pobudzać kościół do podobnego działania. Ewangelizacja to zadanie każdego chrześcijanina, dlatego zachęcanie i pobudzanie kościoła do tego zadania musi leżeć na sercu każdemu ewangeliste. Sesja przedstawia rolę ewangelisty jako osoby zachęcającej kościół, by świadczenie ciągle stanowiło centralną część naszej tożsamości jako naśladowców Jezusa.

Rok z Advance kończy się sesją 12, która najlepiej sprawdzi się jako sesja wyjazdowa, dając grupie możliwość przeanalizowania tego, czego się nauczyli, co otrzymali od Boga i zastanowienia się nad tym, co dalej.

PROWADZENIE GRUPY

Grupa do dwunastu osób (grupy męskie lub żeńskie sprawdzają się lepiej ze względu na rachunek sumienia) powinna spotykać się raz w miesiącu na około dwie godziny. W tym czasie lider grupy prowadzi sesję – modlitwę, nauczanie, dyskusję i rachunek sumienia. Niniejszy poradnik dostarcza wszystkiego, co potrzebne do prowadzenia grupy raz w miesiącu przez pierwszy rok.

PLAN SESJI

Każda sesja zaczyna się od bardzo krótkiego wprowadzenia oraz **Sesji w jednym zdaniu**.

Część zatytułowana **Tło sesji** zawiera nauczanie, na którym opiera się cała sesja. Lider powinien przeczytać tę część przed rozpoczęciem sesji, ponieważ pozwoli to na lepsze zrozumienie formuły całej sesji. Wykorzystaj cały materiał w trakcie sesji, jeśli czas na to pozwala i jeśli uznasz to za stosowne, ale ta część ma głównie za zadanie pomóc ci w przygotowaniu do nauczania, które nastąpi później.

Od tego miejsca możesz podążać za poradnikiem, jeśli chodzi o treść, jak również czas (podany w nawiasie obok każdej części sesji), bardzo ściśle lub nie, w zależności od potrzeby, pod warunkiem, że główne punkty sesji zostaną przedstawione klarownie i dokładnie oraz że zostanie czas na modlitwę i

rachunek sumienia. Najlepiej stosować się do planu sesji jak najwierniej, żeby jak najlepiej wykorzystać materiał.

Każda sesja zaczyna się od chwili **Rozgrzewki**. W pierwszych sesjach chodzi o zapoznanie się i zorientowanie się, jak pracuje grupa. W następnych sesjach więcej czasu przeznaczają się na dzielenie się historiami oraz raportem z Zastosowania poprzednich sesji.

Potem nadchodzi czas na **Modlitwę**. Nie podajemy, jak długo ma trwać, ponieważ istnieje coś takiego jak właściwy bądź niewłaściwy sposób modlitwy. Można modlić się wspólnie jako grupa lub w parach, krótko lub dłużej.

Następna część to **Nauczanie**. Zawiera ona odpowiedni fragment Pisma Świętego, cytaty i **Pytania** do dyskusji. To tutaj należy najbardziej pilnować czasu. Grupa ma jeszcze zaplanowaną dyskusję, a najważniejsze, żeby nie zabrakło czasu na rachunek sumienia pod koniec sesji. Nie pozwól, żeby potem zabrakło czasu, ponieważ za bardzo rozwlekałeś omawianie punktów nauczania! (Zwróć również uwagę na to, że w różnych sesjach czas przeznaczony na tę część jest inny, dlatego dostosuj się do proponowanego czasu).

Po części Nauczania znajduje się część **Dyskusja**, która zawiera kilka pytań i cytatów odnoszących się do tematu sesji. Na pewno nie będzie czasu na omówienie wszystkiego, ale podajemy więcej treści niż potrzeba, żeby można było wybierać najbardziej istotne kwestie. Nie należy się śpieszyć przy omawianiu tej części, żeby wszystko omówić. Lepiej skoncentrować się na kilku elementach.

Pod koniec każdej sesji znajduje się część **Zastosowanie**, którą należy zrealizować przed następną sesją zgodnie z nauczaniem. Zachęcamy do wprowadzania własnych pomysłów, pod warunkiem że będą zgodne z nauczaniem i pomogą grupie rozwinąć się w tej dziedzinie.

Teraz następuje druga **Modlitwa**, tym razem wraz ze wskazówkami, o co się modlić zgodnie z sesją, ale jak będzie ona wyglądać i jak długo trwać, zależy od ciebie

I wreszcie każda sesja kończy się czasem **Rachunku sumienia**, gdy wszyscy wypełniają ankietę samooceny, omawiają ją i modlą się.

Można skserować arkusz ze strony xx (Where the 'xx' is. **YOU NEED TO ADD THE PAGE NUMBER HERE WHEN THE FORMATTING IS COMPLETE - IT IS THE PAGE THAT THE ACCOUNTABILITY QUESTIONS APPEAR**) lub ściągnąć w formacie PDF ze strony advancegroups.org/group-guide/. Jeśli jeszcze nie ustaliliście daty następnego spotkania, zróbcie to przed zakończeniem spotkania. Łatwiej to zrobić na miejscu niż przez email kilka dni później!

DODATKOWE ELEMENTY SESJI

MODLITWA ZA OSOBY W GRUPIE

Poświęćcie czas jako grupa, żeby modlić się za kilka osób w grupie w czasie każdej sesji – modlić się o ich życie, rodzinę, służbę i inne podawane przez nich prośby. Starajcie się pomodlić o wszystkich w trakcie trzech sesji, a potem rozpocznijcie od nowa.

ĆWICZENIA PRAKTYCZNE

Możecie wyjść na godzinę na ulicę, żeby wprowadzić w czyn prawdy, które omawialiście w czasie dyskusji lub modlitwy; wykorzystajcie je w składaniu osobistego świadectwa lub innych praktycznych wymiarach ewangelizacji. Spotkania w grupie mają nas przygotować do ewangelizacji, ale możecie przeznaczyć czas na praktykowanie ewangelizacji, jeśli chcecie. Pamiętajcie tylko o udzieleniu wskazówek przed wyjściem i omówieniu tego czasu po powrocie.

GOŚCIE

Jeśli znasz mówcę albo gościa, który może wnieść coś ciekawego do nauczania lub dyskusji, podzielić się doświadczeniem lub wnieść świeże spojrzenie, zaproś go na spotkanie grupy.

WSKAZÓWKI PRAKTYCZNE W PROWADZENIU GRUPY WSKAZÓWKI PRAKTYCZNE W PROWADZENIU GRUPY

.....

Zaplanuj spotkania grupy z jak największym wyprzedzeniem (jeśli to możliwe, sześć miesięcy do przodu) i uznawaj wyznaczone daty za święte. Wykorzystaj do tego np. doodle.com.

WhatsApp albo podobna aplikacja jest świetnym narzędziem do komunikacji w obrębie grupy, przekazywania próśb modlitewnych i historii nawróceń w okresie między spotkaniami. Jako lider grupy staraj się podtrzymywać komunikację i wносить w nią jak najwięcej. Zamieszczaj swoje historie, pytaj ludzi o ich prośby modlitewne, umieszczaj linki do ciekawych materiałów, podcastów i filmów YouTube. Jeśli ty będziesz się angażować, inni się dołączą.

Jedzenie świetnie łączy ludzi, można więc na każde spotkanie zaplanować wspólny posiłek.

Zaczynaj wcześniej zachęcać członków grupy do stworzenia własnych grup. Gdy potencjalni członkowie waszej grupy spóźnili się z dołączeniem, dołącz ich do nowych grup tworzących się z pierwszej grupy.

Spotykajcie się w miejscu, gdzie można swobodnie rozmawiać, modlić się i dzielić w czasie rachunku sumienia. Miejsce publiczne, takie jak kawiarnia może się sprawdzić w przypadku niektórych ludzi, ale inni potrzebują bardziej ustronnego miejsca. Dlatego starannie rozważ, gdzie się spotykać.

Krótkie książki na temat, takie jak Johna Stotta Basic Christianity, Rico Tice'a Honest Evangelism oraz Bena Jacka The Simple Gospel, mogą zostać polecone jako „zadanie domowe” albo kolejne rozdziały na następne miesiące lub wykorzystane jako materiał do omówienia po skończeniu sesji z niniejszego poradnika.

SESJE

SESJA 1:

WITAMY W ADVANCE

Pierwsze spotkanie grupy powinno zostać wykorzystane na zapoznanie się, ustalenie, na czym polegać będzie praca grupy i rozpoczęcie rozmowy na temat tego, czym jest ewangelizacja oraz pięciu cech ewangelisty.

SESJA W JEDNYM ZDANIU

.....

Dzięki Advance będziemy wspólnie rozwijać pięć cech ewangelisty, zachęcać się i wyposażać, wierząc, że Boża moc uzdolni nas do wykonania zadania.

TŁO SESJI – SESSION BACKGROUND

.....

Dobrze jest zachęcić ludzi do rozpoczęcia podróży z Advance i dyskusji na temat ewangelizacji, pamiętając, że powołanie do ewangelizacji jest osobiste. Zobaczmy, jak Jezus powołał Andrzeja i Piotra, żeby za nim poszli na początku Ewangelii Marka (Mk 1:16-18). Jezus wzywa młodych rybaków na brzegu, każe im odłożyć sieci (ich fach) i iść za nim, bo nauczy ich łowić ludzi. Czy dzisiaj Bóg woła cię tymi samymi słowami? Jeśli nie wykonujesz tego samego zawodu, co powołani przez Jezusa bracia, to raczej nie. Jezus wezwał Andrzeja i Piotra osobiście, używając przenośni łowienia ryb jako punktu zaczepienia.

Bóg powołuje każdego z nas, byśmy byli ewangelistami, łącząc nasze pasje z możliwościami, byśmy rozumieli, kim jest Bóg. Czy jesteś muzykiem, malarzem, naukowcem, pielęgniarką, biznesmenem; jakkolwiek wykonujesz zawód i jakiegokolwiek jest twoje

obdarowanie, Bóg może je wykorzystać, żeby stworzyć ci okazję głoszenia dobrej nowiny.

Celem ewangelizacji jest zapoznanie ludzi z Bożą dobrą wieścią. A nawet pełniej: przesłanie ewangelizacyjne to wezwanie do wiary w Jezusa Chrystusa – do zaufania mu i posłuszeństwa; byśmy wyrzekli się odrzucenia Boga, a zaakceptowali jego panowanie. Gdy zrozumiemy, że zostaliśmy stworzeni dla niego, pojmiemy, czym jest oddawanie czci i doświadczymy przemieniającej mocy Ducha Świętego w naszym życiu. Ludzie zaznają pełni, gdy uczynią swoje życie żywym uwielbieniem Boga poprzez posłuszeństwo, ofiarę, wiarę i miłość (Gal 5:13:26).

W Księdze Wyjścia 8:1 Bóg każe Mojżeszowi udać się do faraona i powiedzieć mu: Wypuść mój lud. Dzisiaj Bóg chce uwolnić niewolników z grzechu. Tak jak Mojżesz mamy iść do świata i głosić przesłanie wolności – że nie musimy już być niewolnikami, ponieważ Bóg oferuje nam życie w wolności przez Jezusa i przez moc jego Ducha (Rz 8:2). Celem ewangelizacji, podobnie jak to było w przypadku Mojżesza i ludu izraelskiego, jest służenie Bogu.

„Wypuść mój lud, aby mi służył”.

Mamy być czcicielami, którzy świadczą innym, aby mogli zacząć służyć Bogu i świadczyć.

PLAN SESJI

ROZGRZEWKA (20-30 MIN)

.....

Poświęć czas na przedstawienie członków grupy i wzajemne zapoznanie. Możesz wykorzystać jakiś „lodołamacz” albo poprosić, żeby każdy po kolei przedstawił podstawowe informacje na swój temat. Następnie przedstaw sam lub przeczytaj część wstępną ze strony xx, jako

wyjaśnienie, czym będzie grupa i jak będą wyglądały spotkania w najbliższych miesiącach.

MODLITWA

Oddaj ten czas Bogu w modlitwie oraz pomódł się o sytuację, pozytywne lub trudne, jakie wynikły z czasu rozgrzewki.

NAUCZANIE (20-30 MIN)

Przedstaw poniższe nauczanie tak jak ci wygodnie. Odczytaj je albo przekształć we własną prezentację.

- Leczyć o życiu moim mówić nie warto i
- nie przywiązuje do niego wagi, bylebym
- tylko dokonał biegu mego i służby, którą
- przyjąłem od Pana Jezusa, żeby składać
- świadectwo o ewangelii łaski Bożej.

DZ 20:24

Ujmując najprościej, 'ewangelizować' oznacza 'głosić dobrą nowinę'. Dobra nowina, o której mowa, to ewangelia Jezusa Chrystusa: że grzeszna (zbuntowana) ludzkość została pojednana z Bogiem przez zbawcze dzieło Jezusa. Możemy otrzymać życie wieczne i cieszyć się doskonałą relacją z Bogiem, ponieważ Jezus poniósł śmierć, na którą myśmy zasługiwali.

Przyjrzyjmy się dwóm definicjom ewangelizacji:

- Ewangelizować to **przedstawiać Jezusa Chrystusa grzesznym ludziom**, aby przez moc Ducha Świętego mogli zaufać Bogu.

J. I. PACKER

- Głoszenie historycznego, biblijnego Chrystusa jako Zbawiciela i Pana z zamiarem przekonania ludzi, by osobiście do niego przyszedli i pojednali się z Bogiem.

BILLY GRAHAM

Pytanie: Czego możemy się dowiedzieć na temat zadań ewangelizacji z tych krótkich

definicji (zwróć uwagę na wytłuszczone słowa)?

Ewangelizacja obejmuje głoszone przestanie, prezentację zmartwychwstałego Jezusa i próbę przekonania słuchacza do przyjęcia dobrej nowiny. Ale choć słowa mają zasadnicze znaczenie w ewangelizacji, musimy wyjść poza werbalną komunikację.

David Watson powiedział, że 'jeśli nie nastąpi demonstracja mocy Ducha, głoszenie ewangelii będzie daremne. To nie będzie ewangelizacja'. Ewangelizacja to czynność duchowa, która jest skuteczna tylko wtedy, gdy Bóg działa w mocy. Gdyby w ewangelizacji chodziło tylko o zmianę ludzkich umysłów, moglibyśmy polegać na samej sile perswazji. Ale w ewangelizacji chodzi o zbawienie: przez nasze poselstwo Duch Boży przekonuje, udziela wiary i rozpoczyna przemianę serca. Ewangelizacja bez mocy Ducha to marketing. Z drugiej strony, jak zauważył Leonard Ravenhill, możemy mieć pewność, że 'każda metoda ewangelizacji zadziała, jeśli jest w tym Bóg'.

Celem ewangelizacji jest kształtowanie uczniów – chwałców, którzy czczą Boga w duchu i prawdzie (Jn 4:23). Tak więc ewangeliciści muszą być też prawdziwymi chwalcami. Mówi się, że uwielbienie i ewangelizacja to dwie strony tej samej monety. Prawdą jest też fakt, że nasze świadectwo jest aktem oddawania czci – aktem posłuszeństwa i oddania królowi.

Sesje grupy Advance pomogą wam dojrzewać w rozwijaniu postawy prawdziwych czcicieli Boga i rozwijać w sobie pięć podstawowych cech ewangelisty.

EWANGELISTA NAUCZA BIBLIJ

Musimy jak najlepiej znać poselstwo, które głosimy. W tym celu powinniśmy oddawać się czytaniu i studiowaniu Bożego Słowa, aby nasze zwiastowanie nie opierało się na naszych własnych ideach i założeniach dotyczących ewangelii, ale na nauczaniu Słowa Bożego.

EWANGELISTA MODLI SIĘ

W realizacji zadań ewangelizacyjnych musimy poddawać się Duchowi Świętemu, ponieważ to nie nasza siła, ale moc Boża prowadzi do zbawienia. Dlatego zobowiązujemy się do życia pełnego modlitwy, prosimy Boga o

przygotowanie nam okazji dzielenia się naszą wiarą i doprowadzenia do przemiany życia ludzi.

EWANGELISTA ZDAJE SPRAWĘ ZE SWOJEGO ŻYCIA

Sercem ewangelii jest świętość. Dzielenie się przemieniającą życie mocą ewangelii w autentyczny sposób oznacza prowadzenie transparentnego życia, w którym to, co widać, zgadza się z tym, co ukryte. Wspólne cieszenie się sukcesami innych i wspieranie się po porażce ma zasadnicze znaczenie w procesie stawania się świętymi, którzy głoszą święte poselstwo.

EWANGELISTA JEST ODDANY

Skupienie na celu ma kluczowe znaczenie w ewangelizacji. Musimy dostrzegać codzienne okazje i korzystać z nich, by dzielić się miłością Bożą, nie tylko historią Jezusa, ale zapraszać słuchających do rozpoczęcia nowego życia, jakie oferuje ewangelia i pomagać im rozpocząć podróż z Bogiem.

EWANGELISTA INSPIRUJE

Dzieląc się poselstwem ewangelii z potrzebującym światem, musimy także inspirować kościoł do robienia tego samego. Ewangelizacja to sprawa każdego chrześcijanina, dlatego zachęta i pobudzanie kościoła do wykonywania zadania jest także odpowiedzialnością każdego ewangelisty.

Pytanie: Zastanów się nad podanymi wyżej pięcioma cechami ewangelisty. Jakie są twoje mocne i słabe strony w tych dziedzinach?

DYSKUSJA (15 MIN)

Rozważcie następujące pytania i/lub cytaty:

- Jaka jest nasza rola w ewangelizacji, a jaką rolę pełni w niej Bóg?
- Jak możemy zadbać o to, byśmy byli prawdziwymi ewangelistami i prawdziwymi chwalcami?
- Jak mamy zamiar rozwijać się w najbliższych miesiącach poprzez udział w grupie Advance?

• 'Jeśli grzesznicy mają zostać potępieni,
• to niech chociaż wskoczą do piekła przez
• nasze [zagradzające im drogę] ciała. I jeśli
• zginą, to niech giną, gdy my obejmujemy ich
• pod kolana, błagając, żeby się zatrzymali.
• Jeśli piekło musi się zapełnić, to niech
• zapełni się mimo naszych wysiłków i niech
• nikt nie znajdzie się w nim nieuprzedzony i
• nieobmodlony'.

CHARLES SPURGEON

ZASTOSOWANIE (5 MIN)

Na następne spotkanie grupy przygotujcie i przynieście biblijną definicję ewangelizacji (najlepiej z odnośnikami biblijnymi) w celu rozważenia i omówienia. Pomocne mogą okazać się lektury dodatkowe!

MODLITWA

Podziękujcie Bogu za wspaiałą ewangelię. Podziękujcie Bogu, że włącza was w swoje zbawcze dzieło na świecie. Módlcie się, żeby uczynił was posłańcami w słowie i uczynku oraz chwalcami w duchu i w prawdzie. Proście go, żeby pomógł wam rozwijać pięć cech ewangelisty, w miarę jak będziecie wzrastać wspólnie w grupie Advance.

RACHUNEK SUMIENIA (15 MIN)

Wypełnijcie ankiety, omówcie je w parach lub małych grupach i módlcie się za siebie nawzajem.

INFORMACJE I TERMINY (10 MIN)

Na koniec pierwszej sesji niech każdy uczestnik pobierze komunikator i zaloguje się do niego. WhatsApp i Messenger są darmowe i dobrze działają. Stwórzcie grupę, przez którą będziecie się komunikować między sesjami. Umieszczajcie na nim bieżące informacje, prośby o modlitwę, świadectwa, itp.

Ustalcie terminy jak największej ilości spotkań w przyszłość. Najlepiej na sześć miesięcy, żeby każdy mógł zawczasu zaplanować obecność i uczynić ją priorytetem.

SESJA 2: TOŻSAMOŚĆ EWANGELISTY

Na drugim spotkaniu grupy będziecie rozważać tożsamość ewangelisty w odniesieniu do Boga i ewangelii.

SESJA W JEDNYM ZDANIU

Tożsamość ewangelisty wyrasta z Boga Ojca: jesteśmy jego dziećmi-pośląncami.

TŁO SESJI

W szczytowym okresie posługi Billy'ego Grahama młodzi chrześcijanie byli zainspirowani do tego, by iść jego śladem i stawać się kaznodziejami głoszącymi dobrą nowinę. W ostatnich dwudziestu latach nastąpiła wyraźna zmiana w aspiracjach młodych chrześcijan. Podczas gdy kiedyś ewangelistę uznawano za największy wyraz służby chrześcijańskiej, obecnie młodzież najczęściej chce zostać liderem uwielbienia, liderem młodzieżowym lub pastorem.

Z pewnością kościół skorzystał z pracy utalentowanych muzyków, filmowców i innych twórczych obdarowań używanych w celu niesienia pomocy innym w osobistym i wspólnym uwielbieniu. Bóg jest wywyższony dzięki wysiłkom tych wiernych ludzi. Jednak zanim ktoś może stać się prawdziwym chwałcą – w duchu i w prawdzie (Jn 4:25), musi usłyszeć ewangelie i przyjąć ją (Rz 10:14-17).

Podobnie zasadnicze znaczenie w ucziostwie ma pastor lub nauczyciel i nie należy tego lekceważyć. Ale pastor nie będzie miał zboru, którym może się opiekować, jeśli krzesła będą puste z powodu braku misyjnego zaangażowania i ewangelizacji.

Doprowadzenie ludzi do miejsca prawdziwych chwałców wymaga od nas wyjaśnienia im

ewangelii i dlatego nikt nie powinien uchylać się od odpowiedzialności dzielenia się dobrą nowiną ze światem przez składanie wszystkim ludziom świadectwa o naszej wierze w Chrystusa w mocy Ducha (Dz 1:8). Biblia naucza, że wszyscy wierzący zostali powołani do wykonywania pracy ewangelisty (Mt 28:19; 2Tm 4:5), choć są też ludzie powołani konkretnie do bycia ewangelistami (Ef 4:11). Dla nich głoszenie ewangelii nie jest tylko codziennym świadczeniem, ale głównym powołaniem w życiu.

SESJA

ROZGRZEWKI (20-30 MIN)

Na początek porozmawiajcie o tym, co u was słychać: opowiedzcie, co się dzieje, zachęcajcie się, mówcie o możliwościach ewangelizacji, o wszystkim, co zachęci grupę. Poproś ludzi, żeby przedstawili przygotowane biblijne definicje ewangelizacji (Sesja 1: Zastosowanie) i omówcie je wspólnie. W mniejszych grupach można to zrobić razem, w większych można podzielić się na mniejsze. Można też przypomnieć zasady funkcjonowania grupy osobom, które nie uczestniczyły w pierwszej sesji.

MODLITWA

Oddaj ten czas Bogu w modlitwie oraz pomódl się o sytuacje, pozytywne lub trudne, jakie wynikły z czasu rozgrzewki.

NAUCZANIE (20-30 MIN)

Przedstaw poniższe nauczanie tak jak ci wygodniej. Odczytaj je albo przekształć we własną prezentację.

• Zaklinam cię tedy przed Bogiem i
• Chrystusem Jezusem, który będzie
• sądził żywych i umarłych, na objawienie
• i Królestwo jego; Głoś Słowo, bądź w
• pogotowiu w każdy czas, dogodny czy
• niedogodny, karć, grom, napominaj z
• wszelką cierpliwością i pouczeniem.
• Albowiem przyjdzie czas, że zdrowej nauki
• nie ścierpią, ale według swoich upodobań
• nabierają sobie nauczycieli, żądni tego, co
• ucho łechce, i odwrócą ucho od prawdy,
• a zwrócą się ku baśniom. Ale ty bądź
• czujny we wszystkim, cierp, wykonuj pracę
• ewangelisty, pełnij rzetelnie służbę swoją

• 2 TM 4:1-5

Co to znaczy, że ktoś został *powołany* na ewangelistę? Czyż wszyscy wierzący nie są powołani do głoszenia światu dobrej nowiny o Jezusie Chrystusie? Wielki nakaz misyjny Jezusa z Ewangelii Mateusza 28 wydaje się ogólnym wezwaniem wszystkich jego naśladowców, by szli na cały świat i czynili ludzi uczniami. Jednak w Efezjan 4:11-12 znajdujemy krótki urywek, który omawia zadania ewangelisty razem z zadaniami pasterza, nauczyciela, proroka i apostoła wspólnie budujących ciało Chrystusa. W Dziejach Apostolskich 21:8 czytamy też o Filipie, który otrzymał oficjalny tytuł ewangelisty. A więc na czym polega powołanie ewangelisty? Czy dotyczy wszystkich, czy tylko nielicznych?

Znacie może słowa z 2 Koryntian 5:17, gdzie Paweł mówi o tym, że staliśmy się nowym stworzeniem w Chrystusie. Z pewnością posługiwaliście się tym werselem głosząc ewangelię. Rzadko jednak cytujemy pozostałą część tego fragmentu:

• Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym
• jest stworzeniem; stare przeminęło, oto
• wszystko stało się nowe. A wszystko to
• jest z Boga, który nas pojednał z sobą
• przez Chrystusa i porучzył nam służbę
• pojednania, to znaczy, że Bóg w Chrystusie
• świat z sobą pojednał, nie zaliczając im
• ich upadków, i powierzył nam słowo
• pojednania. Dlatego w miejsce Chrystusa
• poselstwo sprawujemy, jak gdyby przez
• nas Bóg upominał; w miejsce Chrystusa
• prosimy: Pojednajcie się z Bogiem.

• 2 KOR 5:17-20

Bóg zajmuje się pojednaniem stworzenia ze sobą i chce, żebyśmy jako ludzie już z nim pojednani, byli ambasadorami niosącymi jego przeobrażające życie poselstwo. Nie jest to zadanie jedynie 'zawodowych ewangelistów', to powołanie dla wszystkich wierzących. Jednak sprawowanie poselstwa może wyglądać inaczej w przypadku różnych osób.

Pomyślmy: w drużynie piłkarskiej każdy zawodnik realizuje cel wygrania meczu. Jednak to do napastników należy konkretne zadanie strzelania goli. Nie oznacza to, że inni zawodnicy nie mogą tego robić i że nie będą zdobywać goli od czasu do czasu, ale główna funkcja napastnika w drużynie polega na zdobywaniu goli. Podobnie w kościele wszyscy realizujemy cel odbudowy doskonałego królestwa Bożego. Dlatego każdy z nas ma do odegrania rolę w świadczeniu

i ewangelizacji. Ale są osoby powołane konkretnie do skupienia się na głoszeniu ewangelii, być może kosztem innych działań. Są to właśnie ewangelisci podobni do Filipa, o którym czytamy w Dziejach Apostolskich 21:8.

Jeśli następujące stwierdzenia brzmią dla ciebie prawdziwie, to prawdopodobnie twoim powołaniem jest ewangelizacja:

- Pragniesz, żeby zgubieni ludzie zostali zbawieni.
- Czujesz potrzebę głoszenia ewangelii w dobrym i złym czasie.
- Wytrwale realizujesz te zadania bez względu na trudności.
- Nie idziesz na kompromis, jeśli chodzi o treść poselstwa, bez względu na to, co chcieliby usłyszeć twoi słuchacze.
- Cechuje cię determinacja w docieraniu do zgubionych z potężnym, przemieniającym życie i zbawczym poselstwem ewangelii.
- Otrzymałeś prorocze słowo, że jesteś ewangelistą.
- Gotowy jesteś iść wszędzie tam, dokąd zaprowadzi cię ewangelia.

Pytanie: Porozmawiajcie o powyższych stwierdzeniach i tym, czy niektóre z nich lub wszystkie brzmią dla was prawdziwie. Opowiedz sam (lub poproś o to jedną, dwie osoby z grupy) o tym, jak doszedłeś do przekonania, że Bóg powołał cię na ewangelistę.

Biblia mówi nam, że Bóg nie chce, aby ktokolwiek zginął (2 Pt 3:9). Ewangelistę napędza chęć pójścia do świata i okazania mu serca Ojca. Nie głosimy, dlatego, że musimy (z obowiązku albo ze strachu), głosimy, ponieważ nasze serca zgadzają się z naszym niebiańskim Ojcem. Nasza tożsamość opiera się nie na tym, że jesteśmy ewangelistami, ale na tym, że jesteśmy dziećmi Bożymi i że staliśmy się jego dziedzicami przez ewangelię, którą teraz głosimy. (Jn 1:12).

Bez względu na obdarowanie lub powołanie nikt sam z siebie nie może zbawić siebie ani nikogo innego. Możemy być tylko posłańcami, bowiem to Bóg jedynie zbawia. Bóg też zaprasza nas, byśmy przedstawiali jego serce dla zgubionych, w miarę jak poznajemy go coraz lepiej jako naszego kochającego niebiańskiego Ojca i ukazujemy jego zbawczą moc świata.

DYSKUSJA (20 MIN)

Rozważcie następujące pytania i/lub cytaty:

- Czy istnieje różnica między osobistym świadectwem a ewangelizacją?
- Skoro wszyscy mają wykonywać pracę ewangelisty, dlaczego niektórzy zostali powołani, by byli ewangelistami?
- Jak rozwijać w sobie Ojcowskie serce dla zgubionych?

- Ten, kto został powołany i oddzielony do pracy ewangelisty musi poświęcić czas i skoncentrować wysiłki na powierzonym przez Boga zadaniu. Nie może dać się rozproszyć niczemu, co sprowadziłoby go z obranej drogi. Prześladowanie nie osłabi jego postanowienia. Przekonujące słowa mogą trafiać w próżnię. Tylko wyraźne Boże

- prowadzenie może go skłonić do zmiany
- swojej służby

BILLY GRAHAM

ZASTOSOWANIE (5 MIN)

Nie dzielimy się ewangelią, ponieważ jesteśmy ewangelistami. Dzielimy się ewangelią, ponieważ zostaliśmy przemienieni przez miłość Ojca i razem z nim pragniemy, by świat poznał go tak, jak my go znamy.

W najbliższym miesiącu przestuduj Ewangelię Marka w swoim cichym czasie i zwróć uwagę na jeden z głównych tematów tej ewangelii – że Jezus jest Synem Bożym, sługą, który przyszedł wykonać wolę Ojca. Przeczytaj ewangelię kilka razy, mając to na uwadze. Proś Boga, aby potwierdzał twoją tożsamość w świetle tego, kim jest.

MODLITWA

Dziękuj Bogu, naszemu niebiańskiemu Ojcu, że nie chce, aby ktokolwiek zginął i że przygotował zbawienie dla wszystkich, jeśli zaufają Jezusowi Chrystusowi. Poświęćcie czas na modlitwę za siebie nawzajem, aby Bóg wyraźniej pokazał wam powołanie ewangelisty, żeby dawał więcej okazji dzielenia się ewangelią i żeby dodawał wam odwagi.

RACHUNEK SUMIENIA (15 MIN)

Wypełnijcie ankiety, omówcie je w parach lub małych grupach i módlcie się za siebie nawzajem.

NOTATKI

SESJA 3: POSELSTWO EWANGELISTY

W czasie tej sesji rozważymy poselstwo ewangelii. Czym jest ewangelia? Czy właściwie rozumiemy przesłanie, które głosimy, żeby komunikować je w jasny sposób?

SESJA W JEDNYM ZDANIU

Przesłaniem ewangelisty jest Jezus Chrystus – ten, który przyszedł, ukrzyżowany, zmartwychwstał i powracający.

TŁO SESJI

Święty Augustyn powiedział: „Stworzyłeś nas dla siebie, Panie i niespokojne jest serce nasze, dopóki w Tobie nie spocznie”.

Ewangelia przynosi ludzi z rozpacz, ciemności, załamania i beznadziei do radości, światła, miłości i nadziei. Ewangelia przynosi niespokojnemu sercu poczucie spełnienia w stwórcy. Ale niestety wygląda na to, że wielu naśladowców Jezusa utraciło dzisiaj ufność w moc ewangelii. Istnieje wiele przyczyn, dlaczego wierzący nie dzielą się ewangelią z innymi ludźmi – strach, poczucie niedowartościowania i nadzieja, że zrobi to ktoś inny.

Zasadniczo jednak wszystkie te powody wyrastają z jednego – niezrozumienia, czym tak naprawdę jest ewangelia i brak zaufania w jej moc.

W Rzymian 1 Paweł odważnie ogłasza: „Albowiem nie wstydę się Ewangelii Chrystusowej”, a potem dodaje, dlaczego: „jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy” (Rz 1:16). Zrozumieć, że ewangelia jest mocą Bożą ku zbawieniu, to zrozumieć, kim jest Bóg, co uczynił, i co to oznacza dla świata. A wszystko zasadza się tym, kim

jest Jezus Chrystus. Ale nie jest to oderwana od rzeczywistości, abstrakcyjna filozofia, nieistotna poza salą wykładową albo miejscem prowadzenia debat. Zrozumienie ewangelii pomaga nam odpowiedzieć na fundamentalne pytania o naszą egzystencję i osobę Boga, który nas stworzył. Pytania takie jak:

KIM JESTEM?

Każdy z nas zadaje sobie to pytanie w jakiś sposób. Jaki sens ma życie? Jaki jest jego cel? Jaka jest moja tożsamość? Odpowiedź brzmi: jesteś dzieckiem Boga, stworzonym i ukochanym przez niego.

KIM JEST BÓG?

Na świecie jest tak wiele religii. Nawet jeśli Bóg istnieje, to jak możemy poznać, kim on jest i czy oddajemy cześć właściwemu Bogu? Bóg dać się poznać przez swoje stworzenie, przez Biblię, przez doświadczenie chrześcijan na całym świecie i przez Jezusa Chrystusa. On jest stwórcą, który podtrzymuje życie, królem wszechświata, doskonałym i kochającym niebiańskim Ojcem, który pragnie przyprowadzić zbuntowany rodzaj ludzki z powrotem do siebie.

KIM JEST JEZUS CHRYSZTUS?

Najbardziej fascynująca postać w historii ludzkości. Niewielu historyków poddaje w wątpliwość jego historyczne istnienie, ale kim był? Mądrym nauczycielem? Oszustem? Szaleńcem? On jest tym, za kogo się podaje: zbawicielem świata, który przez swoje życie, śmierć i zmartwychwstanie umożliwił każdemu człowiekowi stanie się dzieckiem Bożym.

Choć takie pytania mogą stanowić punkt wyjścia do rozmowy na temat ewangelii, niekoniecznie dają nam właściwe zrozumienie tego, czym jest ewangelia. Są raczej okazją do nawiązania relacji. Dlatego musimy zgłębiać Pismo Święte, żebyśmy mieli pewność, że w

odpowiedzi na takie pytania możemy wskazać na pełną i potężną ewangelię Jezusa Chrystusa.

SESJA

ROZGRZEWKA (15-25 MIN) – CATCH UP (15-25 MIN)

Na początek porozmawiajcie o tym, co u was słychać: opowiedzcie, co się dzieje, zachęcajcie się, mówcie o możliwościach ewangelizacji, o wszystkim, co zachęci grupę. Poproś ludzi, żeby opowiedzieli o studium ewangelii Marka przeprowadzonym w ostatnim miesiącu (Sesja 2: Zastosowanie). Zastanówcie się nad tożsamością ewangelisty w świetle osoby Jezusa jako sługi-syna Bożego.

MODLITWA - PRAYER

Oddaj ten czas Bogu w modlitwie oraz pomódl się o sytuacje, pozytywne lub trudne, jakie wynikły z czasu rozgrzewki.

NAUCZANIE (25-35 MIN)

Przedstaw poniższe nauczanie tak jak ci wygodniej. Odczytaj je albo przekształć we własną prezentację.

- Również ja, gdy przyszedłem do was,
- bracia, nie przyszedłem z wyniosłością
- mowy lub mądrości, głosząc wam
- świadectwo Boże. Albowiem uznałem za
- właściwe nic innego nie umieć między
- wami, jak tylko Jezusa Chrystusa i to
- ukrzyżowanego.

1 KOR 2:1-2

Paweł ukazuje swoje oddanie prawdzie i mocy historii Jezusa deklarując: „uznałem za właściwe nic innego nie umieć między wami, jak tylko Jezusa Chrystusa i to ukrzyżowanego”. Oto sedno ewangelii: sam Bóg wkroczył w brud tego świata w osobie Jezusa Chrystusa, który prowadził doskonałe życie, umarł na krzyżu, poniósł śmierć, na którą my zasłużyliśmy i powstał z martwych trzy dni później, na zawsze

łamiąc przekleństwo śmierci. Zbawienie i życie wieczne znaleźć można przez wiarę w niego. Opowiadamy tę prawdę nie tylko po to, by przynieść przemianę umysłu, ale by przynieść nowe życie – przeobrażenie, które może się dokonać jedynie przez wiarę w Jezusa Chrystusa.

Pytanie: W tej sesji zajmujemy się głównie pytaniem, czym jest ewangelia. Wykorzystaj podane poniżej strony (w dodatkach) do dyskusji na temat tego, jak rozumiemy ewangelię.

DOKTRYNA EWANGELII (STR XX) GOSPEL DOCTRINE (PAGE 64)

Systematyczna prezentacja ewangelii.

NARRACJA EWANGELII (STR. XX) GOSPEL NARRATIVE (PAGE 65)

Mówiąc ogólnie, została tu przedstawiona ta sama ewangelia, jak w poprzednim systematycznym formacie, ale w postaci narracji, którą można czytać jak historię.

PRZYKŁAD WYKŁADU EWANGELIZACYJNEGO DLA MŁODZIEŻY, PRZYKŁAD W 4 PUNKTACH, PRZYKŁAD Z TRZEMA KOŁAMI (STR. XX) YOUTH GOSPEL TALK EXAMPLE, THE 4 POINTS EXAMPLE, THREE CIRCLES EXAMPLE (PAGES 66-67)

Powyższe przykłady można omówić jako konkretne metody używane w prezentacji ewangelii. Wybierz jeden (lub więcej jeśli czas pozwala), żeby przyjrzeć się bliżej, jak można wytłumaczyć poselstwo ewangelii. Co się sprawdza, a czego w nich brakuje?

Frank Turek powiedział: „To, czym przyciągasz młodzież, w tym ją utwierdzasz. Jeśli przyciągasz ich emocjonalnością, stają się emocjonalni...” Jeśli nasze poselstwo ewangelii jest rozwodnione, jednowymiarowe, odwołujące się tylko do serca słuchacza, możemy widzieć wiele podniesionych rąk na znak reakcji na poselstwo, ale na co tak naprawdę zareagowali?

Poselstwo ewangelii stawia nam niezwykle wysokie wymagania. Nazywa nas ‘grzesznikami’

i twierdzi, że jesteśmy zepsutymi istotami, które zasługują na śmierć. Dobra nowina ewangelii jest tak dobra, ponieważ tak bardzo kontrastuje ze złą kondycją człowieka.

Nasze zrozumienie tego jak dobry i łaskawy jest Bóg, zależy będzie od tego, jak poważnie traktujemy nasz grzech. Ludzie zmagają się z pojęciem Boga, który sędzi nas za grzech i obrazem Boga, który posyła ludzi do piekła. Łatwo jest ulec pokusie osłabienia tych elementów ewangelii albo całkowitym ich pominięciu, ale tak się nie da. Na ewangelistę spoczywa obowiązek przedstawienia problemu grzechu, tak aby moc krzyża i nadzieja zmartwychwstania zostały właściwie zrozumiane – jako łaska Boża okazana z miłości swoim dzieciom i jedyna nadzieja dla ludzkości.

Grzech to wielki problem rozwiązany przez jeszcze większego Boga. Rozwładnianie problemu grzechu to pomniejszanie znaczenia Boga, dlatego musimy być oddani prawdzie, bez względu na to, jak dużym jest dla nas wyzwaniem.

Inna kwestia, którą łatwo przeoczyć, to fakt, że musimy umrzeć dla swojego egoizmu, wziąć swój krzyż i naśladować Jezusa całym sobą (Mt 16:2-4). Często nie zwracamy należytej uwagi na powołanie do życia pełnego poświęcenia na rzecz poselstwa w stylu 'Bóg uczyni cię szczęśliwym'. Matt Chandler ujmuje to w następujący sposób:

- 'Zaprzeczamy duchowej mocy ewangelii, jeśli ją poszerzamy albo zmieniamy, aż przestaje być ewangelią. Jeśli nie wierzymy, że poselstwo jest mocą Bożą ku zbawieniu, zaczynamy do niego coś dodawać lub odejmować, ufając bardziej własnej sile perswazji lub umiejętności przedstawiania.'

Musimy jasno prezentować pełną ewangelię, bowiem wybrakowana ewangelia wytworzy wybrakowanych chrześcijan.

Codzienne studiowanie Biblii jest bardzo ważne w życiu każdego wierzącego, a szczególnie w życiu tych, którzy regularnie dzielą się jej prawdami. Jak możemy powoływać się na objawienie Pisma Świętego, jeśli nie karmimy się nim każdego dnia? Zostaliśmy powołani nie

na ewangelistów, ale ewangelistów głoszących Biblię.

DYSKUSJA (20 MIN)

Rozważcie następujące pytania i/lub cytaty.

- Jak wygląda twoje zrozumienie prawdy ewangelii?
- Jakie są współczesne wyzwania we właściwym prezentowaniu ewangelii?
- Jak nawiązać rozmowę ze współczesnymi słuchaczami?
- Co to oznacza, że jesteśmy ewangelistami „głoszącymi Biblię”?

- Ewangelia to krwioobieg chrześcijaństwa.
- Stanowi podstawową ripostę na współczesną kulturę. Gdy naprawdę wierzymy ewangelii, zaczynamy dostrzegać, że ewangelia nie tylko nakłania chrześcijan do odnoszenia się do kwestii społecznych w otaczającej nas kulturze. W zasadzie ewangelia prowadzi do konfrontacji z kulturą wokół i wewnątrz nas.

DAVID PLATT

ZASTOSOWANIE (5 MIN)

Zachęć wszystkich w grupie, żeby rozpoczęli lub kontynuowali realizację planu codziennego czytania Biblii w użyciu odpowiednich aplikacji lub innych pomocy w czytaniu Biblii. Nasze oddanie Słowu ma zasadnicze znaczenie, jeśli chcemy wzrastać jako naśladowcy Jezusa i rozumieć ewangelię głębiej, abyśmy mogli się nią dzielić w prosty sposób.

Korzystając z materiałów na temat ewangelii z niniejszej książki oraz własnej Biblii przygotuj krótki plan (3-5 punktów) prezentacji ewangelii, poparty wersetami biblijnymi, którym podzielił się z grupą. Następnym razem omówimy zasady teologiczne i skuteczność waszych prezentacji jako sposobu komunikacji.

MODLITWA

Podziękuj Jezusowi, że przyszedł i prowadził doskonale życie, że poszedł na krzyż i że dzięki jego zmartwychwstaniu możemy wszyscy doświadczyć nowego życia. Proś go, żeby pomógł ci lepiej rozumieć jego Słowo, głębiej poznać ewangelię i umieć dzielić się nią w prosty i wiarygodny sposób z ludźmi wokół. Podziękuj mu za okazje, które ci stwarza, w miarę jak spędzasz czas w jego Słowie i obecności.

RACHUNEK SUMIENIA (15 MIN) – ACCOUNTABILITY (15 MIN)

Wypełnijcie ankiety, omówcie je w parach lub małych grupach i módlcie się za siebie nawzajem.

SESJA 4: ZADANIE EWANGELISTY

Jak ważne jest głoszenie dla ewangelisty? Niniejsza sesja daje możliwość rozważenia tego tematu z perspektywy Biblii i zachęcenia siebie nawzajem do rozwijania i ulepszania naszych umiejętności komunikacyjnych i kaznodziejskich w pełnym poddaniu mocy Ducha Świętego w celu wykonania zadania.

SESJA W JEDNYM ZDANIU

Zadanie ewangelisty to głoszenie ewangelii objawionej przez Boże święte słowo w mocy Ducha.

TŁO SESJI

Według tradycji Franciszek z Asyżu powiedział kiedyś:

- Głoście ewangelię, a jeśli trzeba używajcie
- słów

Ten popularny cytat pokazuje znaczenie prowadzenia życia naznaczonego ewangelią. Pojawiają się tutaj jednak dwa problemy. Po pierwsze nie ma dowodów na to, że Św. Franciszek coś takiego powiedział, w każdym razie niczego takiego nie napisał.

Po drugie i ważniejsze stwierdzenie to nie wytrzymuje próby. Chodź to prawda, że nasze życie powinno prezentować dobrą nowinę o Bożym królestwie tak samo jak nasze słowa, głoszenie ewangelii z definicji odbywa się z wykorzystaniem słów. Powyższe zdania można by przekształcić w bardziej pomocne stwierdzenie w następujący sposób:

- Głoście ewangelię, a ponieważ to konieczne,
- używajcie do tego słów.

Tak naprawdę słowa „głosić” i „zwiastować” niosą w sobie sens wypowiedziania słów – werbalnej prezentacji. Możemy prowadzić doskonale ewangeliczne życie, ale jeśli nigdy nie powiemy o nadziei, jaką pokładamy w Jezusie, to skąd ludzie na świecie dowiedzą się, dlaczego żyjemy, tak jak żyjemy?

- Milczenie i zdanie się na innych, że
- zinterpretują nasze działania, jest
- niewłaściwe. Sam Bóg tak nie postąpił.
- Centralnemu punktowi Bożego
- odkupieńczego działania w historii
- towarzyszy werbalne objawienie.

WILL METZGER

Głoszenie, zgodnie z tekstem Nowego Testamentu (Dz 2:14), miało zasadnicze znaczenie w szczerzeniu ewangelii. A mimo to są dzisiaj ludzie, którzy uważają, iż głoszenie jest staromodne i nie stanowi najlepszego sposobu komunikowania ewangelii światu. Z pewnością chcemy być kreatywni i interesujący w głoszeniu (np. wykorzystywać inne sposoby, inne środki komunikacji takie jak tworzenie filmów, pisanie piosenek), ale Biblia nakłania nas do głoszenia jako głównego sposobu dzielenia się ewangelią (1 Kor 1:21, 2 Tm 4:1-2).

Dla ewangelisty głoszenie ewangelii ma centralne znaczenie w wykonaniu zadania, do którego został powołany. Głoszenie musi jednocześnie wyjaśniać dobrą nowinę o Jezusie Chrystusie w sposób zrozumiały dla słuchaczy oraz oferować im zachętę do reakcji na to, co usłyszeli w postaci decyzji pójścia za Chrystusem (Mk 1:17, Łk 9:23). Same słowa jednak nie wystarczą. Słowa wypowiedziane przez osobę prowadzącą niewłaściwe życie będą brzmiały pusto i obłudnie. Słowa oddzielone od mocy Bożego Ducha nie mają mocy zbawienia.

SESJA

ROZGRZEWKA (10-20 MIN)

Na początek porozmawiajcie o tym, co u was słychać: opowiedzcie, co się dzieje, zachęcajcie się, mówcie o możliwościach ewangelizacji, o wszystkim, co zachęci grupę. Poproś jednego lub dwóch ochotników, żeby podzielił się swoją prezentacją ewangelii (Sesja 3: Zastosowanie) i udzielił informacji zwrotnej. Bądź pozytywny!

MODLITWA

Oddaj ten czas Bogu w modlitwie oraz pomódl się o sytuację, pozytywne lub trudne, jakie wynikły z czasu rozgrzewki.

NAUCZANIE (20-30 MIN)

Przedstaw poniższe nauczanie tak jak ci wygodniej. Odczytaj je albo przekształć we własną prezentację.

- Bo jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus
- jest Panem, i uwierzysz w sercu swoim, że
- Bóg wzbudził go z martwych, zbawiony
- będziesz. Każdy bowiem, kto wzywa imienia
- Pańskiego, zbawiony będzie. Ale jak mają
- wzywać tego, w którego nie uwierzyli? A
- jak mają uwierzyć w tego, o którym nie
- słyszeli? A jak usłyszeć, jeśli nie ma tego,
- który zwiastuje

RZ 10:9, 13-15

W Biblii wiele miejsca poświęca się zwiastowaniu. Tim Keller znalazł przynajmniej 33 greckie słowa, które zazwyczaj tłumaczy się jako „głosić” albo „zwiastować”. W powyższym fragmencie listu do Rzymian Paweł posługuje się takim słowem w odniesieniu do dzielenia się dobrą nowiną. Dla Pawła głoszenie jest niezwykle ważne. Mówi Tymoteuszowi, żeby uważał głoszenie za priorytet (2 Tm 4:1-2). W dniu Zielonych Świąt widzimy, jak Bóg posługuje się głoszeniem – tysiące osób nawraca się nie tylko z powodu zetknięcia z nadprzyrodzonymi znakami i cudami (języki ognia, mówienie innymi językami), ale także dzięki wysłuchaniu pełnego ducha Świętego zwiastowania Piotra.

Ale dzisiaj głoszenie stanowi wyzwanie. Wielu uważa, że głoszenie nie jest najlepszym sposobem dotarcia do świata z dobrą nowiną. Osobiste świadectwo, ewangelizacja przez

przyjaźń i akcje społeczne stały się popularnymi sposobami dzielenia się wiarą w sposób mniej konfrontacyjny. Nie możemy jednak zaprzeczyć, że głoszenie ma moc i że greckie słowo, z którego wywodzi się ‘ewangelizacja’ oznacza głoszenie dobrej nowiny, co oznacza używanie słów. Jeśli nigdy nie przedstawimy wyjaśnienia naszego sposobu życia i nadziei, to jak ludzie mają się dowiedzieć prawdy o Jezusie (1 Pt 3:15)?

Pytanie: Skoro wiemy, że głoszenie jest ważne w powołaniu ewangelisty, to jak mamy zadbać o to, by przesłanie ewangelii zostało przekazane w sposób na tyle jasny dla słuchaczy, żeby je zrozumieli i mieli okazję zareagować na to, co usłyszeli?

Ważna jest znajomość słuchaczy i kontekstu, ponieważ pozwala nam zastanowić się nad przykładami i sposobami zainteresowania ich treścią, które pomogą im zrozumieć to, czym się dzielimy. Jeśli głosimy ewangelię grupie nastolatków, będziemy używać innych słów, niż gdy dzielimy się z grupą osób starszych. Przesłanie ewangelii nie zmienia się, ale sposób jej przedstawienia, przykłady i odniesienia kulturowe użyte przez nas mogą zostać dopasowane do ludzi, przed którymi stoimy. Nie zmienia się to, co głosimy, ale to, jak głosimy.

Dlatego ewangelista musi poświęcać czas na przygotowanie się. Jeśli będziemy polegać tylko na ewangelizacyjnym kazaniu w starym stylu możemy stać się nudnymi i leniwymi kaznodziejami. Po pierwsze i najważniejsze musimy przygotowywać się w modlitwie, prosząc Boga, aby przemawiał przez nas przez swojego Ducha i poddawał nam słowa. Powinniśmy także przygotowywać wystąpienia, biorąc pod uwagę słuchaczy, do których będziemy przemawiać.

Pytanie: Przyjrzyjcie się sześcioro poniższym wskazówkom odnośnie zwiastowania ewangelii i zastanówcie się nad przykładami we własnej służbie, które mogą pomóc w zastosowaniu tych zasad.

Powinniśmy głosić::

- Prosto: klarowność ma zasadnicze znaczenie w dobrej komunikacji. Żeby dobrze wyjaśniać, sami musimy dobrze rozumieć swoje przesłanie.
- Odważnie: Musimy głosić z przekonaniem i pewnością prawdziwości naszego poselstwa.
- Duchowo: Żeby martwe serca przyjęły nasze przesłanie i ożyły, musi działać Duch Boży, dlatego musimy głosić poddani mocy Ducha.
- Wyjątkowo: Musimy przedstawiać Chrystusa jako wyjątkową osobę; musi zajmować centralne miejsce w naszym zwiastowaniu.
- Kochająco: Nie zdobywamy ludzi ze względu na nasze idee i mądrość, ale poprzez wyjątkową realność Jezusa Chrystusa. Powinniśmy głosić w pokorze, oddając szacunek Temu, który jest w centrum naszego zwiastowania (Bogu) i wyrażając współczucie tym, z którymi się dzielimy Ewangelią (Jego dziećmi).
- Osobowo: Możemy prezentować prawdę ewangelii opowiadając o jej wpływie na nasze życie, nawiązując do sytuacji słuchaczy i budując mosty porozumienia.

Choć powyższe praktyczne wskazówki są bardzo pomocne, musimy pamiętać, że umiejętności krasomówcze nikogo nie wprowadziły do królestwa Bożego.=

- Zapoznanie się z technikami i metodami głoszenia to jedno, czym innym jest jednak głoszenie kazania, które odsunie zasłonę i sprawi, że upadną bariery, które skrywają Bożą twarz.

DAVID WATSON

W głoszeniu musimy robić miejsce działaniu mocy Ducha Świętego. Choć ważne jest, żeby dokładnie przemyśleć, w jaki sposób komunikować ewangelię, w ostateczności oczekujemy, że to Bóg posłuży się naszymi słowami i dokona cudu nowego życia. W czasie ostatniej sesji przyglądaliśmy się, jak Paweł poznawał i głosił historię Jezusa w 1 Kor 2. W następnym wersecie Paweł mówi o swoim oddaniu głoszeniu opowieści o Jezusie w mocy

Ducha, aby wiara ludzi opierała się raczej na Bogu niż na ludzkim rozumowaniu:

- I przybyłem do was w słabości i w lęku, i w wielkiej trwodze, a mowa moja i zwiastowanie moje nie były głoszone w przekonywających słowach mądrości, lecz objawiały się w nich Duch i moc, aby wiara wasza nie opierała się na mądrości ludzkiej, lecz na mocy Bożej.

1 KOR 2:3-5

Pragniemy oddawać Bogu cześć w duchu i w prawdzie (Jn 4:23), a nasze ewangelizowanie nie powinno się od tego różnić. Ogłaszamy jego prawdę w mocy Ducha jako czciciele składający świadectwo o tym, kogo czcimy, aby inni też zaczęli go czcić.

DYSKUSJA (20 MIN)

Rozważcie następujące pytania i/lub cytaty:

- Czy głoszenie nadal ma sens?
- Jak możemy być świadomymi głosicielami ewangelii w dzisiejszym zróżnicowanym świecie?
- Jakie są twoje mocne i słabe strony jako kaznodziei/mówcy?
- Jak przygotowujesz się do wystąpienia ewangelizacyjnego?

- Różnica między dobrym kazaniem a świetnym kazaniem leży głównie w działaniu Ducha Świętego... Powinniśmy poświęcić odpowiedni czas, żeby dobrze przygotować swoje wystąpienie i zostawić to Bogu, jak i jak często czyni je świetnym dla słuchacza

TIM KELLER

ZASTOSOWANIE (5 MIN)

Znajdź na YouTube kazanie ewangelisty, które potem omówicie z punktu widzenia stylu i treści. Poproś członków grupy, żeby obejrżeli film przed następnym spotkaniem, zrobili notatki i byli przygotowani do dyskusji.

MODLITWA

Módlcie się, aby Duch Boży działał przez waszą skromną ofiarę głoszenia. Dziękujcie Bogu, że wybrał was, abyście głosili jego poselstwo i proście, żebyście potrafili prawdziwie żyć ewangelią, aby słowa ust nie odbiegały od stanu waszego serca. Módlcie się za tych, którzy będą słuchać waszego zwiastowania – aby Bóg przygotował ich serca i udzielił im objawienia, które pozwoli im zaufać Bogu.

RACHUNEK SUMIENIA (15 MIN)

Wypełnijcie ankiety, omówcie je w parach lub małych grupach i módlcie się za siebie nawzajem.

NOTATKI

SESJA 5: EWANGELISTY

Jako ewangeliści pragniemy widzieć ożywienie martwych serc. W czasie dzisiejszej sesji zastanowimy się, na czym polega duchowe umocnienie przez modlitwę, które prowadzi do autentycznego przebudzenia w naszych sercach, które z kolei będziemy mogli zaoferować światu.

SESJA W JEDNYM ZDANIU

.....
Modlitwa to podstawa ewangelizacji, która odwołuje się do mocy tam, gdzie ona rzeczywiście jest – nie w ludzkich wysiłkach, ale w rękach Boga.

TŁO SESJI

.....
Prezbiteriański kaznodzieja i misjonarz Arthur Tappan Pierson wypowiedział następujące zadziwiające twierdzenie: „W żadnym miejscu ani kraju nie było nigdy duchowego ożywienia, które nie rozpoczęło się od zjednoczonej modlitwy”.

Trudno byłoby nam znaleźć przykład zaprzeczający temu stwierdzeniu. Opisuje ono Boże polecenie przekazane ludziom przez Pismo Święte oraz następującą po nim obietnicę. Weźmy jeden przykład: w czasie panowania Salomona Bóg przemawia do zbuntowanych Izraelitów, daje im nadzieję w trudnym czasie nieposłuszeństwa oraz opisuje tragiczne skutki ich postępowania:

.....
„i ukorzy się mój lud, który jest nazwany moim, i będą się modlić, i szukać mojego oblicza, i odwrócą się od swoich złych dróg, to Ja wysłucham z niebios, i odpuszczę ich grzechy i ich ziemię uzdrowię”.

.....
2 KRN 7:14

Podobnie ewangelia Jezusa daje nam możliwość pokornej rezygnacji z rządzenia własnym życiem, poddania się Chrystusowi, wyznania, że to on jest Panem, przyjęcia jego uzdrowienia i nowego życia. Odwracamy się od buntu (grzech), zwracamy się do objawienia (Boża prawda), do pokuty (wiara w Boga), do przebudzenia (przemiana, która niesie przemianę innym).

Słowo „odwrócić się” użyte w 2 Księdze Kronik to to samo słowo, które w Nowym Testamencie tłumaczymy jako „pokutować”. Jezus rozpoczął swoją służbę kaznodziejską nawołując właśnie do upamiętania (Mk 1:15). Problem Izraelitów polegał na tym samym, na czym polega nasz problem – my dzisiaj też często zwracamy się do innych bogów (włączając w to nas samych), próbując kierować swoim losem. Takie nieposłuszeństwo prowadzi do śmierci, rozbitcia i chaosu. Bóg wzywał nas do zwrócenia się z powrotem do niego od chwili, gdy się od niego odwróciliśmy. Ewangelia ukazuje, że pomimo naszego buntu, Boża łaska i pokorne zwrócenie się do niego daje nam nadzieję.

Oskarżony w sądzie zazwyczaj nie przyznaje się do winy przed sędzią w nadziei, że zostanie uniewinniony, ale tutaj mamy się ukorzyć przed wiecznym sędzią i przyznać do winy – jedynie wtedy możemy uzyskać przebaczenie. Sprawiedliwość domaga się kary za winę w świetle strasznej rzeczywistości buntu przeciw świętemu królowi, ale Bóg zamiast tego udziela nam przebaczenia dzięki doskonałej sprawiedliwości krzyża. Zamiast śmierci otrzymujemy uzdrowienie, odnowienie i życie. Bóg ożywia pokornych.

Inny przykład modlitwy i jedności (z Bogiem i innymi) dla przebudzenia znajdujemy w historii Joba. Moment zwrotny dla Joba nadszedł nie wtedy, gdy Bóg go napomina, ale gdy zaczyna posłuszenie modlić się za przyjaciół, którzy przyczynili się do niewłaściwego spojrzenia na sytuację. W tym momencie historii Job przestaje patrzeć na siebie, modli się za innych (którzy go skrzywdzili) i doznaje odrodzenia.

Przebudzenie zaczyna się, gdy jedna osoba postanawia okazać posłuszeństwo niebiańskiemu Ojcu, ogłaszając swoje podporządkowanie królestwu pokoju. Potrzeba jednej osoby, która ogłosi, że Jezus jest Panem słowem i uczynkiem, polegając na Duchu Świętym, że da moc narodzenia się na nowo.

Dzięki łasce Bożej przebudzenie zaczyna się od nas – i dzięki tej samej łasce przebudzenie może rozpocząć się tam, gdzie niegdyś zbuntowani ludzie zjednoczą się pokornie i będą wołać do Boga, aby uzdrowił ich ziemię.

SESJA

ROZGRZEWKĄ (15-25 MIN)

Na początek porozmawiajcie o tym, co u was słyhać: opowiedzcie, co się dzieje, zachęcajcie się, mówcie o możliwościach ewangelizacji, o wszystkim, co zachęci grupę. Porozmawiajcie o filmie wideo z przykładem kazania ewangelizacyjnego (Sesja 4: Zastosowanie). Co było pomocne, a co nie? Czego nauczyliśmy się z tego przykładu, co pomoże nam rozwinąć się jako głosicielom dobrej nowiny? Unikaj nadmiernego krytycyzmu lub komentowania tylko tego, co ci się podobało albo nie podobało w stylu głoszenia, ale raczej zagłębcie się w treść: czy było to dobre wyjaśnienie ewangelii? Czy poselstwo zostało właściwie przekazane zgromadzonemu słuchaczom?

MODLITWA

Oddaj ten czas Bogu w modlitwie oraz pomódl się o sytuacje, pozytywne lub trudne, jakie wynikły z czasu rozgrzewki.

NAUCZANIE (20-30 MIN)

Przedstaw poniższe nauczanie tak jak ci wygodniej. Odczytaj je albo przekształć we własną prezentację.

- Przed wszystkim więc napominam,
- aby zanosić błagania, modlitwy, prośby,
- dziękczynienia za wszystkich ludzi, za
- królów i za wszystkich przełożonych,
- abyśmy ciche i spokojne życie wiedli
- we wszelkiej pobożności i uczciwości.
- Jest to rzecz dobra i miła przed Bogiem,
- Zbawicielem naszym, który chce, aby
- wszyscy ludzie byli zbawieni i doszli do
- poznania prawdy

1 TM 2:1-4

W pierwszym liście do Tymoteusza Paweł udziela swojemu protegowanemu jasnej instrukcji dotyczącej życia codziennego kościoła w Efezie. Paweł zachęca go, żeby przede wszystkim poświęcał czas na modlitwę za ludzi, ponieważ to podoba się Bogu. Taka postawa cieszy Boga, ponieważ On chce, żeby wszyscy ludzie zaznali pokoju, panującego w jego królestwie. Modlitwa to wzywania Boga, żeby zrobił to, co tylko On może zrobić – wprowadzić pokój w miejsce chaosu i wnieść życie w miejsce śmierci.

Modlitwa to podstawa ewangelizacji, która odwołuje się do mocy, która nie kryje się w ludzkich wysiłkach, ale spoczywa w rękach Bózych.

Edmund P. Clowney pisze:

- Biblia to Słowo Boże; to historia jego
- działania, żeby przywieść zbuntowanych
- ludzi z powrotem do siebie. Opowiada
- nie o ludziach poszukujących zgubionego
- Boga, ale o Bogu szukającym zgubionych
- ludzi. Biblia nie prezentuje sztuki modlitwy;
- przedstawia Boga modlitwy, Boga,
- który odpowiada, zanim go wezwiemy i
- odpowiada, zanim do niego zawołamy
- (Iz 65:24).

Ojciec-założyciel Stanów Zjednoczonych Benjamin Franklin powiedział kiedyś:

„Zawodząc w przygotowaniu, przygotowujesz się na zawód”. Musimy przygotować nasze serca do ewangelizacji przez poddanie się w prośbie i modlitwie Bogu. Możemy to powiedzenie sparafrazować:

- „Zawodząc w modlitewnym przygotowaniu
- do ewangelizacji, przygotowujemy się do
- zawodu w ewangelizacji”.

Nawet przy wiernej modlitwie i pełnej ducha prezentacji poselstwa ewangelii ludzie mogą je odrzucić. Ale moc zbawienia zależy tylko od Boga. Możemy być pewni, że Bóg będzie działał przez naszą modlitwę, nawet jeśli w tym momencie nie widzimy rezultatów, na których nam zależy (Ef 6:18-20). Rezultat ewangelizacji leży w rękach tego, który słyszy nasze poselstwo i w rękach samego Boga. Dlatego sukces i zawód w ewangelizacji nie zależy od liczby nawróconych, ale mierzymy go naszym posłuszeństwem w wykonywaniu tego, co nakazuje nam Bóg – w modlitwie i głoszeniu.

Naszą pierwszą motywacją do modlitwy jest fakt, że Bóg nakazuje nam to robić. Jednak taka motywacja powinna rozwijać się: nasza reakcja na proste Boże polecenie, w miarę jak będziemy wzrastać w społeczności z naszym niebiańskim Ojcem powinna zmienić się w pełne miłości pragnienie uwielbienia go, szukanie jego dobroci i błogosławieństw w naszym życiu i życiu ludzi, za których się modlimy. W miarę, jak coraz lepiej poznajemy Boga, coraz wyraźniej rozpoznajemy Bożą wolę. Im więcej się modlimy, tym lepiej poznajemy Boga. Im lepiej znamy Boga, tym bardziej pragniemy się modlić, żeby jego wola działała się na ziemi, tak jak w niebie.

A więc jak wygląda nasze życie modlitewne? Niektórym modlitwa przychodzi naturalnie. Od innych wymaga większego wysiłku. Kaznodzieje mogą zadać sobie następujące pytanie: Czy łatwiej mi głosić niż modlić się? Jak często z radością przedłużasz kazanie poza wyznaczony czas, a jak często przedłużasz czas modlitwy?

Jeśli chcemy być skutecznymi biblijnymi ewangelistami, musimy być ludźmi modlitwy – czy przychodzi to nam naturalnie, czy nie. Nie chodzi tutaj tak bardzo o długość modlitwy, raczej o szczerość. Gdy szczerze prosimy Pana o jego przemieniające życie działanie w naszym życiu i w życiu innych, odkrywamy, że będziemy spędzać coraz dłuższy czas w jego obecności. Będzie to czas oddawania mu czci, będzie to czas korzystny dla nas, a my staniemy się błogosławieństwem dla innych.

Pytanie: Skrócony Katechizm Westminsterki definiuje modlitwę jako „zrezygnowanie przed Bogiem z naszych pragnień na rzecz tego, co zgadza się z Bożą wolą, w imieniu Chrystusa z wyznaniem grzechów i wdzięcznym rozpoznaniem jego miłosierdzia”. Jak ten opis kształtuje twoje rozumienie modlitwy, szczególnie w odniesieniu do ewangelizacji?

Oprócz modlitwy za innych jako części ewangelizacji, przygotowując się do dzielenia się ewangelią, możemy rozumieć modlitwę w trzech aspektach:

- Po pierwsze, jako okazję, żebyśmy my sami jako ewangelisci mogli dojrzewać jako dzieci Boże i jako posłuszni uczniowie Jezusa Chrystusa.
- Po drugie, jako sposób na to, by Boża moc dawała nam okazję do świadczenia i działała przez nas; aby zmieniła nasz sposób ewangelizacji z marketingu wiary chrześcijańskiej na wyrwanie serc ze śmierci do życia (Kol 4:2-6).
- Po trzecie, jako sposób na wyposażenia w duchową zbroję w celu obrony przed atakami nieprzyjaciela, gdy wyruszamy na front duchowej bitwy (Ef 6:18).

Podobnie jak Paweł zachęcał Tymoteusza, pobudzajmy i mobilizujmy się nawzajem, żebyśmy wstawiali się za wszystkich ludzi i żeby było to miłe Panu, gdy poddajemy się jego mocy w nadziei, że świat pozna i podda się jego zbawczej prawdzie.

DYSKUSJA (10 MIN)

Rozważcie następujące pytania i/lub cytaty:

- Jak się modlisz i jakiej dyscyplinie się poddajesz przed głoszeniem ewangelii i angażowaniem się w konkretne możliwości świadczenia?
- Czy modlitwa należy do twoich obowiązków jako część ewangelizacji? Jeśli tak, to w jakim sensie?
- Jak rozumiesz kwestię „braku odpowiedzi” na modlitwę i jak sobie radzisz z tą kwestią? Jak pomógłbyś komuś zrozumieć tę sprawę, gdyby cię o to zapytał w chwili, gdy dzielisz się z nim ewangelią?

• Nadchodzące przebudzenie musi zacząć się od wielkiego przebudzenia modlitwy. To właśnie w komorze, przy zamkniętych drzwiach usłyszymy najpierw dźwięk ulewnego deszczu. Zwiększenie modlitwy w ukryciu po stronie usługujących będzie pewnym zwiastunem błogosławieństwa

ANDREW MURRAY

MODLITWA (20-30 MIN)

W tej sesji poświęćcie dodatkowy czas na modlitwę, modląc się na trzy różne sposoby.

Módlcie się za siebie nawzajem. Módlcie się, żeby Bóg pomógł wam być pokornymi ludźmi, którzy będą wzrastali w codziennej relacji z nim.

Módlcie się za swoją społeczność, wioskę, miasto. Módlcie się o zbawienie zgubionych i proście Boga, żeby uzdrowił ziemię. (Np.: Boże, daj mi dzisiaj okazję podzielenia się ewangelią; Boże, ożywiaj dzisiaj serca).

Módlcie się za siebie samych. Módl się, żebyś nosił pełną zbroję Bożą, gdy wyruszasz na linię frontu.

ZASTOSOWANIE (5 MIN)

Stwórz listę przynajmniej pięciu osób: przyjaciół, członków rodziny, kolegów z pracy lub nieznajomych, którzy jeszcze nie znają Jezusa jako Pana. Noś tę listę w telefonie, w portfelu, w Biblii albo w innym miejscu, gdzie będziesz ją widział codziennie. Wiernie módl się za tych ludzi każdego dnia, prosząc Boga, by ich ożywił i doprowadził do zaufania mu.

RACHUNEK SUMIENIA (15 MIN)

Wypełnijcie ankiety, omówcie je w parach lub małych grupach i módlcie się za siebie nawzajem.

NOTATKI

SESJA 6: POBOŻNOŚĆ EWANGELISTY

Jako ewangeliści musimy dbać o to, by nasze życie prywatne zgadzało się z wizerunkiem, jaki prezentujemy na zewnątrz. Jak utrzymać autentyczność w życiu i w ewangelizacji? W oparciu o rozważania na temat modlitwy w poprzedniej sesji zajmiemy się znaczeniem osobistej pobożności w chrześcijańskim życiu i ewangelizacji.

SESJA W JEDNYM ZDANIU

Pobożność wprowadza nas w świętość w miarę, jak spędzamy czas z naszym świętym niebiańskim Ojcem, co z kolei czyni nas efektywnymi ambasadorami królestwa, którzy idą z przesłaniem nadziei na ustach, potwierdzonym przez autentyczność przemiany w naszych własnych sercach.

TŁO SESJI

Wracając z dorocznej pielgrzymki do Jerozolimy na święto Paschy Maria i Józef zauważyli, że nie ma z nimi Jezusa. Po trzech dniach w końcu odnaleźli syna rozmawiającego z nauczycielami w świątyni. Jezus siedział wśród mędrców, ucząc się od nich, ale także wnosząc swój wkład i zadziwiając ich wyjątkowym jak na dwunastolatka zrozumieniem Pisma. Gdy Maria zapytała Jezusa, dlaczego przysporzył zmartwienia rodzicom, oddalając się od nich, Jezus wydaje się zdziwiony jej pytaniem.

Jezus dziwi się, ponieważ można się zgubić tylko wtedy, gdy osoby szukające nie wiedzą, gdzie jesteśmy. A przecież Maria i Józef powinni wiedzieć, że on będzie w domu Ojca. To najbardziej naturalne miejsce dla niego.

Możemy to porównać do sytuacji, gdy szukamy prezydenta Stanów Zjednoczonych wszędzie z wyjątkiem Białego Domu, a potem odnajdując go w Gabinetce Ovalnym za biurkiem, wyrażamy zdziwienie i ze zniecierpliwieniem pytamy: Gdzie pan był?

Łukasz przytacza konkretne słowa, których Jezus użył odpowiadając Marii, które ujawniają jego szczególną więź z Bogiem: „Czyż nie wiedzieliście, że w tym, co jest Ojca mego, Ja być muszę?” (Łk 2:49). Nie ma innego podobnego stwierdzenia w całym Piśmie Świętym. Pierwsze zapisane słowa Jezusa to jego deklaracja, że jest Synem Bożym.

Dzieło krzyża oznacza, że przez adopcję możemy zostać włączeni do Bożej rodziny i zyskujemy prawo nazywania się dziećmi Bożymi – dlatego pojawia się pytanie: Jak naturalne jest dla nas spędzanie czasu w domu naszego Ojca?

To właśnie w pobożności odkrywamy w pełniejszym wymiarze, kim naprawdę jesteśmy. Rozwijamy się. Oczyszczamy się. Nabieramy odwagi. Zauważamy nasze grzechy. Dowiadujemy się, jaki powinien być nasz cel. Doznajemy poczucia spełnienia. Dzięki pobożności stajemy się święci, jak Bóg jest świętym. Pobożność stanowi centralny punkt chrześcijańskiego życia, ponieważ kształtuje naszą świętość, która stanowi istotną część zadania ewangelizacji, ponieważ ewangelia powinna być przeżywana i głoszona przez świętych ludzi.

Bóg pyta nas, bez zniecierpliwienia, ale z zachętą: Gdzie byłeś?

SESJA

ROZGRZEWKĄ (10-20 MIN)

Na początek porozmawiajcie o tym, co u was słyhać: opowiedzcie, co się dzieje, zachęcajcie się, mówcie o możliwościach ewangelizacji, o wszystkim, co zachęci grupę. Porozmawiajcie o swoich listach pięciu osób (Sesja 5: Zastosowanie) i wszystkim, czego doświadczyliście, modląc się za nich wiernie

każdego dnia.

MODLITWA

Oddaj ten czas Bogu w modlitwie oraz pomódl się o sytuację, pozytywne lub trudne, jakie wynikły z czasu rozgrzewki.

NAUCZANIE (25-35 MIN)

Przedstaw poniższe nauczanie tak jak ci wygodniej. Odczytaj je albo przekształć we własną prezentację.

- A wczesnym rankiem, przed świtem, wstał,
- wyszedł i udał się na puste miejsce, i tam się modlił.

• MK 1:35

W życiu poświęcamy się różnym rzeczom. Możemy poświęcać się rodzinie i przyjaciołom, utrzymywaniu pozytywnych wartości, spełnieniu marzeń. Albo możemy poświęcać się hobby, drużynie sportowej, zdobywaniu wysokich wyników w najnowszej grze komputerowej.

Jezus też poświęcał się swojej rodzinie i przyjaciołom. Z całą pewnością poświęcał czas na nauczanie się rodzinnego rzemiosła u boku Józefa. Poświęcał się swoim przyjaciołom, spędzając z nimi więcej czasu niż na nauczaniu tłumów. Był poświęcony swojej matce i zadbał o to, żeby apostoł Jan zaopiekował się nią po jego śmierci, zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu.

Co, zatem, Jezus miał na myśli, mówiąc, że przyszedł poróżnić między sobą członków rodziny (Łk 12:53)? Możemy to zrozumieć tylko w świetle tego, czemu poświęcił się najbardziej, czyli niebieskiemu Ojcu. Było to poświęcenie kosztem wszystkich innych zobowiązań, bez względu na to, jak były szlachetne. Jezus nie powiedział, że nie należy kochać rodziców albo że chce doprowadzić do rozbitcia rodziny. Jezus wiedział, że to, co odciąga cię od najważniejszej sprawy, od oddania Bogu, w rezultacie odwiedzie cię od świętości. To poświęcenie Bogu – pobożność – prowadzi do świętości.

Pytanie: Jakie rzeczy łatwo odciągają cię od poświęcenia Bogu? Porozmawiajcie szczególnie o rzeczach, które same w sobie nie są złe, ale mogą nas rozpraszać lub utrudniać nam poddanie się Bogu.

Można bardziej poświęcić się ewangelizacji niż Jezusowi! Ale istniejemy po to, by wielbić króla, nie naszą służbę. Musimy ugruntować się w duchowym życiu i efektywnie słuchać Boga.

Bez względu na wymogi służby albo ziemskich relacji Jezus najbardziej dbał o osobistą więź z Ojcem. Oddał się od ludzi, poświęcał czas na modlitwę i słuchanie. Przebywanie z Ojcem było dla Jezusa najbardziej naturalne. W Ewangelii Marka czytamy o trzech sytuacjach, gdy Jezus odszedł na ustronne miejsce. Rozważcie te fragmenty.

- Mk 1:35-39: Wczesnym rankiem wstał i udał się na puste miejsce, żeby się modlić. Czego uczymy się na tym przykładzie na temat przyjmowania poleceń od Boga?
- Mk 6:45-46: Odszedł na górę, aby się modlić. Czego uczymy się na tym przykładzie na temat Bożego odświeżenia?
- Mk 14:32-41 Modlitwa w Getsemane przed aresztowaniem Czego uczymy się na tym przykładzie na temat oddawaniu Bogu trudnych sytuacji?

Nieformalna i spontaniczna modlitwa w ciągu dnia jest świetna, ale ustalanie specjalnego czasu na modlitwę i czytanie Biblii ma istotne znaczenie. Niektórym łatwo się modlić, a trudniej czytać Biblię. Inni wiernie studiują Biblię, ale niełatwo im poświęcić czas na modlitwę. Można obie czynności skutecznie połączyć, czytając jeden lub więcej rozdziałów, a potem modląc się o to, o czym mówi przeczytany tekst i o to, jak można go zastosować w naszym życiu. Powinniśmy też spędzać czas chwalać Boga i składając mu dziękczynienie, jak również przynosząc mu nasze prośby i potrzeby.

Nasz pierwszy krok ku świętości to uznanie, że Bóg jest święty, a my nie. Potrzebujemy go i gdy będziemy codziennie przebywać w jego obecności, przemieniająca moc jego miłości zadba o to, żebyśmy nie pozostali tacy sami. To właśnie taka przemiana stanowi najmocniejszy dowód tego, że ewangelia jest prawdziwa i ma moc zbawić. Gdy będziemy głosić Bożą dobroć i opowiadać historię Jezusa, ludzie, do których dotrzemy, umocnią się w przekonaniu o autentyczności naszego ewangelizacyjnego przesłania, obserwując Boże dzieło w naszym pełnym poświęcenia życiu.

Jezus przygotował nam drogę, byśmy stali się świętymi przez zbawcze dzieło krzyża, wzywając nas, byśmy umarli dla starego życia, a zaufali jemu. Gdy wkraczamy w nowe życie, Jezus pokazuje nam, jak wygląda dążenie do uświęcenia przez codzienne poświęcanie się Ojcu.

DYSKUSJA (20 MIN)

Rozważcie następujące pytania lub/i cytaty pod dyskusję.

- Jak opisałbyś swój czas poświęcony modlitwie i studiowaniu Biblii?
- Czy dostrzegasz korelację pomiędzy zdrowiem twojego życia modlitewnego a jakością ewangelizacji?
- W jaki sposób możesz otworzyć się na więcej pouczenia, odświeżenia, perspektywy i pokuty poprzez intencjonalny czas z Bogiem w najbliższych tygodniach?

• Powodem [duchowej] dyscypliny jest wolność. Naszym celem jest wolność, nie dyscyplina. Moment w którym uczynimy dyscyplinę głównym obiektem naszej koncentracji stanie się zwrotem ku zakonowi i utratą wolności. Skupiamy się zawsze na Chrystusie i postrzegamy duchową dyscyplinę jako sposób przyciągnięcia nas bliżej Jego serca

• **RICHARD FOSTER**

ZASTOSOWANIE (5 MIN)

Zacznij modlić się w oparciu o Psalm: każdego dnia poświęć kilka minut na czytanie psalmu i modlenie się nim oprócz regularnego studiowania Biblii i modlitwy. Jeśli możesz, rób to przez cały miesiąc albo rok. Można po prostu otwierać Biblię i po kolei modlić się psalmami albo można skorzystać z przewodnika, takiego jak *My Rock, My Refuge: A Year of Daily Devotions in the Psalms* Tima Kellera.

MODLITWA

Dziękuj niebiańskiemu Ojcu, że pragnie społeczności ze swoimi dziećmi. W modlitwie

podejmij decyzję o życiu pełnym poświęcenia, które sprawi, że przestaniesz być duchowym turystą, a staniesz się dzieckiem, które mieszka w domu, Ojca w jego obecności. Poproś Boga, żeby pomógł ci stać się świętym, jak on jest święty, aby przemiana twojego życia stała się fundamentem, na którym budowana będzie twoja ewangelizacja.

RACHUNEK SUMIENIA (15 MIN)

Wypełnijcie ankiety, omówcie je w parach lub małych grupach i módlcie się o siebie nawzajem.

NOTATKI

SESJA 7: PODDANIE EWANGELISTY

W czasie tej sesji będziemy rozwijać temat świętości omawiany w poprzedniej sesji, szczególnie w odniesieniu do Bożego charakteru, nadziei ewangelii i życia ewangelisty. Przyjrzymy się idei zdawania sprawy z własnego życia (rachunku sumienia) jako istotnej składowej bycia uczniem..

SESJA W JEDNYM ZDANIU

Bóg pragnie, żebyśmy byli święci, jak on jest święty – wzrastamy w świętości przez poddanie się Duchowi Świętemu i zdawanie sprawy ze swojego życia innym.

TŁO SESJI

Słowa **świętość** i **święty** występują w Biblii ponad dziewięćset razy – częściej niż słowa **miłość**, **wiara**, **przebaczać** i **modlić** się razem wzięte! Świętość to centralny temat Biblii i Bóg pragnie, aby była rzeczywistością w naszym życiu.

Bóg jest święty, co oznacza, że jest oddzielony. Jest doskonały, niezależny i wyjątkowy – nie ma nikogo podobnego do niego. My nie jesteśmy święci: nikt z nas nie sprostął doskonałym normom naszego świętego Boga. Autor Listu do Hebrajczyków powiada, że tylko święci, będą oglądać Pana (Hbr 12:14), a Jezus mówi, że ludzie czystego serca będą oglądać Boga (Mt 5:8). Brak świętości to główny problem ludzkości, jeśli chodzi o nadzieję na społeczność z Bogiem. Jak coś nieświętego może stać się świętym, miłym Panu i zamieszkać w jego królestwie?

Dobra nowina jest taka, że Jezus przygotował sposób, w jaki nieświęci ludzie mogą wkroczyć przed oblicze doskonałego, świętego Boga i zamieszkać z nim na wieki (Ef 5:25-26). Ci, którzy zaufają Jezusowi, otrzymają jego

świętość i rozpoczną zupełnie nowe życie. Prawdziwe życie to życie święte.

Świętość stanowi też temat przesłania Jezusa na temat soli z Ewangelii Mateusza 5:13. Tak samo jak sól staje się bezużyteczna, gdy straci smak, tak nasze przesłanie nie ma wartości, jeśli stracimy wyróżniającą nas świętość. Choć po tej stronie wieczności nasze życie nie jest skończonym dziełem, zostaliśmy powołani do prowadzenia innego życia, aby świat rozpoznał autentyczność poselstwa, które głosimy.

Ewangelia to święte przesłanie, świadczące o świętym Bogu, który w święty sposób przygotował możliwość nieświętym ludziom, by odzyskali swoją prawdziwą tożsamość – świętych ludzi świętego królestwa.

SESJA

ROZGRZEWKA (10-20 MIN)

Wypełnijcie ankiety, omówcie je w parach lub małych grupach i módlcie się o siebie nawzajem. Poproś grupę, żeby podzieliła się swoimi doświadczeniami z czytania i modlitwy psalmami (Sesja 6: Zastosowanie).

MODLITWA

Oddaj ten czas Bogu w modlitwie oraz pomóż się o sytuacje, pozytywne lub trudne, jakie wynikły z czasu rozgrzewki.

NAUCZANIE (30-40 MIN)

Przedstaw poniższe nauczanie tak jak ci wygodniej. Odczytaj je albo przekształć we własną prezentację. W poniższym nauczaniu znajdują się trzy kluczowe fragmenty.

1. TYLKO BÓG JEST ŚWIĘTY

• I ujawnię moje święte imię wśród mojego
• ludu izraelskiego; i już nie dopuszczę, aby
• moje święte imię było bezczeszczone, aby
• poznały ludy, że Ja jestem Pan, Święty w
• Izraelu

• **EZ 39:7**

Biblia ukazuje nam, kim jest Bóg, abyśmy go poznali i chwalili go w duchu i w prawdzie. Czytając Słowo, odkrywamy, że jest on jedynym prawdziwym Bogiem. Jest Bogiem Trójjedynym (Ojciec, Syn i Duch Święty). On jest doskonały. Jest wieczny. Jest królem.

Ale szczególnie jasno Biblia ukazuje, że Bóg jest święty. Świętość to główna cecha Boga. Oznacza, że nie ma nikogo podobnego do niego. On jest oddzielony od wszystkich. Żadna inna istota nie może się z nim równać – z jego charakterem i tym, kim jest. I właśnie tej cechy Bóg pragnie dla swojego ludu – abyśmy stali się święci, oddzieleni dla niego, oddający mu cześć i posłuszni; abyśmy byli ludem prawym i czystym (3Mjż 11:45). Brak świętości z naszej strony, odrzucenie Bożej świętości, spowodował katastrofalny problem dla ludzkości. Boże królestwo jest królestwem doskonałym, ale my wybraliśmy niedoskonałość i wykluczenie z jego obecności.

2. ŚWIĘTOŚĆ JEZUSA UMOŻLIWIA UŚWIĘCENIE JEGO LUDU

• ...ale Ten [Jezus] sprawuje kapłaństwo
• nieprzechodnie, ponieważ trwa na wieki.
• Dlatego też może zbawić na zawsze tych,
• którzy przez niego przystępują do Boga,
• bo żyje zawsze, aby się wstawić za nimi.
• Takiego to przystało nam mieć arcykapłana,
• świętego, niewinnego, nieskalanego,
• odłączonego od grzeszników i
• wywyższonego nad niebiosa; który nie musi
• codziennie, jak inni arcykapłani, składać
• ofiar najpierw za własne grzechy, następnie
• za grzechy ludu; uczynił to bowiem raz na
• zawsze, gdy ofiarował samego siebie.

• **HBR 7:24-27**

Zostaliśmy stworzeni na Boże podobieństwo i mamy w sobie potencjał, by stać się ludem świętym. Przeszkadza nam w tym nasz bunt. Gdyby Bóg zezwolił, by w jego królestwie

pojawiła się najmniejsza niedoskonałość, przestałoby być doskonałe. Dlatego odrzucenie przez nas świętości wyklucza nas z Bożej świętości i błogosławieństw jego królestwa.

Ewangelia mówi nam, że Jezus zastąpił nas na krzyżu, ponosząc śmierć, którą wybraliśmy sami dla siebie. Mógł zająć nasze miejsce, ponieważ jest doskonale święty (bez grzechu i jakiegokolwiek skazy). Niespłacalny dług zbuntowanego świata został przypisany doskonale posłusznemu Jezusowi. On spłacił dług, którego my nie bylibyśmy w stanie spłacić, z niewyczerpanych skarbów swojej świętości. I teraz, gdy Bóg patrzy na tych, którzy zaufali Jezusowi Chrystusowi, nie widzi niedoskonałości (braku świętości) człowieka, ale doskonałość (świętość) Jezusa.

Spójrzmy na to w taki sposób: Czy pamiętasz chwilę, gdy nosiłeś na sobie ubranie, w którym czułeś się szczególnie dobrze? Może wystroiłeś się na szczególną okazję i po wyjściu z domu czułeś się bardziej pewny siebie. Gdy zaufamy Jezusowi, czytamy w Biblii, że Bóg przypisuje nam sprawiedliwość Jezusa i zostajemy ubrani w jego doskonałość (Rz 5:18; Flp 3:9; 1 Kor 1:30).

Paweł mówi nam, że zamiast zaspokajając pożądlivości ciała, powinniśmy „przyoblec się w Chrystusa”, czyli ubrać się w jego dobroć (Rz 13:14). Porównajmy to tekstem z Jakuba, który błaga czytelników, żeby odrzucili (dosłownie „zdjęli z siebie”) wszelki brud (Jk 1:21). Mamy zdjąć z siebie dawne rzeczy, które sprzeciwiały się Bogu i oddać je Chrystusowi. Wtedy następuje wspólna wymiana – on zastępuje je swoją sprawiedliwością.

Czy kiedykolwiek nie zostałeś gdzieś wpuszczony, ponieważ nie spełniałeś zasad dress code? Przy wejściu do Bożego królestwa wymagana jest doskonała świętość, której nie posiadamy. Ale jako niedoskonalą ludźmi możemy wejść do jego doskonałego królestwa, ponieważ spełniamy wymogi dress code w Chrystusie. Wymagana jest doskonałość, ale w Chrystusie ubieramy się właśnie w doskonałość. W dniu, gdy wejdziemy w pełnię królestwa, nie wniesiemy ze sobą niedoskonałości, ale strój sprawiedliwości.

3. PODDANIE DUCHOWI I SAMODYSCYPLINIE PRZYNOSI ŚWIĘTE ŻYCIE

- i odnowicie się w duchu umysłu waszego,
- a obleczcie się w nowego człowieka,
- który jest stworzony według Boga w
- sprawiedliwości i świętości prawdy

EF 4:23-24

Bóg pragnie, byśmy dojrzewiali i nie popełniali tych samych błędów wielokrotnie (nałogowy grzech). Zostaliśmy przykryci jego łaską, ale dowodem szczerzej i autentycznej wiary jest przemiana i wzrost (stanie się uczniem). Nie możemy zadowalać się noszeniem sprawiedliwości Chrystusa jako karty dającej nam zwolnienie z więzienia, ale chcemy docenić wartość noszonej przez nas sprawiedliwości przez prowadzenie życia w posłuszeństwie temu, który za nas zapłacił. To nasza podróż ucznia: rozpoczynamy od chwili nowego narodzenia (usprawiedliwienie) i rozwijamy nowe życie (uświęcenie).

W ten sposób nie tylko zyskujemy pewność przyszłej doskonałości, którą osiągniemy w wieczności, ale także dostajemy w ten sposób narzędzia, dzięki którym możemy już dzisiaj prowadzić inne życie.

Przemiana, która następuje w życiu ucznia, została dobrze zobrazowana przez Pawła w postaci duchowego owocu, który wyrasta z życia prawdziwego naśladowcy Jezusa (Gal 5:22-23). Ostatni wymieniony owoc to wstrzemięźliwość albo samokontrola. Bóg przez swojego Ducha daje nam moc samodyscypliny, ale musimy z nim współpracować (Flp 2:12-13).

Pamiętając o tym, spójrzmy na cztery praktyczne rzeczy, które możemy robić, żeby wzrastać w świętości i posłuszeństwie Bogu:

POBOŻNOŚĆ

Im więcej czasu spędzamy w Słowie Bożym, tym lepiej poznajemy, kim mamy się stać. Podobnie spędzając czas w modlitwie, możemy prosić Boga, by pomagał nam zwalczać słabości i pokusy. Spędzając czas z Jezusem, uczymy się, co to znaczy być świętym, a jednocześnie otrzymujemy moc, by tak żyć.

SAMOŚWIADOMOŚĆ

Gdy czytamy Słowo, Słowo odczytuje nas, pomagając nam w badaniu życia – stajemy się coraz bardziej świadomi. Samoświadomość pomaga nam dostrzec nasze słabości i zapierać się samych siebie w sprawach, które nam szkodzą.

SPOŁECZNOŚĆ

Świętości życia nie osiągamy jedynie przez samoświadomość. Angażując się w społeczność chrześcijańską, otwieramy się na pełną miłości korektę ze strony ludzi wokół nas. Zainwestowanie w życie wspólnotowe przynosi okazje, żeby ludzie zwracali nam uwagę, a my im. Otwartość przed innymi może być problematyczna, ale ryzyko zranienia nie powinno nas zniechęcać do wspólnej podróży ku dojrzałości indywidualnej i zbiorowej w Bożej rodzinie.

WYZNANIE

Jakub nakazuje nam wyznawać grzechy jedni drugim, nie po to, by uzyskać rozgrzeszenie, ale żebyśmy zdawali sprawę ze swojego życia jedni drugim (Jak 5:16). Powinniśmy znaleźć sobie grupę zaufanych przyjaciół, z którymi możemy być całkowicie szczerzy i otwarci, jeśli chodzi o nasze zmagania, pokusy i upadki. Nieprzyjaciel chce, żebyśmy ukrywali nasze zmagania, ponieważ może je przekształcić we wstyd, ale Bóg wzywa nas, żebyśmy pomagali jedni drugim, wyznając swoje upadki, a Bóg może wtedy odnowić nas i odkupić. Upadek nie musi kończyć naszej relacji z Bogiem. Odkrywając nasze życie przed innymi, możemy rozprawić się ze swoimi zmaganiem, okazując pokorę i poddając się jego łasce.

Jako ewangeliseci głosimy nie tylko po to, by widzieć reakcje na zwiastowanie, ale czynić ludzi uczniami, którzy dorastają i dojrzewają – stają się świętymi (Kol 1:28-29). Prawdziwi uczniowie poniosą światu poselstwo skutecznie – w mocy i prawości. To święte zadanie dla świętych.

DYSKUSJA (15 MIN)

Rozważcie następujące pytania i/lub cytaty:

- Jak opiszesz Bożą świętość komuś, kto go nie zna?
  - Jak mamy „przyoblec się” w Chrystusa?
  - Co ci pomaga, a co przeszkadza w pełnej otwartości przed innymi?
- Jeśli sądzisz, że możesz chodzić w świętości bez utrzymywania stałej społeczności z Chrystusem, popełniasz wielki błąd. Jeśli chcesz być święty, musisz żyć blisko Jezusa

CHARLES SPURGEON

ZASTOSOWANIE (5 MIN)

Jeśli nie masz jeszcze małej grupy zaufanych przyjaciół (na czas rachunku sumienia, który robimy w grupach Advance), z którymi regularnie się spotykasz i z którymi możesz być całkowicie szczerzy i otwarty, zastanów się, z kim mógłbyś to robić i jak najszybciej się zorganizuj. Jeśli już to robisz, opowiedz komuś, kto tego nie robi, dlaczego to ważne i pomóż mu się zorganizować, oferując rady, zachętę i wskazówki praktyczne.

MODLITWA

Rozpoznaj i uczcij Bożą świętość podczas modlitwy. Szukaj jego przebaczenia w swoim buncie, i dziękuj za to, że dzięki zbawczemu dziełu Jezusa masz udział w Jego sprawiedliwości. Proś aby Bóg wciąż działał w twoim życiu, czyniąc cię świętym. Poddaj się życiu w dyscyplinie, oddając kontrolę Duchowi Świętemu w procesie wzrostu, stając się coraz bardziej “skrojony na miarę” świętego przestania, jakie będziesz zanosić światu

RACHUNEK SUMIENIA (25 MIN)

Wypełnijcie ankiety, omówcie je w parach lub małych grupach i módlcie się o siebie nawzajem.

W czasie tej sesji poświęćcie dodatkowy czas na dogłębne przemyślenie pytań w ankiecie, żeby przedstawić szczerze odpowiedzi oraz przeznacźcie czas na modlitwę o te sprawy.

NOTATKI

SESJA 8: CHARAKTER EWANGELISTY

Najświętsi chrześcijanie są najpokorniejsi, a więc jak powinna wyglądać pokora w ewangelizacji?

SESJA W JEDNYM ZDANIU

Pokora to główna cnota ewangelisty, której wzór dał nam Jezus, a doskonalili ją i posłał nas w dążeniu do niej Duch Święty ku chwale Ojca.

TŁO SESJI

Gdy anioł Gabriel mówi Marii, że pocznie dziecko, objawia się jej pokora – centralny temat opowieści o Jezusie. Maria oddaje cześć Bogu i dziękuje mu, że wspomniał na nią, jego służebnicę, w jej pokorze. Innymi słowy powiada: Jestem zwyczajną dziewczyną... Dlaczego Bóg chce mnie użyć?

Czy zastanawiałeś się, dlaczego Bóg miałby cię użyć?

Czasem jesteśmy tak pewni siebie w naszym obdarowaniu i talentach, że wierzymy, iż Bóg postanowił nas wybrać właśnie ze względu na te cechy. Bóg powołuje nas ze względu na nasz charakter, a nie talent, a najbardziej podoba mu się w nas pokora. Maria kontynuuje uwielbienie śpiewając, jak święty Bóg rozprasza pysznych i podnosi pokornych. Jako młoda Żydówka zaznajomiona ze Starym Testamentem знаła doskonale przykłady, które utwierdzały ją w takim obrazie Boga. A właśnie czegoś takiego w swoim życiu. Bóg zawsze wybiera do swoich celów ludzi pokornych, zawstydzając mądrość świata i objawiając moc i łaskę w najmniej oczekiwany sposób. Pierwszym krokiem na drodze do tego, by zostać użytym przez Boga do wielkich dzieł, jest uznanie naszej całkowitej zależności od niego.

Narodziny Jezusa nie mogły się wydarzyć w skromniejszych warunkach. Król królów urodził się w zwykłej stajni i został położony w żłobie, który służył do karmienia zwierząt! Splendor towarzyszący narodzinom króla został zastąpiony biedą narodzin kogoś nieważnego. Nasze pojednanie ze stwórcą wszystkich rzeczy rozpoczęło się w zawstydzającym ubóstwie.

Gdziekolwiek zaglądamy do Pisma, czy to do Izajasza 53, gdzie czytamy o cierpiącym słudze Pana, który zostanie przebity za nasze winy, albo gdy czytamy deklarację Jezusa o tym, że przyszedł służyć, a nie aby mu służono, czy też przy umyciu nóg uczniom, lub też poddaniu się biczowaniu, drwinom i ukrzyżowaniu, gdy za pomocą jednego słowa, mógł zniszczyć każdego, kto go krzywdził – widzimy portret sługi-króla, który łamie przekleństwo ludzkiej pychy za pomocą mocy świętej pokory.

Bóg ratuje ludzi w taki sposób, jak chce, żeby żyli. Pycha doprowadziła nas do zguby, pokora przywiezie nas do zwycięstwa.

Albowiem znacie łaskę Pana naszego Jezusa Chrystusa, że będąc bogatym, stał się dla was ubogim, abyście ubóstwem jego ubogaceni zostali.

2 KOR 8:9

SESJA

ROZGRZEWKA (10-20 MIN)

Na początek porozmawiajcie o tym, co u was słyhać: opowiedzcie, co się dzieje, zachęcajcie się, mówcie o możliwościach ewangelizacji, o wszystkim, co zachęci grupę. W mniejszych grupach poproś każdą osobę, aby podzieliła się jednym zwycięstwem i jednym zmaganiem od ostatniego spotkania. W większych grupach wybierz cztery, pięć osób, by podzieliły się

konkretnymi świadectwami wydarzeń od ostatniego spotkania.

MODLITWA

Oddaj ten czas Bogu w modlitwie oraz pomódl się o sytuację, pozytywne lub trudne, jakie wynikły z czasu rozgrzewki.

NAUCZANIE (25-35 MIN)

Przedstaw poniższe nauczanie tak jak ci wygodniej. Odczytaj je albo przekształć we własną prezentację.

- I nie czyńcie nic z kłótności ani przez
- wzgląd na próżną chwałę, lecz w pokorze
- uważajcie jedni drugich za wyższych od
- siebie. Niechaj każdy baczy nie tylko na
- to, co jego, lecz i na to, co cudze. Takiego
- bądźcie względem siebie usposobienia,
- jakie było w Chrystusie Jezusie, który
- chociaż był w postaci Bożej, nie upierał
- się zachłannie przy tym, aby być równym
- Bogu, lecz wyparł się samego siebie, przyjął
- postać sługi i stał się podobny ludziom;
- a okazawszy się z postawy człowiekiem,
- uniżył samego siebie i był posłuszny aż do
- śmierci, i to do śmierci krzyżowej

FLP 2:3-8

C.S. Lewis napisał: „Pokora nie polega na tym, że myślisz o sobie gorzej, ale że myślisz o sobie mniej”.

Biblia nie zachęca nas do deprecjonowania siebie ani do poczucia niskiej wartości. Bóg cię kocha, nazywa cię swoim drogim dzieckiem. Ale istnieje cienka granica: zbyt wysokie mniemanie o sobie grozi nam pychą, która doprowadziła rodzaj ludzki do pierwszego grzechu. Myślenie o sobie źle to odrzucanie tożsamości, którą Bóg dla nas wykupił. Zbyt wysokie mniemanie o sobie to nieuznanie suwerenności i władzy Boga.

Pycha leży w samym centrum każdego grzechu. W Księdze Przypowieści czytamy: „Za pychą przychodzi hańba, lecz u pokornych jest mądrość (Prz 11:2). Biblijna literatura mądrościowa wielokrotnie podkreśla wartość pokory w przeciwieństwie do pychy oraz przedstawia błogosławieństwa z niej płynące.

Żyjemy w erze samopromocji. Czy wyobrażacie sobie, co by się działo, gdyby dzisiaj Dawid zabił Goliata? Pokusa wykonania selfie z dopiero co odciętą, ociekającą krwią głową byłaby bardzo silna! Wielu z nas z pewnością powitałoby z radością piosenki sławiące nasze osiągnięcia, filmy i nadawane tytuły, a jednak, jak podkreśla D.L. Moody w swoim klasycznym kazaniu na temat pokory, Dawid ani razu nie wspomina w Psalmach o swoim zwycięstwie. Dzisiaj przy pierwszych oznakach wielkości zachęceni jesteśmy do tworzenia wizerunku, budowania statusu i platformy. Ale Bóg nie każe ci budować organizacji ani dążyć do osiągnięcia pozycji. On jest bardziej zainteresowany twoim charakterem i tym, jak przez pokorę wywyższy cię dla swoich celów (Łk 14:11).

Jezus wybrał ścieżkę uniżenia i pozycję sługi. To król, który nie przyszedł po to, by mu służyli, ale żeby służyć (Mk 10:45). Zauważcie, co Jan pisze o Jezusie tuż przed umyciem nóg uczniów:

- [Jezus] **wiedząc, iż Ojciec wszystko dał**
- **mu w ręce** i że od Boga wyszedł i do Boga
- odchodzi, wstał od wieczerzy, złożył szaty,
- a wzięwszy prześcieradło, przepasał się.

(JN 13:3-4)

Wiedząc, że wszystko zostało mu oddane i znając swoją tożsamość, Jezus postanowił przyjąć postawę sługi, żeby ukazać wolę swojego Ojca. Może robiliście studium biblijne, co w tamtych czasach oznaczało umycie komuś nóg. Dzisiaj umycie nóg nie oddaje całego sensu tego, co Jezus chciał przekazać uczniom. Trudno nam sobie wyobrazić, jak niewygodnie się czuli, gdy ich nauczyciel – mesjasz – wykonał tę czynność na znak pokory i serca sługi. Pomyślmy to tym tak: Słyszysz pukanie do drzwi, otwierasz i na progu widzisz króla swojego kraju. Wchodzi do pokoju i bierze się za zmienianie pełnej pieluchy twojego dziecka. Smród jest okropny, a ty z przerażeniem patrzysz, jak kupa dziecka brudzi królewskie dłonie. Ale władca reaguje spokojnie, cieszy się kontaktem z dzieckiem, nawet wykonując tę nieprzyjemną, lecz niezbędną czynność.

Nie zapominajmy, że myjąc nogi uczniom, Jezus wiedział, że Judasz go zdradzi. Wiedział, że Piotr się go zaprze. Wiedział, że jego naśladowcy są nadal słabymi i często pełnymi pychy ludźmi. A jednak w swojej mocy i majestacie uniżył się przed nimi, dając im

przykład postępowania. Mieli nie tyle myć sobie nawzajem nogi, ale mieli we wszystkim stać się pokornymi sługami.

Krąży pewna znana anegdota o Charlesie Spurgeonie, który widząc, jak jeden z jego uczniów wchodził na kazalnicę nieco zbyt pewnym krokiem, by po pewnym czasie zejść z niej przygnębiony po słabym kazaniu, miał powiedzieć: Gdybyś wchodził tak, jak schodziłeś, mógłbyś schodzić tak, jak wszedłeś.

Bez względu na to, jak wspaniałe jest nasze powołanie, jak imponujące obdarowanie, skala możliwości albo reputacja służby, nie mamy możliwości nikogo zbawić. Zapłatą za grzech jest śmierć (Rz 6:23), ale zapłatą za pokorę jest życie (Przy 22:4). Dzięki pokornemu cierpiącemu słudze, który wziął naszą karę na krzyż, możemy teraz złożyć nasze zaufanie w nim, wziąć swój krzyż i w pokorze umrzeć naszej pysze. Możemy przejść ze śmierci do życia. Pokora to nie tylko cnota. To jedyna właściwa reakcja w obecności Jezusa, gdy uznajemy go za Pana.

- Bo Pan upodobał sobie lud swój, pokornych ozdabia zbawieniem!
-
-
-
-
- **(PS 149:4)**

Pokora w ewangelizacji nie oznacza, że ulegamy wszystkim ludziom, rozwadniamy ewangelię albo rezygnujemy z mówienia prawdy, gdy może ona wywoływać urazę (a ewangelia to często przesłanie stawiające wymagania). A zarazem odwaga w ewangelizacji nie oznacza, że wtłaczamy ludziom ewangelię na siłę, nie dbając o to, by pomóc im ją lepiej zrozumieć. Pokora w ewangelizacji oznacza następujące cztery rzeczy...

Pytanie: Porozmawiajcie o czterech dziedzinach pokory w ewangelizacji. Jak możecie zastosować te zasady w służbie?

Z POKORĄ SŁUŻ PANU

Nasze główne zadanie i pragnienie to służenie Bogu, bez względu na to, jak trudne, niewygodne albo kosztowne może być. Czy gotowy jesteś przyjąć naturę sługi i być posłuszny swojemu panu?

Z POKORĄ USUŃ WSZYSTKIE PRZESZKODY

Pokora wymaga pozbycia się wszystkiego, by dać się napełnić Duchem Świętym. Jest to akt uniżenia, ale gdy prosimy Ducha, żeby zamieszkał w naszym życiu, przechodzimy ze stadium oddania pokorze do przyjęcia mocy w jej realizacji.

Z POKORĄ PRZYMIJ JEGO SŁOWO

Ukórz się przed Bożym Słowem. Naucz się je czytać i przyjmować jego prawdy takimi, jakimi są, a nie takimi, jakimi ty chciałbyś je widzieć. Z pokorą staraj się słyszeć Bożą prawdę, bez względu na to, jakie wyzwania stawia ukształtowanym przez kulturę i przyjętym przez ciebie ideom. Odkrywanie Bożej prawdy i zastosowanie jej mądrości wymaga pokory.

Z POKORĄ SŁUŻ TYM, KTÓRYCH EWANGELIZUJESZ

Głoszenie jest ważne, ale musimy przy tym kochać świat. Musimy służyć ludziom w potrzebie. Gdy chcemy kochać ludzi, musimy ich słuchać. Jeśli tylko do nich mówimy, to możemy nie zauważyć istotnych połączeń między ewangelią a życiem ludzi i stracić okazję nawiązania relacji.

Szanując Boga, czynią miejsce jego Duchowi, żeby w nas pracował i budując na prawdzie jego słowa możemy stać się efektywnymi sługami – tymi, którzy zaspokajają praktyczne potrzeby, słuchają ludzi i wiernie głoszą wieść o Jezusie. Jeśli chcemy przynieść owoc w ewangelizacji, musimy przyjmować pozycję pokory przed Panem. D.L. Moody ujmuje to w taki sposób:

- W moim gospodarstwie rośnie bardzo
- piękna grusza. Wydaje się jednym z
- najpiękniejszych drzew w obejściu. Każda
- gałąź zdaje się sięgać do światła i wygląda
- jak woskowa świeca. Ale nigdy nie rodzi
- owocu. Mam inne drzewo, które w ubiegłym
- roku miało tak dużo owoców, że każda
- gałąź niemal dotykała ziemi. Jeśli tylko
- dostatecznie się unizymy, przyjaciele, Bóg
- użyje każdego z nas ku swojej chwale.

D.L. MOODY

DYSKUSJA (15 MIN)

Rozważcie następujące pytania i/lub cytaty:

- Czy są dziedziny w twoim życiu, w którym zmagasz się z brakiem pokory?
  - Czy istnieje wrodzony konflikt między głoszeniem ewangelii z odwagą, a głoszeniem jej z pokorą?
  - Jak możemy z miłością wskazać komuś na brak pokory albo obecność fałszywej pokory?
- Uważam, że miłość i pokora to najwyższe osiągnięcia w szkole Chrystusa i najjaśniejszy dowód, że on naprawdę jest naszym panem
- **JOHN NEWTON**

ZASTOSOWANIE (5 MIN)

Zastanówcie się, jak można służyć i pobłogosławić ludzi wokół w niespodziewany i kosztowny sposób. Czy wasz kościół albo organizacja zatrudnia osoby sprzątające? Powiedz, żeby wzięli sobie dzień wolnego, by spędzić go z rodziną albo przeznaczyli go na duchowy rozwój i wykonaj ich pracę. Każdego dnia rano zrób herbatę albo zaparz kawę w biurze. Dawaj wysokie napiwki kelnerowi, napisz karteczkę, w której powiesz o Bożej miłości... Wykaż się kreatywnością.

Jednakże żadna z tych rzeczy nie przyniesie takiego efektu, jak postawa Jezusa myjącego nogi uczniom. Z drugiej strony nie powinny to być jedynie tak zwana „zdawkowa uprzejmość”. Mają to być celowe działania myślących, kochających i pokornych ludzi, którzy widzą okazję do błogosławienia ludzi i wskazują na cierpiącego sługę. Nie robimy tego, żeby zyskać Bożą przychylność albo żeby dobrze wyglądać w oczach innych (nie trąb o tym, co robisz w mediach społecznościowych!) – robimy to, żeby wzrastać w pokorze oraz w efekcie pokory, którą Bóg w nas wytwarza.

MODLITWA

Dziękuj za pokorę Chrystusa i jego przykład służenia z głębi serca. Proś Boga, żeby pomógł ci patrzeć na siebie tak, jak on patrzy na ciebie. Proś, żebyś codziennie wzrastał w pokorze i mądrości. Módlcie się za siebie nawzajem, żebyście byli odważni i pokorni w głoszeniu ewangelii.

RACHUNEK SUMIENIA (15 MIN)

Wypełnijcie ankiety, omówcie je w parach lub małych grupach i módlcie się o siebie nawzajem.

SESJA 9: MOŻLIWOŚCI EWANGELISTY

Jednym z przejawów daru ewangelizacji jest zdolność dostrzegania i pragnienie wykorzystywania każdej okazji do dzielenia się ewangelią z ludźmi wokół nas. W czasie tej sesji będziemy rozważać, jak najlepiej będziemy wykorzystywać każdą możliwość.

SESJA W JEDNYM ZDANIU

Ewangelista powinien być zawsze gotowy wykorzystać każdą pojawiającą się możliwość, prezentując ewangelię w jasny sposób w każdych okolicznościach i w każdej sytuacji..

TŁO SESJI

Piotr mówi, że powinniśmy być zawsze gotowi dzielić się z ewangelią z każdym, kto żąda od nas wytłumaczenia się z naszej wiary (1 Pt 3:15). Paweł mówi Tymoteuszowi, żeby był gotowy głosić ewangelię w każdym czasie i okolicznościach (2 Tm 4:2), a w innym miejscu pisze, że musimy wykorzystywać czas (Kol 4:5). Jezus prezentuje styl życia w stałej gotowości służenia i dzielenia się. Niekiedy oznacza to zagładanie w niezwykle miejsca. Żeby dostrzec okazję (jak w przypadku Zacheusza w Łk 19:1-10), gotowość w społecznie niezręcznych sytuacjach (jak w przypadku Samarytanki w Jn 4:1-26), okazać odwagę w domu kogoś ważnego (jawnogrzesznica w domu faryzeusza w Łk 7:36-50), dzielić się ze społecznymi wyrzutkami (uzdrowienie trędowatych w Łk 17:11-19) albo ogłaszać prawdę w czasie ukrzyżowania (jak w przypadku złoczyńcy na krzyżu w Łk 23:39-43). Tę listę można kontynuować.

Krucjaty Billy'ego Grahama, dzięki którym głosił do większej ilości osób niż ktokolwiek inny, to najświnniejsze rodzaje ewangelizacji. Ale nie jedyny sposób, w jaki Billy dzielił się ewangelią w swoim życiu. Spotykając się

z prezydentami, koronowanymi głowami, występując w popularnych programach talk show, niosąc pomoc obszarom dotkniętym klęskami żywiołowymi, usługując żołnierzom na zagranicznych misjach, rozmawiając z ludźmi spotkanymi na drodze, Billy był zawsze gotowy i chętny dzielić się ewangelią.

Billy Graham był nie tylko posłuszny Pismu i nie tylko realizował szczególnie intensywnie wielki nakaz misyjny, ale też wykraczał poza najbardziej oczywiste możliwości usługiwania. Jego motywacja, żeby wykorzystywać każdą możliwość, wynikała z prawdziwego zrozumienia, przyjęcia i poddania się ewangelii.

Ewangelista ma (nad)przyrodzone współczucie dla zgubionych, które wykracza poza satysfakcję wygłaszania ewangelizacyjnych kazań. Ewangelista gorąco pragnie, żeby każdy usłyszał i przyjął ewangelię i nawet pod groźbą kary lub nieprzyjemnych konsekwencji nie da się powstrzymać przed opowiadaniem o Jezusie przy każdej okazji (Dz 4:18-20).

Niezwykła historia Desmonda Dossa, opowiedziana niedawno w hollywoodzkim filmie pt. Przełęcz ocalonych [Hacksaw Ridge], ukazuje człowieka, który czuł przynaglenie, by zaciągnąć się do wojska jako sanitariusz w czasie II wojny światowej, ale odmówił wzięcia broni do ręki ze względu na głęboką wiarę w Boga. Wysłany na japońską wyspę Okinawa Doss znalazł się za linią frontu przy grani Hacksaw. Pod ciężkim ostrzałem nieprzyjaciela usłyszał wołania rannych Amerykanów i Japończyków i zaczął ratować wszystkich, co oznaczało spuszczenie ich z urwiska za pomocą prowizorycznego systemu lin na krząkach. Doss został postrzelony w ramię przez snajpera; później odkryto, że w ciele utkwiło mu sześnaście odłamków, a mimo to wykonywał swoją pracę, dopóki mógł, ratując wielu ludzi.

Pytany o ten niezwykły wyczyn podczas wywiadu wiele lat później Doss wyjaśnił, że gdy ogarniało go zmęczenie i czuł, że nie da rady pomóc już nikomu, modlił się: Panie, pomóż mi

uratować jeszcze jednego. Doss wyratował 75 osób.

Modlitwa Dossa jest wołaniem ewangelisty: Panie, w każdych okolicznościach, bez względu na koszt i trudy, pomóż mi wyratować jeszcze jednego.

SESJA

ROZGRZEWKA (10-20 MIN)

Na początek porozmawiajcie o tym, co u was słycać: opowiedzcie, co się dzieje, zachęcajcie się, mówcie o możliwościach ewangelizacji, o wszystkim, co zachęci grupę. W mniejszych grupach poproś każdą osobę, aby podzieliła się jednym zwycięstwem i jednym zmaganiem od ostatniego spotkania. W większych grupach wybierz cztery, pięć osób, by podzieliły się konkretnymi świadectwami wydarzeń od ostatniego spotkania.

MODLITWA

Oddaj ten czas Bogu w modlitwie oraz pomódl się o sytuacje, pozytywne lub trudne, jakie wynikły z czasu rozgrzewki.

NAUCZANIE (20-30 MIN)

Przedstaw poniższe nauczanie tak jak ci wygodniej. Odczytaj je albo przekształć we własną prezentację.

- A Piotr i Jan wstępowali do świątyni w godzinie modlitwy, o dziewiątej. I niesiono pewnego męża, chromego od urodzenia, którego sadzano codziennie przy bramie świątyni, zwanej Piękną, aby prosił wchodzących do świątyni o jałmużnę; ten, ujrawszy Piotra i Jana, gdy mieli wejść do świątyni, prosił o jałmużnę. A Piotr wraz z Janem, wpatrzywszy się uważnie w niego rzekł: Spójrz na nas. On zaś spojrział na nich uważnie, spodziewając się, że od nich coś otrzyma. I rzekł Piotr: Srebra i złota nie

- mam, lecz co mam, to ci daję: W imieniu Jezusa Chrystusa Nazareńskiego, chodź!

DZ 3:1-6

Łatwo jest stracić okazję. Wiele wyrzutów, z jakimi zmagają się ludzie w późniejszym życiu, wiążą się z utraconymi możliwościami – rzeczami, których nie zrobili, ponieważ nie byli wystarczająco odważni albo przejmowali tym, co ludzie o nich pomyśla.

Świat mediów społecznościowych wywołał nowe zjawisko „strach przed utratą okazji” – FOMO [Fear Of Missing Out]. W świecie ludzi będących w ciągłym kontakcie, ustawicznie widzimy, co robią inni. Kiedy wydaje nam się, że inni mają lepsze życie niż my, pojawia się FOMO. Ogólnie rzecz biorąc, FOMO uznaje się za szkodliwy, niezdrowy efekt uboczny ciągłego podłączenia do sieci. Ale co z naszą lekturą Biblii? Czy doświadczyłeś kiedykolwiek FOMO, czytając w Dziejach Apostolskich, co robili uczniowie Jezusa?

Czytając w Nowym Testamencie o apostołach, możemy mieć wrażenie, że tracimy okazję życia na takim samym poziomie przygody, jakiej oni doświadczali, dzieląc się ewangelią. Choć nikt z nas nie tęskni za niebezpieczeństwami – jak na przykład ukamienowanie na śmierć – chcielibyśmy oglądać i doświadczać więcej znaków i cudów, które towarzyszyły usługiwaniu apostołów.

W Dziejach Apostolskich 3 Piotr i Jan znajdują się w codziennej sytuacji: kaleki żebrak prosi ich o pieniądze. Apostołowie mogliby minąć tego nieszczęsnego człowieka, wręczyć mu niewielki datek i pójść dalej.

Spójrzmy użyty w opisie tego wydarzenia język: zamiast pójść dalej, Piotr i Jan popatrzyli na niego. Czytamy: „wpatrzywszy się uważnie w niego”, aon z kolei „spojrzał na nich uważnie”, sądząc, że coś od nich dostanie.

Pytanie: Jak uważnie spoglądasz na świat wokół ciebie? Jak dobry jesteś w dostrzeganiu i wykorzystywaniu pojawiających się okazji do dzielenia się ewangelią, gdy wykracza to poza twoje

zwykle obowiązki (tzn. głoszenie kazań ewangelizacyjnych)?

Chromy człowiek dostrzegł możliwość otrzymania tego, czego, jak sądził, najbardziej potrzebował – pieniędzy. Na szczęście apostołowie dostrzegli otwierającą się przed nimi możliwość: mogą mu dać to, czego naprawdę najbardziej potrzebuje – Jezusa. To nie tylko współczucie dla niepełnosprawnego i ubogiego kazała Piotrowi i Janowi zatrzymać się, ale miłość do zgubionych.

Biblia mówi nam, że ten kto oddaje cześć Bogu, zostanie uczczony przez Boga (1 Sm 2:30). Jest to szczególnie prawdziwe, gdy czcimy Boga w drobnych rzeczach. Gdy okazujemy wierność w ukryciu – w drobnych, mniej widocznych sferach życia – Bóg powierza nam większe rzeczy. Może to być większa ilość słuchaczy, ale dlaczego mielibyśmy się tym zadowalać? Lepszy niż wielu słuchaczy jest większy przejaw mocy Ducha Świętego w naszym życiu. Jeśli poddasz się Panu, masz dostęp do pełni miary mocy Ducha żywego Boga, ale On udziela jej w najpełniejszym wymiarze i najczęściej tym, o których wie, że najlepiej ją wykorzystają w służbie. Każdy w armii izraelskiej mógł z Bożą pomocą pokonać Goliata, ale zrobił to Dawid, który okazał się wierny w konkretnym zadaniu i tak rozpoczęła się jego droga do tronu.

Jeśli pragniesz pełnej przygody, bądź wierny w małych rzeczach, codziennych okazjach i patrz, co Bóg będzie czynił. Jeśli zmagasz się z motywacją do wykorzystania takich okazji, proś Boga, żeby wyprowadzał cię ze strefy komfortu i z rozmysłem podejmuj wyzwanie, nawet jeśli nie masz na to ochoty. Jeśli masz poczucie winy z powodu utraconych możliwości, czujesz, że zawiodłeś Boga, pamiętaj, że Bóg nie chce, byś czuł się winny. On chce, żebyś kochał zgubionych, ponieważ kochasz Boga.

Nikt nie jest doskonały. Nawet apostołowie popełniali błędy w ewangelizacji i stracili wiele okazji po drodze. Chodzi o to, żeby nie trzymać się nierealnych standardów, które powodują presję, ale żeby trwać w cudownej miłości Boga, która przynosi łaskę. Właśnie w takich okolicznościach dorastamy, dojrzewamy i stajemy się coraz wierniejsi w wykorzystywaniu możliwości, które Bóg stawia przed nami każdego dnia.

D.L. Moody powiedział kiedyś: „Bóg dał mi łódź ratunkową i powiedział: Moody, ratuj, kogo możesz”. Twoja umiejętność wiosłowania, dostrzegania tonących i wyciągania ich z wody wypływa z twojej miłości do Boga i jego miłości do tego świata.

Oto trzy praktyczne wskazówki, jak dostrzegać codzienne możliwości i jak je wykorzystywać:

1. DZIENNIK

Istnieje wiele praktycznych aspektów prowadzenia dziennika. Pamiętając o tym, zapisuj wydarzenia każdego dnia. Z kim spędzasz czas w pracy? Czy codziennie przechodzisz na ulicy obok tego samego bezdomnego? Gdy zapiszesz takie rzeczy w dzienniku, będziesz pamiętać o tych osobach w modlitwie. Możesz używać też tych informacji do osobistego rachunku sumienia: czy celowo rozpoczynasz z nimi rozmowy o wierze? Czy przez całe tygodnie prowadzisz trywialne rozmowy, czy też stają się one coraz głębsze? Jeśli czujesz, że byłoby to dobre, poproś swoich partnerów, żeby przeczytali twój dziennik i zadawali ci pytania dotyczące tych kwestii.

2. WYZWANIE

Dlaczego nie miałbyś sam poszukać wyzwań, jeśli zmagasz się w tej dziedzinie? Na przykład: W tym tygodniu chęć porozmawiać o Chrystusie przynajmniej z jednym nieznanym. Wyzwanie może dotyczyć spraw praktycznych obok głoszenia, powinieneś wyjść poza normalną praktykę ewangelizacji.

3. PRYZGODA

Zmień nastawienie umysłu z obowiązku na przygodę. Spoczywa na nas obowiązek ewangelizacji i chcemy posłusznie wykonywać to, co każe nam Bóg, ale jeśli brak nam miłości, to rozmijamy się głównym celem. Pomyśl o możliwościach w nadchodzącym tygodniu nie jako o uciążliwym obowiązku, ale jako o szczególnej przygodzie. Wielu ludzi w kieracie od ósmej do szesnastej, nawet ci, którzy kochają swoją pracę, nie może się doczekać najbliższego weekendu. Czy możemy stać się ludźmi, którzy nie mogą się doczekać następnej okazji dzielenia się wieścią o Jezusie z takim samym pragnieniem? Jeśli tak, to stanie się to dla nas zdrową przygodą, i nawet jeśli będzie to

wyzwanie, będziemy umieli otrząsnąć się i iść dalej. W słowach Marcina Lutra:

- Jeśli wierzący wierzy, nic go nie zatrzyma.
- Zdradza siebie. Wyłamuje się. Wyznaje i
- głosi ewangelię ludziom, ryzykując życiem.

DYSKUSJA (20 MIN)

Rozważcie następujące pytania i/lub cytaty:

- Czy kiedykolwiek straciłeś oczywistą okazję? Czego nauczyłeś się z tego doświadczenia?
  - Przed jakimi największymi wyzwaniami stoisz, żeby wykorzystywać każdą okazję do dzielenia się ewangelią?
  - W jaki sposób celowo tworzysz okazje do dzielenia się ewangelią?
  - Omów trzy sugestie z nauczania (dziennik, wyzwanie, przygoda). Czy dostrzegasz w nich wartość i czy możesz je zastosować?
- Oto zasada – dostosuj środki do stanu ludzi, którym usługujesz. Masz im nieść ewangelię w taki sposób i w takich okolicznościach, żeby zachęcić ich do słuchania.

CATHERINE BOOTH

ZASTOSOWANIE (5 MIN)

W tym miesiącu podejmij postanowienie, że będziesz korzystał w okazji, które zwykle byś pominął. Czy masz może starego znajomego, którego mógłbyś odwiedzić? Czy możesz poświęcić czas, by usiąść i porozmawiać z bezdomnym? Czy regularnie kupujesz kawę u tego samego baristy? Jeśli tak, to czy możesz z nim porozmawiać o Jezusie?

Z pewnością każdy w grupie może znaleźć okazję w ciągu normalnego tygodnia, gdy może celowo dzielić się świadectwem o Jezusie. Podjmijcie zobowiązanie, że wykorzystacie takie okazje i rozliczcie się z postanowienia w następnym miesiącu. Pamiętajcie, nie chodzi o ustanawianie arbitralnych celów, ale o zmianę nawyków i zachowań. To, co zaczyna się jako celowa praktyka, może przerodzić się w naturalne zachowanie.

Zastanów się, czy nie zacząć prowadzić dziennika.

MODLITWA

Dziękuj Bogu za stwarzanie ci okazji głoszenia ewangelii i dzielenia się wiarą z innymi. Proś go o stworzenie konkretnych okazji, w których możesz spodziewać się przełomu i o ogólne możliwości każdego dnia. Módlcie się za siebie nawzajem, żebyście dostrzegali wokół siebie możliwości oraz o okazanie wierności, gdy takie okazje się pojawiają.

RACHUNEK SUMIENIA (15 MIN)

Wypełnijcie ankiety, omówcie je w parach lub małych grupach i módlcie się o siebie nawzajem

SESJA 10

ZOBOWIĄZANIE EWANGELISTY

Biblia to objawienie Bożego zaproszenia, byśmy odwrócili się od naszego buntu i nawiązali z nim społeczność przez wiarę w Jezusa Chrystusa. Jak mamy zadbać o to, żeby nie tylko prezentować i objaśniać ewangelię, ale odważnie wzywać ludzi do reakcji na poselstwo i działania w oparciu o to, co usłyszeli?

SESJA W JEDNYM ZDANIU

Ewangelista jest oddany głoszeniu pełnego poselstwa ewangelii, które obejmuje zaproszenie słuchacza, by zmienił bieg swojego życia i doświadczył prawdziwego życia przez wiarę w Jezusa Chrystusa.

TŁO SESJI

Wyobraźmy sobie pana młodego stojącego z przodu kościoła w dniu ślubu. Rozgląda się po pięknie udekorowanej sali, wypełnionej szczęśliwymi przyjaciółmi i rodziną, oczekujących wejścia panny młodej. Kobieta jego marzeń ma za chwilę wejść. Mija dziesięć minut, a jej nie ma. 'Panna zwykle się spóźnia' - myśli pan młody. Mija dwadzieścia minut, a panny młodej nadal nie widać. Mija trzydzieści minut i żadnego wyjaśnienia, dlaczego się spóźnia. Pan młody zaczyna panikować, słysząc narastający szmer rozmów zebranych gości. Mija czterdzieści pięć minut, godzina, panny młodej nie ma. Gorączkowe rozmowy gości osiągają szczyt. Co takiego się wydarzyło? Czy po prostu niemiłosiernie się spóźnia, czy zrobiła coś szalonego i postanowiła w ogóle się nie pojawić?

Pan młody zaczyna szybko analizować wszystkie możliwe powody, dlaczego panna młoda nie przybywa. I nagle czuje silny skurcz

żołądka: przecież w ogóle nie poprosił jej, żeby za niego wyszła!

Zaproszenie ma zasadnicze znaczenie, jeśli oferta, którą składamy, wymaga odpowiedzi. Najkrótsza wersja ewangelii Jezusa została zapisana przez Marka: „Wypełnił się czas i przybliżyło się Królestwo Boże, upamiętajcie się i wierzcie ewangelii” (Mk 1:15).

Słowo „upamiętajcie się” może sprawiać kilka problemów. Przede wszystkim dlatego, że niewielu ludzi wie, co tak naprawdę oznacza. Często kojarzy się je z głoszeniem ewangelii w stylu „nawróć się albo zginiesz”, dlatego wielu uważa, że to ogłaszanie sądu. Słowo „upamiętać się” albo „pokutować” dla wielu ludzi nie brzmi jak dobra nowina.

Ale gdy właściwie je rozumiemy, słowo „pokutować” niesie wspaniałe objawienie prawdy ewangelii. Oznacza dosłownie zmianę umysłu i zmianę biegu życia. Jezus mówi: Dzięki mnie możecie iść właściwą drogą, drogą prawdy, która prowadzi do Ojca. Pokuta to tak naprawdę dobra nowina, ponieważ składa wszystkim ofertę życia w miejsce śmierci. Sami sprowadziliśmy na siebie sąd przez bunt wobec Boga, pokuta to jednocześnie alarm, który budzi nas i wskazuje na tę rzeczywistość, a zarazem zaproszenie do odkrycia nadziei w Jezusie

Według Waltera A. Ellwella i Barry'ego J. Beitzela pokuta (nawrócenie) obejmuje trzy elementy:

- Pierwszy to odwrócenie się od czegoś, co
- obejmuje konkretne grzechy, fałszywych
- bogów albo po prostu życia skupionego
- na sobie (1 Tes 1:9; Obj 9:20-21, 16:11). Drugi
- to fakt, że nawrócenie jest wynikiem woli
- Bożej i jego łaskawego działania w świecie
- (Dz 11:18; Rz 2:4; 2 Kor 7:10; 2 Tym 2:25; 2 Pt 3:9). Trzeci, nawrócenie to zwrócenie się
- ku czemuś: powierzenie całego swojego
- życia Bogu w Jezusie Chrystusie (Dz 14:15;
- 1 Tes 1:9; 1 Pt 2:25). A zatem jest całkowitą
- reorientacją, czy to widowiskową, czy
- pozbawioną dramatyzmu, nagłą lub

- stopniową, emocjonalną albo spokojną, w
- której osoba przenosi całą swoją lojalność i
- posłuszeństwo na Boga

Pierwsi zwiastuni ewangelii pamiętali, żeby w przesłaniu zawrzeć możliwość reakcji na zwiastowanie, tak jak robił to Jezus. Wezwanie do pokuty stanowiło kulminację zwiastowania historii Jezusa (Dz 2:37-39; 3:25-26; 4:12; 5:31; 10:43).

Ewangelia to wystosowanie zaproszenia do ludzi, żeby przestali uciekać od Boga. Przez wiarę w Jezusa Chrystusa możemy się odwrócić i zwrócić twarzą do Boga. Gdy to robimy, pozwalamy na zmianę umysłu przez prawdę o tym, kim on jest, i doświadczamy przemiany życia przez moc jego Ducha.

SESJA

ROZGRZEWKA (10-20 MIN)

Na początek porozmawiajcie o tym, co u was słychać: opowiedzcie, co się dzieje, zachęcajcie się, mówcie o możliwościach ewangelizacji, o wszystkim, co zachęci grupę. Porozmawiajcie o dodatkowych okazjach głoszenia, które mieliście w minionym miesiącu (Sesja 9: Zastosowanie).

MODLITWA - PRAYER

Oddajcie ten czas Panu i podziękujcie mu za możliwości dzielenia się ewangelią, które mieliście w ostatnich kilku tygodniach. Pomódlcie się za tych, którzy dzięki temu zaufali Jezusowi.

NAUCZANIE (30-40 MIN)

Przedstaw poniższe nauczanie tak jak ci wygodniej. Odczytaj je albo przekształć we własną prezentację.

- A gdy to usłyszeli, byli poruszeni do głębi
- i rzekli do Piotra i pozostałych apostołów:
- Co mamy czynić, mężowie bracia? A Piotr
- do nich: Upamiętajcie się i niechaj się każdy
- z was da ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa
- na odpuszczenie grzechów waszych, a

- otrzymacie dar Ducha Świętego. Obietnica
- ta bowiem odnosi się do was i do dzieci
- waszych oraz do wszystkich, którzy są z
- dala, ilu ich Pan, Bóg nasz, powoła

DZ 2:37-39

Zaproszenie to tak samo ważna część ewangelii jak krzyż. Po doświadczeniu zstąpienia Ducha Świętego w dniu Zielonych Świąt, Piotr zaczął głosić do zgromadzonego tłumu. Dzięki działaniu mocy Ducha jego głoszenie ewangelii dotknęło serc słuchaczy.

Czy możecie wyobrazić sobie inne zakończenie tej historii? W chwili gdy ludzie gotowi są zaufać Jezusowi, Piotr mówi: Dziękuję i do zobaczenia! A potem odchodzi, żeby zjeść zasłużony dobry obiad z przyjaciółmi. Tłum poruszony poselstwem, lecz nieumiejący go zastosować w życiu, powraca do starego życia z większą ilością pytań niż odpowiedzi. Nie mieli okazji zadeklarować swojej wiary w Jezusa, o którym powiedział im Piotr.

Na szczęście tak się nie stało! Piotr zaprosił ich, by zareagowali – wezwał ich do pokuty i podał praktyczne kroki wynikające z poselstwa, które zrozumieli. Pozwolił im odpowiedzieć na wezwanie Ducha, którego doświadczyli w sercu. Pełna ewangelia obejmuje zaproszenie do pokuty oraz wyjaśnienie, co zrobić w związku z usłyszonym poselstwem. Apostołowie z poświęceniem głosili pełną ewangelię, więc i my musimy to robić.

Ci z was, którzy regularnie przemawiają albo głoszą kazania, wiedzą, jak ważne jest przedstawienie sposobów zastosowania nauczania w codziennym życiu. Kazanie Jezusa i apostołów pełne było praktycznych odpowiedzi. Pierwsza prezentacja ewangelii Jezusa w Ewangelii Marka – wezwanie do pokuty, ponieważ przybliżyło się królestwo niebieskie – jest tak naprawdę sposobem zastosowania. Jezus mówi: Idziecie złą drogą, musicie się odwrócić i doświadczyć zmiany!.

W ewangelii Jezus często wystosowuje zaproszenie: „Pójdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni” (Mt 11:28), „Pójdźcie a zobaczycie!” (Jn 1:39), „Pójdźcie za mną” (Mt 4:19), „Jeśli kto pragnie, niech przyjdzie do mnie i pije” (Jn 7:37), „Pójdźcie i spożywajcie” (Jn 21:12).

Nie jest to retoryczne ani trywialne zaproszenie, za każdym razem objawia tożsamość Jezusa światu i przynosi prawdziwe skutki, gdy zostanie przyjęte lub odrzucone. Zaproszenie wymaga reakcji. Nawet pozostanie na neutralnym gruncie jest odrzuceniem zaproszenia. Tylko słowo „Tak” świadczy o przyjęciu zaproszenia i przynosi skutki w postaci błogosławieństwa.

Pytanie: Przyjrzyjcie się następującym trzem biblijnym przykładom zaproszenia i omówcie je w grupie.

POWOŁANIE UCZNIÓW (MK 1:17)

Wezwanie Jezusa jest osobiste

WEZWANIE MŁODEGO BOGACZA (MT 19:16-22)

Wezwanie Jezusa jest kosztowne

WEZWANIE ZE ŚMIERCI (JN 11:43)

Wezwanie Jezusa jest pełne mocy

Danie możliwości udzielenia odpowiedzi to najważniejszy aspekt naszego zwiastowania. Jeśli chcemy głosić prawdziwą ewangelię, zawsze musimy zrobić miejsce na zaprowadzenie do przyjęcia Jezusa jako Pana i Zbawiciela.

Może to być problematyczne - wydaje się, że niektóre sytuacje głoszenia ewangelii lepiej niż inne nadają się do zakończenia zaproszeniem. A zatem jak możemy zapraszać do reakcji na głoszenie ewangelii w każdym kontekście i sytuacji? Czy to głosząc zza kazalnicy, czy rozmawiając z ludźmi twarzą w twarz, powinniśmy postanowić, że nie będziemy pytać ludzi, czy chcieliby przyjść na nabożeństwo w niedzielę (choć z całą pewnością powinniśmy to robić), ale zapraszać ich do królestwa Bożego. Nie znajdujemy w Biblii wskazówek, jak to zrobić krok po kroku, ale następujące zasady mogą się przydać na początek:

ZADAWAJ BEZPOŚREDNIE PYTANIA

Niech twoje pytania będą bezpośrednie i konkretne. Na przykład, po wyjaśnieniu tego, kim jest Jezus i co to znaczy naśladować go,

zapytaj po prostu: Czy chciałbyś dzisiaj zaufać Jezusowi Chrystusowi i nawiązać z nim relację?

Jeśli użyłeś ilustracji lub historii, przez którą nawiązałeś kontakt ze słuchaczami, użyj jej jako punktu kulminacyjnego. Jeśli, na przykład, posłużyłeś się historią syna marnotrawnego, powiedz: Bóg wzywa cię dzisiaj do powrotu do domu. Czy chcesz wrócić do domu, dać się przytulić Ojcu tak jak syn marnotrawny? To pytanie pomoże ci dostrzec, czy słuchacz gotowy jest powiedzieć Jezusowi „Tak”. Później możesz wyjaśnić, co nastąpiło w chwili reakcji, ale twoje wstępne pytanie powinno być bezpośrednie, proste i związane z poselstwem, które głosiłeś..

POŚWIĘĆ NA TO ODPOWIEDNIĄ ILOŚĆ CZASU

Przemawiając do dużej grupy, zaczekaj na tyle długo, żeby Duch Święty mógł dotknąć serc ludzi. To jak długo to trwa (albo jak wydaje się niezręczne) nie ma w zasadzie znaczenia. Najważniejsze, żeby ludzie mieli czas zastanowić się, nad tym, co było głoszone i żeby dać Bogu miejsce, by działał w życiu poszczególnych osób. Niektórzy potrzebują więcej czasu i przestrzeni, żeby przemyśleć pewne sprawy, dlatego można umówić się na następne spotkanie, żeby jeszcze to rozważyć.

JASNO WYRAŻAJ OCZEKIWANIA

Wyjaśnij, co się stanie, gdy ktoś powie „Tak” i do czego go zapraszasz. Na przykład wyjaśnij, że będziecie się razem modlić, albo że dasz mu Biblię i plan czytania, że skierujesz go do swojego albo innego kościoła lub grupy wzrostu. Wyjaśnij, że ich życie może nie zmienić się od razu na lepsze, ale że dzięki codziennemu oddaniu Jezusowi pełnia życia, które on oferuje będzie narastać. Przedstaw praktyczne kroki, które można wykonać oraz duchową rzeczywistość życia ucznia, które następuje po oddaniu życia Jezusowi.

CIESZ SIĘ PRZYJĘCIEM, NIE ZAŁAMUJ ODMOWĄ

Gdy ktoś postanawia przyjąć zaproszenie, wyraż zachętę i radość. Nie rób tego sztucznie - jeśli szczerze nie odczuwasz radości, może w ogóle za wcześniej doszedłeś do tego punktu. Podobnie gdy osoba jasno i wyraźnie odmówi, bądź uprzejmy i pokorny. Postaraj się odejść

od osoby, która odrzuca zaproszenie, nie zamykając jej możliwości przyjęcia Jezusa samodzielnie albo w innym czasie. Jeśli to możliwe, daj kontakt do siebie albo lokalnego zboru, do którego będzie mógł pójść, jeśli zechce.

Jednym z najbardziej powszechnych powodów, dlaczego ludzie nie odpowiadają na poselstwo ewangelii, jest fakt, że nikt ich o to nie prosi. Jednym z najbardziej powszechnych powodów, dlaczego ewangeliści nie wzywają do reakcji, jest obawa, że nikt nie odpowie, a wtedy oni (albo ewangelia) wyjdą na głupców. Ale moc ewangelii nie zależy od ciebie, a ludzie odchodzili nawet od Jezusa, odrzucając jego zaproszenie. Zostaliśmy po prostu powołani do tego, by wiernie głosić ewangelię, razem z zaproszeniem, bez względu na to, co dzieje się potem. Chrystus zaprasza nas, byśmy umarli dla samych siebie, wzięli swój krzyż i naśladowali go (Mt 16:24). Oznacza to śmierć dla samych siebie także w kwestii ewangelizacji, bez względu na koszt i to, jak głupio będziemy wyglądać.

DYSKUSJA (15 MIN)

Rozważcie następujące pytania i/lub cytaty:

- Czy można głosić prawdziwą ewangelię, nie oferując zaproszenia do przyjęcia Jezusa?
- Co jest dla ciebie łatwe/trudne w kwestii reakcji ludzi na ewangelizację?
- Czego nauczyłeś się w sprawie, jak pomagać ludziom odpowiedzieć na poselstwo ewangelii?

- Ewangelia to Boże wezwanie przez akt głoszenia słuchacza do podjęcia decyzji, która może wprowadzić go w nowy wymiar istnienia

MICHAEL GREEN

ZASTOSOWANIE (5 MIN)

Pamiętaj o zapraszaniu do podjęcia decyzji na poselstwo ewangelii za każdym razem, kiedy się nim dzielisz. Może jesteś kaznodzieją kościelnym, który zмага się z tą kwestią. Przeciwicz różne sposoby wzywania do podjęcia decyzji. Nie czuj się głupio, gdy nikt nie

zareaguje. A może jesteś osobą, która świetnie nawiązuje rozmowy z różnymi ludźmi na temat Jezusa, ale nie potrafisz uczynić następnego kroku. W tym miesiącu okaż odwagę i zapytaj przynajmniej jedną osobę, z którą będziesz rozmawiać o ewangelii, czy chce zaufać Jezusowi.

MODLITWA

Podziękuj Bogu za zaproszenie, jakie wystosował do każdego z nas, żebyśmy się z nim pojednali. Poproś go o odwagę, gdy będziesz dzielić się ewangelią; żebyśmy jasno i z odwagą wzywali ludzi do pokuty – pomagając im dostrzec nie potępienie, ale nadzieję. Módl się, aby ludzie chętnie przyjmowali zaproszenie.

RACHUNEK SUMIENIA (15 MIN)

Wypełnijcie ankiety, omówcie je w parach lub małych grupach i módlcie się o siebie nawzajem.

SESJA 11: INSPIRACJA EWANGELISTY

Zadaniem ewangelisty jest nie tylko głoszenie ewangelii zgubionym, ale także pobudzanie kościoła do ewangelizacji. W tej sesji zbadamy, jak możemy rozniecić ogień w kościele, zachęcając i wyposażając ludzi wokół nas, żeby okazywali wierność Bogu w ewangelizacji.

SESJA W JEDNYM ZDANIU

Obok głoszenia ewangelii światu ewangelista powinien pobudzać do ewangelizacji kościół, zachęcając i wyposażając świętych do dzieła posługiwania.

TŁO SESJI

W sesji 2 na początku naszej podróży w ramach grupy Advance zdefiniowaliśmy ewangelistów jako posłańców, którzy są dziećmi naszego niebiańskiego Ojca. Pamiętając o tym, zadajmy sobie pytanie: Jakie mamy obowiązki jako ewangeliszczy nie tylko względem świata, ale także naszej własnej rodziny – kościoła?

Od czasu powstania mediów społecznościowych pojawiła się nowa grupa celebrytów, tak zwanych influencerów. To ludzie, którzy mają tak wielu obserwatorów w mediach społecznościowych (szczególnie na YouTube), że są w stanie wpływać na ludzi na masową skalę. Nie jest to koncepcja całkiem nowa – celebryci ze świata rozrywki i sportu od lat mówią nam przez reklamy, co powinniśmy nosić, jeść, pić i jak pachnieć. Ale to pokolenie celebrytów jest z całą pewnością pierwszym, które gromadzi obserwatorów dla samego celu wywierania wpływu.

Paweł mówi nam w Rzymian, żebyśmy nie ulegali wpływom tego świata, ale żebyśmy się przemienili przez odnowę umysłu, poddając się Duchowi Świętemu (Rz 12:2). Jako Boży lud święty jesteśmy pierwszymi influencerami, z poselstwem, które niesie życie, wolność i nadzieję.

W sesji 4 przypominaliśmy sobie, że sól bez smaku na nic się nie przyda. Siła influencerów w mediach społecznościowych zależy od tego, ilu mają obserwatorów i ilu z nich przyłącza się to tego, co oni promują. Dla kościoła o wiele ważniejsza jest nasza odrębność i jeśli ją stracimy, to koszt jest ogromny. Influencer z mediów społecznościowych może stracić sławę i pracę, ale jeśli kościół przestanie wywierać wpływ i utraci swoją odrębność, świat straci szansę oglądania ewangelii w życiu ludzi i jej słyszenia w zrozumiały dla nich sposób.

Ewangeliszczy pragną, żeby świat przyjął ewangelię, ale musimy także ciągle pobudzać kościół, żeby niósł wpływy ewangelii do świata. W końcu przecież nie mamy planu B, jeśli chodzi o ewangelię i a członkowie kościoła Jezusa Chrystusa są jego jedynymi ambasadorami. Gdy kościół o tym zapomina, daje się rozproszyć, ewangeliszczy muszą z miłością rozniecić ogień ewangelizacji, żeby wpływy ewangelii świeciły jasno i by ludzie to widzieli.

SESJA

MODLITWA

Oddaj ten czas Bogu w modlitwie oraz pomódl się o sytuację, pozytywne lub trudne, jakie wynikły z czasu rozgrzewki.

NAUCZANIE (20-30 MIN)

Przedstaw poniższe nauczanie tak jak ci wygodniej. Odczytaj je albo przekształć we własną prezentację.

- I On ustanowił jednych apostołami,
- drugich prorokami, innych ewangelistami,
- a innych pasterzami i nauczycielami,
- aby przygotować świętych do dzieła
- posługiwania, do budowania ciała
- Chrystusowego, aż dojdziemy wszyscy do
- jedności wiary i poznania Syna Bożego,
- do męskiej doskonałości, i dorośniemy do
- wymiarów pełni Chrystusowej,

EF 4:11-13

Nawet ci, którzy są znani, potrzebują w życiu inspiracji, jak przyznaje hollywoodzki bohater kina akcji, Dwayne 'The Rock' Johnson:

„Gdy miałem osiem lat, obejrzałem film „Poszukiwacze zaginionej arki” w Charlotte w stanie Karolina Północna. Wyszedłem z kina bardzo zainspirowany. Film bardzo mi się podobał i wiedziałem, że chcę być właśnie kimś takim”.

Pytanie: Czy spotkałeś kiedyś kogoś tak zachęcającego, że od razu chciałeś być taki jak on? Co w ich postawie albo pracy wywarło na Ciebie największy wpływ?

Inspirację możemy znaleźć w różnych miejscach: może to być członek rodziny, postać historyczna, ikona popkultury, a nawet fikcyjny bohater. Czasem inspiracja dotyczy hobby, wyboru zawodu, a niekiedy może kształtować charakter i światopogląd. Czasem działa całkiem odwrotnie – widzisz kogoś tak utalentowanego, że zniechęca Cię to do

próbowania tego samego: Po co się wysilać. I tak nie będę tak dobry!

W Biblii znajdujemy wiele inspirujących postaci. Dobrze jest przyjrzeć się bohaterom wiary w Biblii i poza nią – szczególnie gdy uświadomimy sobie, że choć mogą imponować, są tylko zwykłymi ludźmi wiernymi Bogu. Czujemy się zachęceni i zainspirowani faktem, że Mojżesz przemawiał z autorytetem do faraona, nie dzięki swoim umiejętnościom oratorskim, a dzięki wierności Bożemu powołaniu i poddaniu jego woli. Bóg się nie zmienił i dlatego my też możemy robić te same rzeczy.

W ostatecznym rozrachunku jest tylko jedna osoba, która może zarówno inspirować, jak i wyposażać. Jezus jest zarówno doskonałym wzorem, jak powinno wyglądać nasze życie oraz źródłem potężnej mocy, dzięki której możemy takie życie prowadzić. Zachęceni przykładem i nauczaniem Jezusa, korzystając z jego mocy w naszym życiu i wierze, powinniśmy zastanowić się nad wpływem, jaki my możemy wywierać na ludzi wokół nas.

Paweł naucza w Liście do Efezjan, że Jezus pobłogosławił kościół różnymi darami, które są użyteczne w realizacji celów królestwa. Ewangelista zostali wymienieni razem z apostołami, pasterzami, nauczycielami i prorokami. Paweł stwierdza, że ludzie, którzy posiadają takie obdarowanie powinni wyposażać kościół do dzieła posługiwania i budowania ciała Chrystusa.

- ...w społeczności chrześcijańskiej pojawiła
- się skądś idea, która zyskała popularność...
- Mianowicie taka, że służbę w kościele
- powinni sprawować opłacani, zawodowi,
- przygotowani w seminariach duchowni.
- Według tego poglądu, świeccy mają tylko
- przyjmować korzyści usługi w postaci
- głoszenia, duszpasterstwa, pocieszenia i
- innych rzeczy, których szukamy w kościele.
- Ale pewne dary zostały powierzone
- przywódcom, żeby wyposażali wierzących
- do służby. Kościół powinien być
- zmobilizowaną armią.

R.C. SPROUL

Niewłaściwą rzeczą byłoby spojrzenie na role wymienione w Efezjan 4 i wyciągnięcie wniosku, że odnoszą się do określonych szczególnych osób w naszych zborach. List Pawła

przedstawia o wiele lepsze rozwiązanie. Służby te istnieją, ponieważ to kościół jest szczególnie i Bóg działa przez zwyczajnych ludzi, aby zapewnić kościołowi wzrost ku dojrzałości. Dbamy o ludzi w kościele, wychodząc jednocześnie do osób na zewnątrz. Każdy ma rolę do odegrania.

Spoczywa na nas obowiązek dobrego wykorzystania naszych darów, a to oznacza także inspirowanie. Oznacza to również, że w pokorze i świętości omawianych w poprzednich rozdziałach mamy chronić przed nadużyciami w dziedzinie tych darów, co mogłoby powodować podziały w kościele. Pycha, ego, zawiść i nadużywanie władzy to prosta droga do takich podziałów.

Pytanie: Kogo w swoim zborze możesz uznać za najbardziej inspirującą osobę? Do jakich ról i funkcji w kościele ludzie dzisiaj najbardziej aspirują? Może chcą zostać pastorami, liderami młodzieżowymi, liderami warsztatów, nauczycielami Biblii. Czy ludzie mają aspiracje związane ze świadčeniem i ewangelizacją? Jeśli nie, to dlaczego?

1. GŁOŚ EWANGELIĘ

Jednym z najlepszych sposobów inspirowania ludzi, by dzielili się ewangelią, jest regularne głoszenie ewangelii w czasie nabożeństw. Inny sposób to zapraszanie braci i siostr na spotkania, na których głosimy – nie tylko żeby wspierali nas w modlitwie, ale także żeby budowali swoją wiarę, widząc działanie mocy Bożej, gdy ludzie po raz pierwszy spotykają Jezusa. Dzieląc się ewangelią, powinniśmy stale podkreślać, że ewangelizacja należy do przywilejów wszystkich wierzących.

2. PRZYGOTUJ ŚWIADECTWO

Pomóż ludziom zastanowić się nad ich świadectwem, nad tym, jaki wpływ wywarł w ich życiu Bóg od chwili spotkania z nim aż do dzisiaj. Kiedy zaufali mu po raz pierwszy? Co Bóg robi w ich życiu w ostatnim czasie? Celowe przygotowanie osobistego świadectwa to zarówno świetny sposób wzajemnego inspirowania i wyposażania dla ewangelizacji, jak również element uwielbienia, gdy składamy Bogu dzięki za to, co zrobił w naszym życiu.

3. SKŁADAJ ŚWIADECTWO

Na zebraniach i w rozmowach powinniśmy regularnie opowiadać o naszym ewangelizacyjnym zaangażowaniu. Świętuj i czuj się zachęcony, gdy widzisz Boże działanie przez ciebie. Myśl pozytywnie i konstruktywnie, czego możesz się nauczyć z sytuacji, które nie były pozytywne. Gdy twój zbór usłyszy historie Bożego działania przez zwyczajnych ludzi takich jak oni, wzrośnie w nich pewność, że Bóg także może ich użyć.

4. STWARZAJ MOŻLIWOŚĆ

Stwarzaj ludziom możliwość angażowania się w ewangelizację przez zbór i w szerszym gronie przyjaciół. Organizuj lokalne i międzynarodowe akcje ewangelizacyjne, zapraszaj ludzi do swojego zespołu usługującego w wydarzeniach, które prowadzisz albo zabierz kilku przyjaciół na kilkugodzinną ewangelizację uliczną. Można to robić w różnoraki sposób. Przeprowadź szkolenie przed wyjściem i porozmawiaj po powrocie. Z czasem ludzie poczują się pewniej, przeniosą doświadczenia z tych ‘formalnych’ okazji do codziennego życia, a ich ewangelizacja z wyjazdowej misji przełoży się na codzienne działanie.

Bez względu na to, jak będziemy to robić, jako ewangelisci musimy pobudzać i zachęcać naszych braci i siostry do wkroczenia w pełnię ich tożsamości jako Bożych posłańców.

DISCUSSION (20 MIN)

DYSKUSJA (20 MIN) – DISCUSSION (20 MINS)

Rozważcie następujące pytania i/lub cytaty:

- Co oznacza budowanie kościoła w sposób, jaki Paweł opisuje w Efezjan 4?-
- Jak mamy zachować swoją odrębność w świecie jako naśladowcy Jezusa, a w kościele jako ewangelisci z pasją?
- W jaki sposób można inspirować ludzi do ewangelizacji poza czterema sposobami omówionymi w tej sesji?

- „Wy jesteście światłością świata; nie
- może się ukryć miasto położone na górze.
- Nie zapalają też świece i nie stawiają jej
- pod korcem, lecz na świeczniku, i świeci
- wszystkim, którzy są w domu. Tak niechaj
- świeci wasza światłość przed ludźmi, aby
- widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca
- waszego, który jest w niebie.”

• **MT 5:14-16**

ZASTOSOWANIE (10 MIN)

Mam nadzieję, że będziecie chcieli pozostać w tej grupie dłużej niż rok i wspólnie kontynuować rozwój jako ewangelistów. Ale pamiętając o inspirowaniu kościoła do ewangelizacji, powinniśmy zacząć myśleć o prowadzeniu własnej grupy Advance.

Główną zasadą ruchu Advance jest pomnażanie, ponieważ naszym pragnieniem jako ewangelistów powinno być zachęcanie innych do ewangelizacji. Dlatego stwórz listę ludzi, którzy mogliby być zainteresowani przejściem takiej samej drogi jak ty, a potem porozmawiaj z nimi w najbliższym tygodniach. Wykorzystaj doświadczenie z tej grupy i materiały Advance, żeby zaplanować pracę i zorganizować swoją grupę.

MODLITWA

Módlcie się za zbór, żeby wszyscy byli wierni powołaniu do ewangelizacji w swoim życiu. Módl się o okazję do zachęcania innych oraz o wysłanie każdej osoby z tej grupy nie tylko do głoszenia ewangelii światu w potrzebie, ale do inspirowania i wyposażania innych naśladowców Jezusa, by to robili.

RACHUNEK SUMIENIA (15 MIN)

Wypełnijcie ankiety, omówcie je w parach lub małych grupach i módlcie się o siebie nawzajem.

SESJA 12: WYJAZD

Punktem kulminacyjnym pierwszego roku pracy grupy Advance jest wspólny wyjazd. Jak to zorganizujecie, zależy od was, ale poniżej znajdziecie sugestie, jak spędzić czas wspólnie w zgodzie z ogólnymi zasadami spotkań grupy Advance i zakończyć pierwszy rok pracy

JAK POPROWADZIĆ SPOTKANIE WYJAZDOWE GRUPY ADVANCE

.....
Chodzi o to, żeby wyjechać poza normalne miejsce spotkań i przeznaczyć dłuższy czas niż zwykłe sesje. Jeśli możecie przeznaczyć na to rano, popołudnie albo wieczór, to należy to zrobić, ale jeśli są takie możliwości, bardziej korzystny będzie wspólny wyjazd na cały dzień.

Oto pomysły, jak spędzić wspólny czas.

PRZEWODNI TEKST

Poniższy fragment z Listu do Kolosan sprawdzi się jako tekst przewodni wspólnie spędzonego czasu, jeśli chcecie skupić się na konkretnej sprawie:

.....
„W modlitwie bądźcie wytrwali i czujni z dziękczynieniem, a módlcie się zarazem i za nas, aby Bóg otworzył nam drzwi dla Słowa w celu głoszenia tajemnicy Chrystusowej, z powodu której też jestem więźniem, abym ją obwieścił, jak powinienem. Z tymi, którzy do nas nie należą, postępujcie mądrze, wykorzystując czas. Mowa wasza niech będzie zawsze uprzejma, zaprawiona solą, abyście wiedzieli, jak macie odpowiadać każdemu”.

.....
KOL 4,2-6

W tym krótkim fragmencie znajdujemy dwanaście punktów, które można odnieść do ewangelizacji:

1. Bądźcie oddani (trwajcie w modlitwie)
2. Zachęcajcie do duchowej społeczności (módlcie się też za nas)
3. Polegajcie na Bogu (Bóg może otworzyć drzwi)
4. Poświęćcie się głoszeniu (abyśmy mogli głosić tajemnicę Chrystusową)
5. Dążcie do klarowności (abym ją obwieścił jak powinienem, w jasny sposób)
6. Poświęcajcie się dla ewangelii (której jestem więźniem)
7. Polegajcie na mądrości nieba (postępujcie mądrze)
8. Wykorzystujcie okazję (wykorzystując czas)
9. Mówcie i słuchajcie (mowa)
10. Bądźcie uprzejmi i pokorni (mowa zawsze uprzejma)
11. Wyróżniajcie się (mowa zaprawiona solą)
12. Bądźcie gotowi (abyście wiedzieli, jak macie odpowiadać każdemu)

To w jaki sposób przeprowadzicie studium tego fragmentu: razem czy osobno (patrz niżej), jak przedstawicie powyższe punkty, jak je wspólnie omówicie, zależy całkowicie od was i jest uzależnione od tego, jak zaplanujecie czas wyjazdu. Ale pamiętajcie o tym urywku i punktach, patrząc na proponowane niżej zajęcia.

SŁOWO - WORD

Głównym celem grupy Advance jest wzajemna pomoc w rozwoju jako ewangeliszc oddani Słowu Bożemu. Wspólny wyjazd to świetna okazja, żeby zagłębić się w Słowie.

DŁUŻSZY CZAS CZYTANIA BIBLIJ (CZYTANIE SAMODZIELNE)

Czas poświęcony na czytanie Słowa Bożego nigdy nie jest zmarnowany. Przeczytanie całej Ewangelii Marka albo jednego z nowotestamentowych listów za jednym posiedzeniem to świetny sposób uzyskania pełnego obrazu treści księgi. Jeśli jest to krótsza księga, czemu by nie przeczytać jej kilka razy, zrobić notatki i przeczytać jeszcze raz? Można czytać tę samą księgę albo wyznaczyć różnym osobom różne teksty, a potem podzielić się wnioskami na wspólnym spotkaniu.

STUDIUM BIBLIJNE (CZYTANIE GRUPOWE)

Można przeprowadzić wspólne studium biblijne w czasie wyjazdu na kilka sposobów. Może będziecie chcieli wrócić do najważniejszych fragmentów Biblii, które rozważaliście w czasie sesji grupy Advance. Można też ustalić jeden z fragmentów albo jeden temat, który będzie wiodący w czasie wyjazdu. Jak zawsze pamiętajcie, żeby odnosić wszystko do rozwoju w dziele ewangelizacji.

DODATKOWE SESJE I INNE DODATKI

Można wykorzystać jedną lub dwie dodatkowe sesje z przewodnika jako normalne spotkanie grupy w czasie wyjazdu. Może sami będziecie mieli pomysły, jak poprowadzić sesję w formacie wykorzystywanym w przewodniku, ale z własną treścią. A oto kilka pomysłów na tematy sesji, które można przestudiować z grupą:

- Trójca
- Królestwo Boże
- Krzyż
- Zmartwychwstanie
- Owoc Ducha
- Uwielbienie i ewangelizacja

DZIELENIE SIĘ WIARĄ

Może będziecie chcieli przyjrzeć się blogowi One Thing na stronie Advance (advancegroups.org), któregoś z ewangelistów, którzy opowiadają o rzeczach, które chcieliby wiedzieć, zanim jeszcze zaczęli głosić ewangelię. Może być dobry punkt wyjściowy do dyskusji.

NOWE ŹRÓDŁA

Mamy nadzieję, że będziecie chcieli dalej się spotykać jako grupa. Można prowadzić spotkania grupy w oparciu o czytana między sesjami książkę, którą później się omawia. Część zatytułowana Książki polecane na końcu poradnika (str. Xx) daje dużą możliwość wyboru. Niektóre tytuły zostały wytłuszczone, ponieważ są szczególnie użyteczne: krótkie, odnoszące się do głównego tematu oraz zawierające pytania do dyskusji.

MODLITWA - PRAYER

Na wyjeździe przeznaczcie dłuższy czas na modlitwę. Zaplanujcie modlitwę skupioną na danym celu, modlitwę w oparciu o Pismo oraz modlitwę spontaniczną. Można modlić się w następujący sposób:

MODLITWA ZA SIEBIE NAWZAJEM

Pamiętajcie, żeby pomodlić się za siebie nawzajem. Poproś, aby poszczególne osoby powiedziały o jednej rzeczy, za którą są Bogu wdzięczne oraz jedną, w której potrzebują pomocy i przełomu. Zachęć do szczerości i konkretnych prośb. Nie śpieszcie się, ale poświęćcie czas każdej osobie, za którą się modlicie. Zapisujcie słowa i zachęty, które pojawiają się w tym czasie.

MODLITWA LOKALNA I GLOBALNA

Pomódlcie się o ewangelizację w kontekście lokalnym oraz globalnym. Jeśli są konkretne rzeczy, które leżą wam na sercu, to pomódlcie się o to. Wspominajcie w modlitwie pojedyncze osoby, kościoły, sytuacje, organizacje, misjonarzy, wydarzenia w świecie, itp.

MODLITWA O ADVANCE

Podziękujcie za wspólny czas spędzony w grupie, wspominając osobisty rozwój, historie

nawróceń. Proście Pana o kontynuację dzieła, które w was rozpoczął, abyście przemienili się na jego obraz z chwałą w chwałę (można modlić się tekstem z 2 Kor 3:17-18).

ODDAWANIE CZCI - WORSHIP

Czas spędzony w Bożym słowie, modlitwie i społeczności, to część oddawania chwały. Ale spędźcie też czas wykonując konkretne akty czci - czy to przez śpiew, czy inne kreatywne działania.

UWIELBIENIE PRZEZ ŚPIEW

Jeśli znacie kogoś utalentowanego muzycznie, zaproście go, by poprowadził czas śpiewanego uwielbienia. Istnieje też wiele świetnych aplikacji przeznaczonych do zbiorowego uwielbienia, jak również filmów wideo dostępnych online za darmo. Można wyszukać na YouTube ulubione refreny w wersji muzycznej z napisami, przy których można wspólnie śpiewać. We wspólnym śpiewaniu i ogłaszaniu Bożej chwały jest moc.

ROZESŁANIE

Innym sposobem wykorzystania czasu wspólnego nabożeństwa może być wysłanie poszczególnych osób przed Bogiem do wykonania zadania ewangelizacji, do której Bóg was powołał i uzdolnił. Na koniec pierwszego roku grupy Advance będzie to dobra zachęta i kamień milowy w rozwoju. Dziękujcie Bogu i pomódlcie się nad każdym, gdy będziecie wyruszać z ewangelią zbawienia do świata ku chwale Bożej.

SPOŁECZNOŚĆ - FELLOWSHIP

Spotykając się razem, rozwijamy naszą przyjaźń i wzajemne zaufanie. Mam nadzieję, że społeczność w ramach grupy Advance była dla każdego błogosławieństwem i że podczas tego wyjazdu będziecie nadal zdawać sprawę ze swojego życia jedni drugim oraz cieszyć się swoim towarzystwem.

RACHUNEK SUMIENIA

Rachunek sumienia był jak dotąd centralną częścią każdej sesji i dlatego w czasie ostatniej sesji w tym roku przejdzie jeszcze raz przez ten

sam proces, upewniając się, że życie świętym i pokornym życiem.

POST/UCZTA

W czasie wyjazdu możecie pościć albo też spotykać się przy posiłkach i wtedy rozmawiać. Nie ma jednego właściwego sposobu spędzenia czasu - najważniejsze, żeby zrealizować cele wyjazdu.

ZAJĘCIA

Można zaplanować jakieś wspólne zajęcia. Na przykład, jeśli wyjeżdżacie za miasto, można pójść na spacer i wtedy zrealizować jakieś wspomniane wyżej zajęcia. Jeśli zostajecie w mieście, możecie pójść razem do galerii sztuki i zrobić to samo, wykorzystując obrazy lub rzeźby jako bodziec do rozmyślenia i modlitwy.

Można też zrobić coś wspólnie dla przyjemności - zajęcia w grupie, zajęcia sportowe, rozrywka, itp. Czy jest to społeczność w celu zachęty do modlitwy, czy społeczność w celu cieszenia się wzajemnie swoim towarzystwem i rozwijanie więzi, zainwestujcie w to czas.

NASTĘPNY KROK - NEXT STEPS

Skończył się rok Advance. Zanim zamkniecie ten rok i rozjedziecie się, przyjrzyjcie się następnym krokom dla tej grupy i nowych grup, które powstaną na bazie tej grupy.

Ta grupa - THIS GROUP

Zachęćcie ludzi, żeby opowiedzieli, czym było dla nich doświadczenie grupy Advance. Porozmawiajcie o tym, jak się rozwinięliście i jakiej najważniejszej rzeczy się nauczyliście. Zachęcajcie się wzajemnie.

Jeśli nie podjęliście jeszcze decyzji, czy będziecie kontynuować spotkania tej grupy, zapytajcie o to i dajcie możliwość rezygnacji lub deklaracji, że nadal potrzebujecie spotkań. Jeśli wystarczająca ilość osób zadeklarowała, że chce kontynuować wspólną podróż, omówcie potrzeby i co będziecie robić w nadchodzących miesiącach (z jakiej nowej pomocy będziecie korzystać, czy dzień i godzina spotkań się nie zmieni, itp.). Pomódlcie się i podziękujcie za pierwszy rok Advance i powiercie przyszłość Panu.

NOWE GRUPY

Warto też porozmawiać o nowych grupach, założonych po ostatniej sesji. Sprawdź, jak ludzie sobie radzą z zapraszaniem nowych osób. Pomódlcie się za nowe grupy.

W czasie całego wyjazdu pamiętajcie o centralnych wartościach Advance, rozważajcie przebyta wspólnie z grupą podróż, dziękujcie za wzrost i owoc, powierzcie przyszłość Bogu.

**DODATKOWE
SESJE I
MATERIAŁY**

SESJA DODATKOWA 1: EWANGELIZACJA PRZEZ ROZMOWĘ

W tej sesji rozważamy znaczenie dostrzegania i wykorzystywania każdej okazji do dzielenia się dobrą nowiną, nie tylko zza kazalnicy albo ze sceny.

SESJA W JEDNYM ZDANIU

Większość ewangelizacji na świecie odbywa się osobiście przez rozmowę, dlatego musimy być przygotowani do dzielenia się ewangelią w sposób jasny przy każdej okazji, jaką stwarza nam Bóg, a nie tylko wtedy, gdy możemy głosić ze sceny.

TŁO SESJI

Codziennie angażujemy się w rozmowy. Często twarzą w twarz, ale dzięki technologii możemy teraz gawędzić na różne sposoby z ludźmi z całego świata w czasie rzeczywistym. Choć takie konwersacje przy użyciu technologii nie pozwalają na taki sam poziom zaangażowania jak rozmowa twarzą w twarz w jednym pokoju, mogą być bardzo cennym i normalnym sposobem kontaktu z przyjaciółmi i nieznanymi.

Głoszenie ze sceny nie daje zwykle możliwości prowadzenia dialogu. Zazwyczaj jest to głoszenie poselstwa z nadzieją, że znajdzie ono miejsce w sercach słuchaczy. W rozmowie jest miejsce na zadawanie pytań, budowanie relacji, na słuchanie. Jednokierunkowe przesłanie ze sceny może zostać od razu odrzucone, natomiast osobista rozmowa daje okazję dotknięcia szczegółów i omówienia problemów słuchacza.

Ewangelizacja nie odbywa się tylko ze sceny. Tak naprawdę w ewangeliach znajdujemy więcej opisów osobistych rozmów Jezusa z ludźmi niż jego kazań do tłumów. „Co chcesz, abym ci

uczynił?” pyta Jezus Bartymeusza (Mk 10:51). „Abym przejrzał” brzmi prosta odpowiedź, które ukazuje jego potrzebę, jak również wiarę w to, że Jezus ma moc uzdrowienia. Takie spotkanie jeden na jeden nie zawiera prezentacji ewangelii wprost, a jednak daje Jezusowi możliwość odkrycia i zaspokojenia potrzeby osoby poszukującej, która odzyskuje wzrok i staje się naśladowcą.

Nawet Filip noszący oficjalny tytuł ewangelisty otrzymuje od anioła Pana instrukcję, żeby pomiędzy misjami głoszenia do mas usłużył etiopskiemu eunuchowi (Dz 8:26-40). W przypadku większości naśladowców Jezusa dzielenie się ewangelią będzie miało formę osobistej rozmowy z członkami rodziny, przyjaciółmi, kolegami, a nawet nieznanymi. Wzorec usługiwania, który znajdujemy w Nowym Testamencie, pokazuje, że Jezus i pierwsi ewangelicy byli przygotowani do dzielenia się dobrą nowiną zarówno z tłumami, jak i jednostkami. Pojawia się pytanie, czy my jesteśmy do tego przygotowani.

SESJA

ROZGRZEWKA (10-20 MIN)

Na początek porozmawiajcie o tym, co u was słychać: opowiedzcie, co się dzieje, zachęcajcie się, mówcie o możliwościach ewangelizacji, o wszystkim, co zachęci grupę. W mniejszych grupach poproś każdą osobę, aby podzieliła się jednym zwycięstwem i jednym zmaganiem od ostatniego spotkania. W większych grupach wybierz cztery, pięć osób, by podzieliły się konkretnymi świadectwami wydarzeń od ostatniego spotkania.

MODLITWA

Oddaj ten czas Bogu w modlitwie oraz pomódl się o sytuacje, pozytywne lub trudne, jakie wynikły z czasu rozgrzewki.

NAUCZANIE (20-30 MIN)

Przedstaw poniższe nauczanie tak jak ci wygodniej. Odczytaj je albo przekształć we własną prezentację.

- W tej właśnie chwili przyszedł jego uczniowie
- i dziwili się, że rozmawiał z niewiastą. Nikt
- jednak nie rzekł: O co pytasz? Albo: O czym
- z nią rozmawiasz? Niewiasta tymczasem
- pozostawiła swój dzban, pobiegła do miasta
- i powiedziała ludziom: Chodźcie, zobaczcie
- człowieka, który powiedział mi wszystko, co
- uczyniłam; czy to nie jest Chrystus? Wyszli
- więc z miasta i przyszedł do niego

JOHN 4:27-30

Kiedy ostatni raz rozmawiałeś z niewierzącym przyjacielem o swojej wierze? A z nieznanym? Wielu głoszących kazania ewangelistów uznaje takie osobiste świadectwo za dosyć trudne. Z mikrofonem, na scenie mogą głosić cały dzień, ale zachęceni przez Ducha Świętego, żeby porozmawiać z nieznanym w kawiarni mają z tym trudności.

Pytanie: Dlaczego niektórzy potrafią odważnie głosić ze sceny, a trudno im rozmawiać jeden na jeden? A czy ty rozkwitasz w indywidualnej rozmowie, czy sprawia ci to kłopot?

Jezus interesował się życiem pojedynczych ludzi. Choć głosił do tłumów, Nowy Testament odnotowuje, że równie często wdawał się w rozmowy jeden na jeden z ludźmi, których spotykał w podróży albo tymi, którzy pragnęli z nim rozmawiać. Jezus czuł się równie dobrze, głosząc do tłumów wsłuchujących się w jego słowa, rozgniewanych przywódców religijnych, próbujących go na czymś przyłapać, różnych jednostek – bogatych i biednych, mężczyzn i kobiet, chorych i zdrowych, religijnych i niereligijnych.

Gdy w Ewangelii Jana 4 Jezus spotyka Samarytanę, w jego rozmowie dostrzegamy kilka kluczowych praw:

1. BĄDŹ PRZYGOTOWANY NA SPOTKANIE

Dla Samarytanki spotkanie z Jezusem było niespodziewane – i w pewnym sensie

niewłaściwe – ale Jezus był gotowy z nią rozmawiać, rozpoczynając konwersację od kwestii faktycznej. Jak wiele rozmów można zainicjować nawiązując do prostej potrzeby albo okoliczności w naszym życiu? Można nawiązać rozmowę z hydraulikiem, który przyjechał naprawić prysznic; baristą przygotowującym nam kawę; lekarzem stawiającym trudną diagnozę. Mamy mnóstwo okazji, żeby rozmawiać. A chociaż dla osoby poszukującej spotkanie z nami jest niespodziewane, my zawsze powinniśmy być gotowi podzielić się nadzieją, którą mamy w Jezusie (nawet jeśli jesteśmy zmęczeni, jak z pewnością był zmęczony Jezus w tej sytuacji).

2. OKAŻ OSOBISTE I POZYTYWNE ZAINTERESOWANIE

Jedną z najpiękniejszych rzeczy w tym spotkaniu jest to, jak Jezus potraktował Samarytanę: z uprzejmością, wrażliwością i współczuciem. Naturalny sposób nawiązania rozmowy, osobiste zainteresowanie jej życiem i współczucie, z jakim przedstawia prawdę, stanowią inspirujący wzór tego, jak prowadzić dobrą rozmowę.

3. SŁUCHAJ UWAGA

To nieuniknione, że ludzie będą zadawać pytania, odnośnie tego, w co wierzymy. Zamiast czuć się urażonymi takimi pytaniami, powinniśmy dobrze się w nie wstręchiwać, a potem udzielać tak szczerych odpowiedzi, jak to tylko możliwe. Często będziemy przy tym zadawać pytania, podobnie jak w przypadku Jezusa i Samarytanki. Pytania zachęcają ludzi do zastanowienia się nad sprawami, o których mówimy (i nad własnymi przekonaniami), zamiast zmuszać ich do przyjmowania wszystkiego w jednym pakiecie. Jezus w sposób mistrzowski posługiwał się pytaniami w ewangelizacji, konfrontując słabe strony ludzkich przekonań, a jednocześnie oferując im w to miejsce prawdę.

4. PRZEJDŹ OD BŁĘDNYCH PRZEKONAŃ DO OBJAWIENIA

Na początku kobieta mylnie odczytuje słowa Jezusa (w. 11). Jezus nadal prowadzi rozmowę, przedstawiając jej pełniejszy kontekst, w oparciu o który kobieta może zbudować swoje zrozumienie, aż następuje moment objawienia. Niezrozumienie i błędna interpretacja to

nieodłączny element ludzkich dialogów. Nie denerwuj się, rozmawiaj dalej. Buduj mosty porozumienia, aż twój przekaz stanie się jasny – ty za to odpowiadasz. A Duch Boży ze swojej strony zmieni zrozumienie w objawienie.

5. PAMIĘTAJ O TYM, CO NAJWAŻNIEJSZE

Gdy kobieta zwróciła Jezusowi uwagę, że nie powinien prosić ją o wodę, z łańcuchem mógł zbroczyć z głównego tematu na kwestie polityczne i kulturowe. Jezus jednak przeszedł do najważniejszej rzeczy, aby rozmowa ewangelizacyjna posuwała się do przodu. W ewangelizacji przez rozmowę będzie wiele okazji do zbroczenia z tematu, ale naszym celem (nawet jeśli będziemy musieli zrobić kilka zwrotów) jest utrzymanie krzyża Chrystusa w centrum konwersacji.

6. DOSTRZEŻENIE POTENCJAŁU

Osoba, z którą rozmawiasz, może przyjąć ewangelię i sama zacząć świadczyć. Ludzie, którzy niedawno spotkali się z Bogiem są najczęściej najzarliwsi ewangelistami. Powinno to dla nas być zarówno wyzwanie – że nie powinniśmy nigdy tracić radości zbawienia – jak i inspiracja – że ci, którym świadczymy, mogą od razu stać się efektywnymi i skutecznymi świadkami Chrystusa.

Choć nie każdy będzie miał okazję głosić ze sceny (ani nie będzie miał powołania i obdarowania ewangelisty-kaznodziei), wszyscy zostaliśmy powołani do ewangelizacji. Większość ewangelizacyjnych rozmów na świecie toczy się między pojedynczymi osobami – pojedynczy wierzący rozmawiają z pojedynczymi zainteresowanymi. Jezus i jego naśladowcy prowadzili taką pracę, więc i my powinniśmy to robić.

DYSKUSJA (20 MIN) – DISCUSSION (20 MINS)

Rozważcie następujące pytania i/lub cytaty:

- Dlaczego gdy rozmawiamy z ludźmi o naszej wierze, słuchanie jest tak ważne?
- Jak zmieniają się metody ewangelizacji przez rozmowę w zależności od tego,

czy rozmawiamy z przyjacielem, czy z nieznajomym?

- Jak możemy bardziej szukać okazji do składania osobistego świadectwo?
- Jak można zachęcać i wspierać osoby, dla których osobiste świadectwo jest trudne?

„Nasze zmagania z ewangelizacją nie dotyczą przede wszystkim metodologii, ale dojrzałości. Czy mamy serce dla Boga i czy przejmujemy się tym, na czym zależy Bogu (zgubieni ludzie)? Jeśli mamy Boże serce, zrobimy wszystko co w naszej mocy, żeby dążyć do poszerzania królestwa w każdej rozmowie z niewierzącymi przyjaciółmi”.

NORMAN I DAVID GEISLEROWIE

ZASTOSOWANIE (5 MIN)

W tym tygodniu porozmawiaj z kimś na temat swojej wiary – nie traktuj tego jako obowiązku służbowego albo zadania kaznodziejskiego. W zwyczajnej rozmowie zagadnij, czy mają jakieś pytania na temat twojej wiary i powiedz im, że z przyjemnością o tym porozmawiasz albo zapytaj, kim według nich jest Jezus i zobacz, dokąd takie pytanie was zaprowadzi.

MODLITWA - PRAYER

Módl się, żeby Bóg pomógł ci lepiej dostrzegać możliwości dzielenia się Bożą nadzieją z ludźmi wokół. Dziękuj za takie okazje i że Bóg chce cię włączyć w swoje działanie w tym świecie. Módl się za tych, którzy mają trudności w rozmowach jeden na jeden, żeby Bóg pomógł im przezwyciężyć lęk i niepokój i żebyście wzajemnie dodawali sobie otuchy.

RACHUNEK SUMIENIA (15 MIN)

Wypełnijcie ankiety, omówcie je w parach lub małych grupach i módlcie się o siebie nawzajem.

DODATKOWA SESJA APOLOGETYKA

W tej sesji przyglądamy się apologetyce oraz staramy się dostrzec, w jakich kwestiach, o których chce rozmawiać świat, powinniśmy się podciągnąć, pamiętając cały czas, że chcemy zawsze wskazywać na osobę Jezusa Chrystusa.

SESJA W JEDNYM ZDANIU – SESSION IN A SENTENCE

Apologetyka to narzędzie ewangelizacyjne, które pomaga nam odpowiadać na pytania na temat naszej wiary i bronić ewangelii przed tymi, którzy się jej sprzeciwiają.

TŁO SESJI

Gdy jesteśmy pytani o wiarę i poselstwo, które głosimy, musimy zaoferować dobrą odpowiedź, która wskazuje na prawdę o Jezusie.

Apologetykę chrześcijańską najprościej możemy zdefiniować jako „obronę wiary chrześcijańskiej”. Apologetyka nie jest niczym nowym w ewangelizacji. Jej początków możemy szukać w samej Biblii, w użyciu prawniczego terminu apologia w 1 Piotra 3:15, w konstrukcji i przedstawienia przemowy Pawła do ateńczyków w Dziejach Apostolskich 17. Biblia zawiera niejeden opis przemyślanej i kreatywnej prezentacji wiary chrześcijańskiej w reakcji na pytania, obawy i obiekcje.

Zadaniem apologetyki nie jest uczynienie Boga bardziej wiarygodnym, ale ukazanie ludziom prawdy i autentyczności nadziei, którą posiadamy. Bronimy naszej wiary, aby ci, którzy ją kwestionują, mogli poznać Chrystusa. Nikogo nie da się jednak przekonać argumentami, żeby

weszli do królestwa Bożego – dzieje się tak tylko dzięki zbawczej mocy Boga.

• Apologetyka nie zbawia; może to zrobić
• jedynie Jezus Chrystus. Ale apologetyka
• może i powinna służyć jak Jan Chrzciciel:
• prostować ścieżki, ułatwiać drogę do krzyża
• Chrystusa.

J.W. MONTGOMERY

Apologetyka jest reakcją na próbę intelektualnej albo duchowej detronizacji Jezusa. Takie podejście może prowadzić do rzucania wyzwania w rozmowie, ale musimy pamiętać, że, jak pisze Chris Sinkinson: „Naszym zamiarem nie jest obrażanie, ale powinno być naszym celem wykazanie ograniczeń wszystkich rywali Chrystusa”. Trzeba pamiętać, że wykorzystanie apologetyki nie ogranicza się do ewangelizacji – można jej używać w kościele przy rozwoju uczniów, pomagając wierzącym poznać prawdę głębiej, ponieważ oni z kolei mogą pomóc niewierzącym zapoznać się z rzeczywistością krzyża.

SESJA

ROZGRZEWKA (10-20 MIN)

Na początek porozmawiajcie o tym, co u was słychać: opowiedzcie, co się dzieje, zachęcajcie się, mówcie o możliwościach ewangelizacji, o wszystkim, co zachęci grupę. W mniejszych grupach poproś każdą osobę, aby podzieliła się jednym zwycięstwem i jednym zmaganiem od ostatniego spotkania. W większych grupach wybierz cztery, pięć osób, by podzieliły się konkretnymi świadectwami wydarzeń od ostatniego spotkania.

MODLITWA

Oddaj ten czas Bogu w modlitwie oraz pomódł się o sytuacje, pozytywne lub trudne, jakie wynikły z czasu rozgrzewki.

NAUCZANIE (20-30 MIN) – TEACHING (20-30 MINS)

Przedstaw poniższe nauczanie tak jak ci wygodniej. Odczytaj je albo przekształć we własną prezentację.

- Lecz Chrystusa Pana poświęcajcie w
- sercach waszych, zawsze gotowi do obrony
- przed każdym, domagającym się od was
- wytłumaczenia się z nadziei waszej.

1 PT 3:15

Piotr wzywa wszystkich wierzących, żeby byli gotowi udzielić odpowiedzi wszystkim pytającym o naszą nadzieję. Powinniśmy starać się jasno przedstawiać ewangelię, ale gdy pojawiają się pytania, musimy prezentować przemyślane i głębokie odpowiedzi.

Na niektóre z podstawowych filozoficznych pytań dotyczących sensu życia jest najtrudniej odpowiedzieć: Dlaczego istnieję? Skąd się wziąłem? Jaki jest sens życia? Możesz być także proszony o przedstawienie chrześcijańskiego punktu widzenia na istotne zagadnienia, takie jak seksualność, tożsamość płciowa (gender), rozwód i aborcja. Może się okazać, że bronzisz tradycyjnego stanowiska kościoła wobec współczesnego podejścia naukowego – na przykład bronzisz opisu Bożego stworzenia z księgi Rodzaju wobec teorii ewolucji. Inne pytania mogą dotyczyć Bożego charakteru – np. jak dobry Bóg może dopuszczać cierpienie.

Pytanie: Jakie pytania dotyczące wiary zadawano ci w przeszłości i czy byłeś przygotowany, żeby na nie odpowiedzieć?

Na szczęście sama apologetyka nie jest w stanie nikogo zbawić, w przeciwnym razie presja i odpowiedzialność za zbawienie ludzi spoczywałaby na sile argumentacji. Apologetyka może być pomocna przy prowadzeniu ludzi od niewiary do wiary, ale to sam Bóg ożywia człowieka, który słyszy i odpowiada na jego wezwanie przez nasze świadectwo.

Patrzymy na to w taki sposób: Stoimy z osobą niewierzącą na drodze, na końcu której znajduje się pusty krzyż Jezusa. Na drodze znajdują się

dziury, blokady, mury, gruz i ostre przedmioty. Krzyż w oddali prawie nie widać z powodu mgły. Apologetyka to sposób bezpiecznego przeprowadzenia człowieka do końca tej drogi. Zmiatamy gruz, wypełniamy dziury, burzymy mury, usuwamy blokady i rozwiemy mgłę. Naszym celem jest doprowadzenie człowieka bliżej krzyża, bo właśnie tam spotka zmartwychwstałego Jezusa. Apologetyka pomaga osobie jeszcze niewierzącej zrobić miejsce w sercu na spotkanie z Jezusem.

Oto cztery rzeczy, o których powinniśmy pamiętać w czasie rozmowy:

1. PAMIĘTAJ O DOBRYM

Dla niektórych znanych apologetów, takich jak Ravi Zacharias, William Lane Craig czy John Lennox, apologetyka stanowi centralną część ewangelizacji, dlatego podstawą ich duchowej diety jest teologia, filozofia, nauki ścisłe, historia, aktualności, religioznawstwo. W przypadku innych wystarczy gotowość rozmawiania na różne tematy, gdy się z nimi spotykamy, szczególnie jeśli wiemy, że ktoś z naszych przyjaciół czymś się interesuje albo coś go niepokoi. Trzeba przy tym oczywiście pamiętać, by codziennie karmić się Słowem Bożym, żeby wzrastać w rozumieniu jego prawdy.

2. PODDAJ SIĘ MOCY MODLITWY

Jak w każdym rodzaju ewangelizacji i tu najważniejsza jest modlitwa. Proś Boga, by pomagał ci odpowiadać na pytania ludzi z łagodnością i szacunkiem.

3. PAMIĘTAJ O MOCY POKORY

Arogancja i agresja nie pomagają i nie pociągają. Udzielenie odpowiedzi na pytanie w sposób stanowczy i z przekonaniem nie oznacza, że wyrzucamy przy tym pokorę za okno. A pokora oznacza, że jesteśmy gotowi przyznać, iż nie wiemy wszystkiego. Czasem stwierdzenie: Dobre pytanie, nie znam na nie odpowiedzi, jest najlepszym rozwiązaniem.

4. SKORZYSTAJ Z MOCY PYTANIA

Poinformowanie ludzi, że mogą zadawać pytania i że spróbujesz na nie odpowiedzieć, nie czując się obrażony, może stworzyć świetną okazję do nawiązania dialogu – szczególnie z tymi, którzy uwielbiają pytać, ale mogą się

bać, że cię urażą. Ponadto nie bój się sam pytać: dialog musi działać w dwie strony. Nie powinniśmy nonszalancko starać się zapędzić ludzi w kozi róg, ale delikatnie wskazywać na niedociągnięcia w rozumowaniu. Jezus lubił zadawać pytania w czasie usługi. Częściej pytał niż udzielał odpowiedzi!

Nikt nikogo nie doprowadził argumentami do królestwa Bożego. Nikt nie stał się naśladowcą Jezusa, dlatego że przegrał debatę. Ale łagodny i pełen szacunku dialog może pomóc ludziom pójść nieco dalej drogą w kierunku krzyża.

No-one has ever been argued into the kingdom of God, or become a follower of Jesus merely because they lost a debate. But gentle and respectful apologetic dialogue can help to move people a little further down the road towards the cross.

DYSKUSJA (20 MIN)

Rozważcie następujące pytania i/lub cytaty:

- Dlaczego należy serio traktować pytania zadawane przez ludzi?
- Jakie są ograniczenia apologetyki?
- Czy czujesz się przygotowany do odpowiadania na pytania, które pojawiają się w czasie dzielenia się ewangelią?
- W jaki sposób przygotowanie apologetyczne może być częścią uwielbienia Boga?

- Apologetyka to środek do osiągnięcia czegoś. A apologeta nawiązuje do sytuacji zwykłych ludzi we współczesnym świecie. Bez takiego nawiązania, teoria pozostaje teorią, abstrakcyjne idee zawisają w powietrzu, niezakorzone w realiach życia.

ALISTAIR MCGRATH

ZASTOSOWANIE (5 MIN)

Zastanówcie się nad najczęstszymi pytaniami, jakie ludzie zadają na temat chrześcijaństwa i pomyślcie, jak można pomóc człowiekowi przejść od takiego pytania do krzyża Chrystusa.

- Kto stworzył Boga?
- Czyż nauka nie obaliła chrześcijaństwa?
- A co z teorią wielkiego wybuchu i ewolucją?
- Skoro Bóg jest dobry, to dlaczego dopuszcza cierpienie na świecie?
- Czyż Biblia nie jest pełna błędów i sprzeczności?
- Skoro Bóg jest realny, to dlaczego nie ukaże się światu?
- Przecież nie ma prawdy absolutnej, czyż nie powinniśmy każdy wierzyć w to, co chcemy?
- Jestem dobrym człowiekiem. Dlaczego Bóg miałby mnie posłać do piekła tylko dlatego, że w niego nie wierzę?
- Dlaczego mam wybrać chrześcijaństwo, a nie jakąś inną religię?
- Naprawdę wierzysz w cuda?

MODLITWA

Próbując odpowiadać na pytania i obawy ludzi z pokorą i miłością, módlcie się o mądrość z nieba, żeby jednocześnie prezentować Boga z prawością i odwagą. Módlcie się o otwarte umysły i chłonne serca oraz dziękujcie, że chociaż istnieją dobre i rozsądne odpowiedzi, Boże zbawcze dzieło nie zależy w ostatecznym rozrachunku od naszej umiejętności udzielenia odpowiedzi na trudne pytanie.

RACHUNEK SUMIENIA (15 MIN)

Wypełnijcie ankiety, omówcie je w parach lub małych grupach i módlcie się o siebie nawzajem

DODATEK:

DOKTRYNA EWANGELII

Nie jesteś przypadkiem. Zostałeś stworzony na obraz i przez doskonałego Boga (Ojca, Ducha i Syna), który jest źródłem życia (1 Mjż 1).

Wszyscy odrzucili Boga (zgrzeszyli), schodząc na własną drogę, zamiast żyć w posłuszeństwie stwórcy. Dlatego świat jest zniszczony i przepełniony cierpieniem. Taka nieprawość zasmuca Boga, który nie traktuje grzechu lekko, nie ignoruje go ani nie usprawiedliwia, ale sprawiedliwie karze tych, którzy się go dopuszczają (Rz 3:23).

Ponieważ zbuntowaliśmy się przeciw Bogu, nie możemy naprawić tej sytuacji. Dopuściliśmy się aktu zdrady wobec króla wszechświata. Odrzucenie Boga to odrzucenie życia. Znajdujemy się w stanie wiecznej śmierci, co jest naturalnym efektem odrzucenia przez nas życia i jest karą Bożą (Boża sprawiedliwość) za łamanie jego norm właściwego życia (Rz 6:23).

Ale Bóg nie chce, żeby ktokolwiek zasnął śmierci, ponieważ jest miłością i pragnie mieć wieczną więź z nami, jego ukochanymi dziećmi. Bóg w swojej łasce rozpoczął misję ratunkową, aby nas uratować (1 Tm 2:4-6).

Bóg posłał swojego Syna, Jezusa Chrystusa na świat jako człowieka, żeby żył doskonałym życiem, w którym nigdy nie odrzucił Ojca. Jezus został zabity na krzyżu jako ofiara zastępcza za nas i poniósł śmierć, na którą my zasłużyliśmy z powodu odrzucenia Boga (Jn 3:16; Rz 3:23-25).

Trzy dni później Jezus wstał z martwych, dowodząc, że przekleństwo śmierci zostało złamane. Nowe życie możliwe jest jedynie przez zaufanie Jezusowi Chrystusowi i przyjęcie przebaczenia grzechów (Przy 28:13; Ef 2:1-10; 1 Jn 1:7-9).

Śmierć i zmartwychwstanie Jezusa przyniosło pojednanie, odkupienie, prześląbanie i zwycięstwo nad złem. Nasz grzech

został przypisany Jezusowi, a z kolei jego sprawiedliwość została przypisana nam. Jedyne wymaganie stawiane nam, aby taka transakcja doszła do skutku, jest zaufanie Jezusowi jako Panu (wiara) oraz uwierzenie, że Bóg wzbudził go z martwych. Jesteśmy zbawieni przez wiarę (Mt 20:28; Rz 10:9; 2 Kor 5:18-21; Jn 12:31; Kol 2:15).

Teraz mamy dostęp do przywróconej relacji z naszym niebiańskim Ojcem. Mamy pokój i przez adopcję staliśmy się częścią jego rodziny. Umieramy dla naszego starego życia i rodzimy się na nowo do nowego życia (Łk 9:23; Kol 1:20; 2:13-14; Rz 5:1-2; Gal 4:4-7).

Jezus wstąpił do nieba, zasiadł po prawicy Ojca i stamtąd rządzi. Posłał wierzącym dar Ducha Świętego, żeby dał nam siłę do prowadzenia posłusznego życia i pomógł nam dzielić się jego dobrą nowiną ze światem. Staliśmy się nowym stworzeniem, uczniami, przemienionymi przez działanie Ducha w naszym życiu, co prowadzi do owocności. Pracujemy jako Boży ambasadorzy w świecie, reprezentując królestwo pokoju i służąc jako świadkowie prawdziwości historii Jezusa słowem i uczynkiem (Mi 6:8; Dz 1:8; w Kor 5:11-21; Gal 5:22-23).

Pewnego dnia Jezus wróci sędzić żywych i umarłych. Boże doskonałe królestwo zostanie odnowione. Życie wieczne z naszym miującym Ojcem czeka tych, którzy zaufali Jezusowi jako Panu. Wieczna śmierć (piekło) czeka tych, którzy tego nie zrobili. Dobra nowina polega na tym, że nikt nie musi być potępiony na wieki, wszyscy mogą doświadczyć wiecznego życia i radości w relacji z Bogiem przez wiarę w Jezusa Chrystusa (1 Kor 15; Obj 21:1-8; 22:105).

DODATEK: NARRACJA EWANGELII

Bóg istniał przed wszystkimi rzeczami w doskonałej relacji z samym sobą, jako Ojciec, Duch i Syn. Bóg stworzył świat, który był bardzo dobry, i miał wyjątkową więź z rodzajem ludzkim. Zostaliśmy stworzeni do doskonałego życia z nim, królem wszechświata, życiem samym! Ale Bóg nie zmuszał ludzi do kochania go. Pozwolił nam dokonać wyboru. Posiadając wolną wolę, ludzie postanowili iść własną drogą, odrzucając Boga.

Odrzucenie króla wszechświata to akt bezprecedensowej zdrady, bunt przeciw samemu życiu. Śmierć, cierpienie i ból pojawiły się na świecie. Ludzkość skazała się na oddzielenie od doskonałego niebiańskiego Ojca bez możliwości powrotu. Bóg nie mógł wybaczyć buntu, ponieważ nie byłoby to sprawiedliwe. Sprawiedliwy i prawy Bóg musi żądać kary za popełnione przestępstwo. Karą za bunt przeciw życiu jest śmierć.

Ale Bóg tak kochał świat, że zaplanował sposób uratowania ludzkości od śmierci – abyśmy mogli doznać pełni jego życia i miłości na wieki. Bóg posłał swojego syna, Jezusa na świat, żeby prowadził doskonałe życie, życie, w którym nie buntował się ani nie popełnił żadnego wykroczenia przeciw Bogu.

Jezus poniósł śmierć na krzyżu, żeby wziąć na siebie karę śmierci, na którą zastężyli ludzie z powodu buntu i w ten sposób nas zastąpił. Trzy dni później zmartwychwstał, ponieważ jest Bogiem i śmierć nie mogła go zatrzymać. Od tej chwili ludzie mogą otrzymać nie tylko przebaczenie buntu przeciw Bogu, ale także udział w nowym życiu wiecznym, co umożliwił Jezus. Przekleństwo śmierci zostało złamane.

Teraz my musimy uwierzyć, że Jezus jest tym, za kogo się podaje – ukrzyżowanym i zmartwychwstałym zbawicielem świata, królem wszechświata i ustanowić go Panem naszego życia. Wszyscy, którzy mu zaufają, otrzymują zbawienie i życie oraz moc Ducha Świętego,

który uzdalnia nas do prowadzenia takiego życia, do jakiego zostaliśmy stworzeni: życia wskazującego na Boga, aby wszyscy poznali prawdziwe życie. Gdy zaufamy Jezusowi, umieramy dla starego życia i rodzimy się powtórnie do nowego życia. Pewnego dnia Jezus powróci, a jego doskonale królestwo zostanie odnowione. Wszyscy, którzy mu ufają, będą żyć na wieki w jego królestwie. Jesteśmy powołani do dzielenia się Bożą miłością ze światem, żeby wszyscy dowiedzieli się o wiecznej nadziei.

DODATEK: **PRZYKŁAD DZIESIĘCIOMINUTOWEGO WYKŁADU EWANGELIZACYJNEGO DLA MŁODZIEŻY**

PO PIERWSZE, NIE JESTEŚ NA ZIEMI PRZYPADKOWO!

Niektórzy ludzie sądzą, że są kosmiczną pomyłką; że żyją, ponieważ wszechświat powstał z niczego, a potem miliardy lat później, pojawili się oni. Ale takie myślenie nie ma sensu, nie wyjaśnia znaczenia życia ani nie niesie nadziei.

Biblia mówi, że Bóg zawsze istniał i to on stworzył świat, ponieważ chciał się podzielić miłością ze swoim stworzeniem – człowiekiem.

A więc nie jesteś przypadkiem – jesteś Bożym stworzeniem, jesteś kochany i twoje życie ma cel.

PO DRUGIE, NIE ZROZUMIAŁEŚ, O CO CHODZI!

Problem polega na tym, że gdy ludzie nie wiedzą, iż to Bóg ich stworzył i że ich kocha, nie rozumieją, o co chodzi w życiu! Poznanie Boga pozwala nam prowadzić życie zaplanowane dla nas od początku przez Boga – w przyjaźni ze stwórcą, w bliskiej więzi z kochającym, dobrym, miłosiernym, łaskawym, cierpliwym i mądrym Bogiem. Biblia mówi o Bogu, że jest doskonałym Ojcem, który chce dobrych rzeczy dla swoich dzieci – to znaczy dla ciebie i dla mnie!

Gdy nie znamy Boga, to tak jakbyśmy wybiegali na murawę boiska w czasie finału pucharu świata bez ustawionych bramek... nikt nie może zdobyć bramki, nikt nie wygra pucharu – nic nie ma sensu.

PO TRZECIE, MOŻESZ ZAZNAĆ PRAWDZIWEGO ŻYCIA!

Największym problem przy rozminięciu się z celem Bożym jest fakt, że nie tylko tracimy dobre życie przygotowane nam przez Boga, ale tak naprawdę odwracamy się od króla i stwórcy wszechświata i odrzucamy go! Biblia mówi, że gdy odrzucamy życie, które przygotował nam Bóg, na świecie pojawia się zło, ponieważ wydaje nam się, iż wiemy lepiej, jak żyć, niż ten, który nas stworzył. Biblia taką postawę nazywa grzechem, ale może łatwiej nam zrozumieć ją jako egoizm. Wybieramy własną drogę zamiast Bożej. Mówimy: Hej, Boże! Jestem lepszy od ciebie. Ja wiem lepiej. Nie potrzebuję cię. Teraz wystarczy, że włączymy wiadomości, żeby przekonać się w jak bardzo pogubionym świecie żyjemy. To skutek tego, że ludzie nie rozumieją, o co w życiu chodzi. Żyją dla siebie, zamiast dla kochającego ich Ojca, Boga.

Odrzucenie Boga wybudowało mur między nami a Bogiem. Gdy występujesz przeciw Bogu, który daje życie, zostaje ci śmierć.

Ale Bóg nie chce, żebyś umarł. Biblia mówi, że Bóg posłał na ten świat Jezusa – Boga w ludzkiej postaci – żeby prowadził doskonałe życie, które pokazuje nam, jak można żyć pełnią życia. Gdy odrzucamy Boga, musimy zostać ukarani, jak wtedy gdy musisz zostać w szkole dłużej za złamanie zasad.

Jezus umarł na krzyżu, by symbolicznie ponieść śmierć, którą wszyscy wybieramy, odrzucając Boga. On przyjął karę za nas.

Trzy dni później ożył – jest przecież Bogiem i śmierć nie mogła go zatrzymać! Aby symbolicznie pokazać nam, że kiedy przepraszamy Boga za to, że go odrzuciliśmy, a potem postanawiamy mu zaufać, wtedy możemy wrócić do życia i zaznać jego pełni!

PO CZWARTE: KTO JEST BOSSEM W NASZYM ŻYCIU? – FOUR: WHO IS IN THE HOTSEAT OF YOUR LIFE?

Czy ktoś oglądał Teorię wielkiego podrywu? [The Big Bang Theory] W tym sitcomie Sheldon ma na kanapie swoje ulubione miejsce, na którym nikt inny nie może usiąść – to jego miejsce! My też zachowujemy się podobnie w naszym życiu, mówimy: Hej, Boże! Nie możesz usiąść na moim ulubionym miejscu! Ja chcę decydować! Ale Bóg kocha nas tak bardzo, że chce, abyśmy zaznali prawdziwego życia, które dla nas przygotował. Chce nam pomagać, prowadzić nas i usiąść tam, gdzie powinien – jako boss naszego życia.

Wielu z nas nie rozumie, o co chodzi w życiu. Zmagamy się z depresją, samookaleczeniami, zaburzeniami jedzenia. Nie akceptujemy tego, co widzimy w lustrze. Nie wierzymy, że uda nam się cokolwiek osiągnąć, jesteśmy nieszcześliwi i sfrustrowani.

Bóg mówi: nie rozumiesz, o co chodzi. Zwróć się do mnie, przeprasz, że mnie odrzuciłeś, a ja ci przebaczę. Zaufaj mi, a pokażę ci prawdziwe życie i już nie zaznasz śmierci.

Nie jesteś przypadkiem. Bóg cię kocha. Bóg nie zmusi cię, byś mu zaufał. Zrób to sam – zwróć się do Boga i poznaj prawdziwe życie.

DODATEK: METODY EWANGELIZACJI

CZTERY PRAWA DUCHOWEGO ŻYCIA

4laws.com

<https://idzpodprad.pl/do-pobrania/cztery-prawa-duchowego-zycia/>

Klasyczna prezentacja podstaw ewangelii Billa Brighta.

CZTERY PUNKTY

The4points.com

WERSJA CZTERECH PRAW DUCHOWEGO ŻYCIA PRZEZNACZONA DLA MŁODZIEŻY.

TRZY KOŁA

Różne przykłady z YouTube

Krótkie i proste wyjaśnienie ewangelii, łatwe do zapamiętania i nauczania się.

KSIAŻKI POLECANE

EWANGELIA I EWANGELIZACJA

Mark Dever, *The Gospel and Personal Evangelism* (Crossway: Wheaton, Illinois, 2007)

Will Metzger, *Tell The Truth* (IVP: Downers Grove, Illinois, 4th ed., 2012)

Ben Jack, *The Simple Gospel (The Message Trust: Manchester, 2018)*

Rico Tice, *Honest Evangelism* (The Good Book Company: London, 2015)

J. I. Packer, *Evangelism and the Sovereignty of God* (IVP: London, Reprint Ed., 2012)

Andy Hawthorne, *Here I Am: Joining God's Adventurous Call To Love The World* (David C. Cook: Colorado Springs, 2019)

Tom Wright, *Simply Good News* (SPCK: London, 2015)

R.T. Kendall, *Whatever Happened To The Gospel?* (Charisma House: Lake Mary, Florida, 2018)

Robert E. Coleman, *The Masterplan of Evangelism* (Baker: Grand Rapids, MI, 1963)

David Watson, *I Believe In Evangelism* (Hodder and Stoughton: London, 1976) (nakład wyczerpany, ale używane książki można tanio kupić przez Amazon Marketplace)

PODSTAWY WIARY CHRZEŚCJAŃSKIEJ I WSTĘP DO TEologii

John Stott, *Basic Christianity* (IVP: London, 2013)

J. I. Packer, *Concise Theology: A Guide To Historic Christian Beliefs* (IVP: London, Reissue Ed., 2011)

Alistair McGrath, *Christian Theology: an Introduction* (Blackwell: Chichester, W. Sussex, Fifth Ed., 2011)

Wayne Grudem, *Systematic Theology: An Introduction To Biblical Theology* (IVP: London, 1994)

KRZYŻ I ZMARTWYCHWSTANIE

John Stott, *The Cross of Christ* (IVP: London, 1986)

D. A. Carson, *Scandalous: The Cross and Resurrection of Jesus* (IVP: London, 2010)

Derek Tidball, *The Message of the Cross (The Bible Speaks Today)* (IVP: London, 2001)

Paul Beasley-Murray, *The Message of the Resurrection (The Bible Speaks Today)* (IVP: London, 2000)

ZWIASTOWANIE I KOMUNIKACJA

Tim Keller, *Preaching: Communicating Faith in an Age of Skepticism* (Hodder and Stoughton: London, 2015)

Carmine Gallo, *Talk Like TED: The 9 Public Speaking Secrets of the World's Top Minds* (Macmillan: Oxford, 2014)

APOLOGETYKA - APOLOGETICS

C.S. Lewis, *Mere Christianity* (Harper Collins: London, 1952)

C.S. Lewis, *Chrześcijaństwo po prostu*

Alistair McGrath, *Mere Apologetics: How to Help Seekers and Skeptics Find Faith* (Baker: Grand Rapids, 2012)

J. Warner Wallace, *Cold Case Christianity* (David C. Cook: Colorado Springs, 2013)

Tim Keller, *The Reason For God* (Hodder & Stoughton: London, 2008)

Tim Keller, *Making Sense of God* (Hodder & Stoughton: London, 2016)

ŹRÓDŁA ONLINE

reasonablefaith.org

coldcasechristianity.com

apologetics315.com

ŹRÓDŁA NA DVD/USB

talkingjesus.org

Alpha.org

Dare2Share.org

ANKIETA "RACHUNEK SUMIENIA"

"Badaj mnie, Boże, i poznaj serce moje" (Ps 139:23)

Przyjmujcie jedni drugich (Rz 15:7); **Wyznawajcie** grzechy jedni drugim (Jak 5:16);

Zachęcajcie się wzajemnie i budujcie jedni drugich (1 Tes 5:11)

KLUCZ

.....

Dobrze

W porządku

Źle

Bądźcie wy tedy doskonali, jak Ojciec wasz niebieski doskonały jest. (Mt 5:48)

Czy mam jasną wizję swojego życia?	Czy moje relacje z ludźmi, którym służę (rówieśnicy, liderzy, osoby płci przeciwnej), są zdrowe?
Czy mam jasną wizję pracy, w którą jestem zaangażowany?	Czy reaguję we właściwy sposób, kiedy jestem głodny, zły, samotny, zmęczony?
Czy to, co robię, sprawia mi przyjemność?	Czy pozwalam sobie na niewłaściwe, pożądlive myśli?
Czy czuję, że Bóg jest zadowolony z tego, co robię?	Czy wystarczająco dużo wypoczywam?
Ile mam w sobie pasji?	Czy spędzam wolny czas w zdrowy sposób?
Czy mam bliską relację z Jezusem?	Czy zachowuję zdrową równowagę między kościołem, pracą a życiem rodzinnym?
Czy modlę się wystarczająco dużo?	Czy nawiązuję i utrzymuję relacje z niechrześcijanami?
Czy poświęcam czas na indywidualne studium biblijne?	Czy oglądam lub czytam materiały o treści seksualnej?
Czy dzisiaj odebrałem coś od Boga, czytając Biblię?	Czy w jakiejś dziedzinie życia sobie nie radzę; czy jestem zazdrosny, nieczysty, krytykancki, drażliwy, podejrzliwy?
Czy szukam potwierdzenia Bożej mocy w swoim życiu i służbie?	Czy dobrze zarządzam pieniędzmi?
Czy Jezus jest dla mnie rzeczywisty?	Czy jestem hojny?
Czy poddaję się nauce i korekcie?	Czy dbam o to, by nie zazdrościć innym ludziom?
Czy jestem dostępny dla ludzi?	Czy dbam o to, żeby nie narzekać i nie gderać?
Czy jestem dobrym słuchaczem?	Czy jestem osobą prawą?
Czy otwieram się przed innymi?	Czy jestem zdecydowany i pewny siebie?
Czy jestem godny zaufania?	Czy jestem gotowy podejmować ryzyko?
Czy mam zdrowe poglądy?	Czy stawiam sobie cele i osiągam je?
Czy dobrze znoszę presję (ludzi, pracy, okoliczności)?	Czy jestem gotowy się poświęcać?
Czy jestem zdrowy?	Czy skupiam się na najważniejszych rzeczach?
Czy pozwalam sobie na niewłaściwe myśli?	Czy działam w mocy Ducha?
Czy pamiętam o chorych, cierpiących i potrzebujących?	Czy odmawiam komuś przebaczenia?
Czy moja rodzina jest szczęśliwa?	Czy staram się uwolnić od niszczących nawyków i usunąć warownie w moim życiu?
Czy mam przyjaciół?	

'Zaufaj Panu z całego swojego serca i nie polegaj na własnym rozumie! Pamiętaj o Nim na wszystkich swoich drogach, a On prostować będzie twoje ścieżki! Nie uważaj się sam za mądrego, bój się Pana i unikaj złego!'
(Przy 3:5-7)

EWANGELIA.

NIE MA PLANU B.

ADVANCEGROUPS.ORG